

A.A.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΣ

ΤΗΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΑΘΗΝΩΝ

15

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΑΘΗΝΩΝ

Ω

1880

111

112

ON

11A

11N

ΠΡΑ

ΑΚΑ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ

1. — ΧΑΡΙΤΩΝΟΣ ΧΑΡΙΤΩΝΙΔ

Παρατηρήσεις κριτ

2. — ΑΙΚΑΤΕΡ. ΣΤΡΙΦΤΟΥ - Κ

Ἡ σημασία τοῦ ο

3. — ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΚΟΥΓΕΑ

Περὶ τῶν Μελιγκῶν

4. — ΚΩΝΣΤ. Δ. ΜΕΡΤΖΙΟΥ

Πατριαρχικά, ἤτοι
πόλεως ἀπὸ τοῦ 15

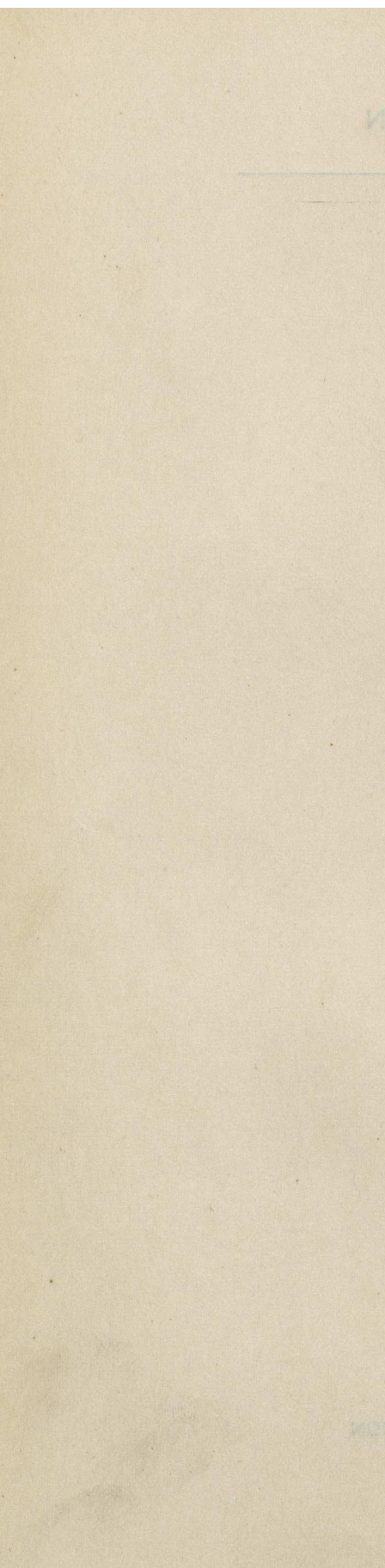
AK.

ΠΡΑΓΜ

ΚΡΙ

ΕΙΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Α

ΠΡΑΓΜΑΤ

ΠΑΡΑΤΗΡΗ

ΥΠ

Μετὰ τὴν δίτομον ἔργον τοῦ
Reifferscheid, ὅστις ἔχων
ἀκριβείας ἐξήτασε τὸ κείμενον
γικῶν ἔργων τοῦ οἴκου G
ὁ μὲν πρῶτος ἐξεδόθη ἐν
1945^φ. Ὁ ἔγκριτος φιλόλο-
γος προλεγόμενα προέταξεν, ἐν
τότε κατάστασιν τοῦ Βυζαντινίου
τὴν δραῖσιν τοῦ Ἀλεξίου,
τὴν ἐπιστημονικὴν καὶ θρησκευτικὴν
πνεῦμα, τὴν γλῶσσαν, ἔτι τοῦ
Ἀλεξιάδος. Ὑπὸ δὲ τὸ κεφάλαιον
τέλει ἑκάστου τόμου, πρὸς τὴν ἐπι-
νόησιν τῆς ἱστορίας τῶν χρόνων.

Εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου
ὁ P. Roussines, ὁ E. Miller, καὶ
μετ' αὐτὸν ὁ Bernard Le Vieille, ἔργον
ἀλλὰ καὶ ἰκανὰ ἀποκατάστασιν τοῦ κειμένου
σεις ποιοῦσιν ἐπανορθώσεσιν.

Ἦδη ἐρχόμεθα καὶ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν
τις τῶν πατέρων τῆς ἐκκλησίας, ὁ
ἐπικαλαμησόμενος ἢ ἐπιροήσων.

Προοιμ. Α', 1 «ἀλλὰ ἐξυνέχει καὶ περισφίγγει κοίτην
βυθῶ καὶ εἰς λήθης βυθούσιν»
Bonn. «ἵνα μὴ λήθης βυθούσιν»

Ψελλ. Μεσ.
 Γρηγ. Ἐπι
 Ἔργ. σελ.
 τ. Α', σ. 4,
 παραδοθῆναι
 245 «λήθησ
 «ὁ καθ' ἡμ
 ψειν βυθοῖς
 ἄμαυρώσει
 δυσαρίθμου
 σ. 217 Σοφ
 Κασσιαν. Β
 βυθὸν τῆς
 καὶ ἄδικεῖν
 κρύψεις». F
 ψιν» καὶ σε
 παραδοθεῖσ
 θλίων ἐγένε
 λήθησ βυθο
 φιλία καλύπ
 «τὴν μὲν συ
 «ἀλλὰ ταῦτα
 Teubn. «οἱ
 αὐτ. 3,
 Ἀντιόχου π
 ψίαι ὑπάρχο
 Μυριόλεκτον
 αὐτ. «
 Α', 16, 2 «
 μέχρῃσ αὐτῶ
 11, 9: ξύλ
 ὁ Reif. γρά
 Δὲν ἦτο δυ
 ἑαυτῆσ τρόπ
 δὲ πεντεκαίδ
 ἀκριβῶσ ἐκμ
 ἀμηγέπη κα
 αὐτῶν» (Λου

αὐτ. «εἰ μή τις ἐγκω
φουσι θήσοιτο, πρὸς οὓς κα
ἐνθα τις προσεδόκα ἀόρι
᾿ἀπεργάσοιτο ᾿ἐπὰν θεάσ
λάβοιτο, ᾿εἰ ἐπιδραξοίμη
καὶ ἀλλαχοῦ πολλαχοῦ. ᾿Ορ
τοῦ ὀψαίμην».

Δ', 1. «ὡ οἶον ἢ ᾿Ρ
τοῦ Schopen καὶ τοῦ Re
οὐχὶ ἔχει ἀπολεσθῆ. Παντο
δὲ τῷ ἢ ᾿Ρωμαίων προσυπ
«τῆ τῶν ᾿Ρωμαίων ἀρχῆ»
τῶν ᾿Ρωμαίων ἡγεμονίας».

αὐτ. 2 «καί με προ
ὁ καύσων ἐκεῖνος τῆς ἀρρή
πυρκαϊᾶς. ᾿Ω πυρὸς ἄνευ ἴ
Διὰ τί οὐχὶ πυρά; Τῷ πλη
σκηνηῆ πεντεκαίδεκα καὶ πλ

᾿Αλεξ. Α', 2, 7 «ἦν
ἐξάγωσι, τὸν δὲ βασιλέως
ἐὰν γράψωμεν ἐξαγάγωσι
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἐξάξουσι κα
ρίσομεν, προσκυνήσομέν τ
εἰς τὸν βασιλείον θρόνον α
γάγη» καὶ Ι', 5, 7 «ἦν δὲ
τικοῦ στρατεύματος τῶν μ
κτέ» καὶ ΙΑ', 4, 4 «λιμοῦ
σφῶν σωτηρίας σκεψόμεθα
κατασχεῖν δυνηθῆς» καὶ Ι
τρόπον ἀποπροσποιήσονται
γνώμην». ᾿Οθεν κάλλιστα
κωδίκων γραφῆ «ἔγωγε τ
κατάσχω» ἀντὶ τοῦ κατασ
Β', 12, 2 ἐτήρησε τὴν γρα
ἐκάστῳ τῶν συστρατευομένο
τὴν γραφὴν ἀφελοῦμαι, ὅστ
βιβλίῳ ΙΓ', 12, 1 ἐξέδωκε
ἀναμνησθεῖς εἰς ἑτέραν συμ

τῶν κωδίκων
XXII «τράπ
quam ita, u
verbum τρο
σιτεῖται ἐκ τ
τὸ τράπωμα
ἐνταῦθα ἀντὶ
Σπουδῶν τ.

55). Φέρεται
ἐπιλάθΟμαι
ἐπιλάθωμαι»

ἡ σημασία το
τὸ προᾶγμα, ο
τῶν διαπριόν
δὲν ἠκολούθη
Ἄννη, οἶον

Παρατηρητέο
τοῦ οὐκ ἂν δ
λείαν ἀνενεώ
πειρώμενος ὁ
διαβάλλης, ἴσ
Προβ. Σχολ. 6

A', 3, 2
2, 4 καὶ ζ', 3,

A', 5, 3
λάττειν παρεκ
ὁ δὲ R. φυλά

A', 6, 6,
ἤλλετο ἐπὶ τοῖ
ὁ L. ἀντὶ τοῦ
εἶναι ὁ ἀόριστος
πληγεῖς, νῶτα
Reif ἀντὶ τοῦ

A', 7, 3
ἐν E', ζ, 1 ἔχ
κυροῦσιν αἱ
Σημειωτέον ὁ
KZ', 8.

Α', 8, 7 «μόνον δὲ καφανῶς διώκλα ἢ γλώπτα, κοἀκολουθήσωμεν τῇ Πορφυοκλάζω τύπους: οκλαζούση 3, 4. ΙΔ', 4, 7), κατ' ἀνάγ Τῶ οκλάζειν ἐπὶ γλώπτης ἐν ὠκλαζε». Ἐπειτα τὸ ὡς μεξεν ὁ Reifferscheid.

Α', 8, 4 τὸ γὰρ ξίφος Παρ' Ὀμήρω Γ. 363 φέρεται ἐτρούφην, ἐθρούφθην δὲ καὶ Ὑ. Μανασσῆς «τριχθὰ θρουφθέν

Α', 9, 6 «Ἄν (=εἶ) γ' Ἡρακλέα δέ τινα καθ' ἡμᾶς τῆς ἀληθείας». Οὕτως ἐξέδω ἀκολουθήσας τῶ Schopen ἐδότω Ζ', 139 φέρεται κατὰ γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος οὐκ ὁ ὁ Kallenberg, ὁ Baehr καὶ κατεχώρισαν εἰς τὸ κείμενον ταξίς τοῦ ἀμαρτάνειν. Μὴ ἢ ἔγραψεν, ὡς ἔχει ἡ παράδοσι γραφεὺς ἐνώσας τὰ διεστῶτα θείας; Πρὸς ἐρμηνείαν τοῦ Schaefer ὑπονοοῦσιν ἐκ τῶ λέγων τὸ ἀληθές».

Α', 12, 8 καὶ Δ' 5, 5. Ἄ καὶ «τῆς βασιλείας ἐξεωθεισα ἐξωσθέντα (Δ' 1, 3) καὶ ἀποπαρὰ τῇ Πορφυρογεννήτῳ ἐξ ἐξεῶσαι (Γ, 9, 4), τὸ κατεάξα ἀνεωχθῆναι (Δ', 4, 7, ἀνεῶξαι θείς, ἐξωθηθεισα ἢ ἐξεωθηθει ἢ ἐξεωθεις ἐξεωθεισα (Ἴδε Κ

Α', 13, 5. «Μήποτε οὖν πεπομοφότα ἰοῦσα, οὐ μόνον ὁ γενομένην ὕβριν αὐτὸς πρῶτ* οῦσα F (corruptum)». Καθ'

πεπομφότα ἰοί
 *ουσα, ἦτοι φ
 μενοι ἐκεῖνοι
 δύνουσαν ὄρα
 πτον σκηνην (
 λαιδορήματά τ
 Αὐγούστη τήν
 «Φάμουσα δέ
 χων, Ἐπερ λα
 εἴτ' οὖν ἑτέρο
 Ἄλληγ. εἰς τῆ
 σελ. 764, 5. 6 γ

A', 15, 5

πολέμων ἀπαγ
 Reifferscheid
 Φέρεται καὶ πο
 βάζων θεῶ, ο
 «ἀλλ' ἀφαρπάξ
 αὐτοκράτωρ οἱ
 τρηῆς ἀνευ ἀνάγ
 σόστομος τ. 62
 ὅτι ὁ Leib ἐν
 ἐμβριμήμασιν
 τούτους τοῦ ἐγ
 ρησεν ὁ Reif.
 ἀπείργη τοῦ ἐγ
 «ἀπῆγχε μὲν τ
 τὰς κλεισούρας
 ὡς ὁ Poussine

A, 16, 3

μαχᾶτον ἀπελθ
 κώδικος γραφή
 11, 5. B', 2, 2.

A', 16, 2

λέως κατ' αὐτοῖ
 ἐνέτυχον, πλὴν
 ὑπάρχουσιν. Ἄ
 τοῖς Βυζαντίνοι

λεύομαι. Ὅθεν ἡμεῖς γράφομεν
 «οὐ μέντοι οὐδὲ τὸν υἱὸν ἑ
 ἀντὶ τοῦ ἐκδεδομένου βεβούλ
 γράφομεν «ἐὰν πονηρὸν τι β
 λεύεται πονηράν».

B, 1, 6 «προσεῖχον δὲ κ
 νεύεται δὲ τὸ θαλάττιοι γαλατ
 τιος ἀπολύτως ἀντὶ τοῦ ἀλιεύσ
 τῶ ζωογεῖς «διὰ ποίαν αἰτίαν
 θὰ εἶχεν ἢ ῥῆσις, ἀν ἦτο συ
 θαλασσεῖς ἐσχηματισμένον ἐκ
 Προβ. καλαμεύς, πορφυρεύς, γ
 Σημειωτέον δ' ὅτι τὸ προσοβε
 ἦτις φράσις φέρεται καὶ παρὰ

B, 2, 3. Ἐξέδωκεν ὁ
 συνήεσαν ὄξεῖς τε ὄντες καὶ ὁ
 βιβλίῳ ΙΕ', 11, 2 ἐξέδωκε
 ἡμῖν ἀπειλήν» ἀντὶ τοῦ συνήε

B', 5, 8 «πᾶσαν ἀφροντι
 τοῦ λοιποῦ περιποιήσεται». Ὁ
 2 «μετὰ τινος δυσελπιστίας». (Ἰδε Ποικ. Φιλολ. τ. Α', σε
 Dindorf ἐκ κώδικος ἀφροντισ
 ἐκ τῶν Μεσαιωνικῶν ποιημῶ
 ἀλλὰ καὶ ἀκορεσία ἐν Act. et

B, 5, 8 «πάντα τὰ ταμειῶ
 ὁ τύπος ταμειῶν -α, οἷον Γ',

B, 7, 5 «ἐντεῖναι καὶ κατ
 ἐκφορὰ ἐντεῖναι (Ἰδε Κόντον

B', 9, 2. Ὅρθῶς ἐξέδωκε
 Florentinus ἔχει παλίμβουλον
 καὶ πολλὰ χρώματα μεταλαμβάν
 γινώσκων» καὶ «τὸ δὲ παλίμβ
 πετο καὶ αὐτῶ». Ὁ αὐτὸς σάλ
 231, 18 «τὸ τοῦ ὄχλου παλίμβ
 375, 1 «ποικίλος καὶ παλίμβου
 καὶ σελ. 1046, 57 «τὸ κατ' ἀν
 θιος φαίνεται ὅτι ἔγραφε πα

«τῆς βολῆς ἔργον
ἐπὶ δούλου ἐν τῷ
ἐνετύχομεν καὶ
Ἄλλ' ὁ Θεολόγος
ὁ καὶ θνητοῖσιν
ὑφ' ἡμῶν γεγρο
τῆ Πορφυρογεν
οὐχὶ παλίμβουλο

B, 12, 3 «
τάς δὲ αὐτάς τα
τορος ἀγγελίας»

Ἐν τῷ π
οὐδὲν» ἀλλ' ἐν
πάλαι ὁ Schorp
λεκτον εἶναι τὸ
τὸ πέμπω ἢ ἀπο
καὶ ἀπέσταλμαι
σελ. 43 c φέρεται
φέρων χαλεπήν»
φόροις στ. 659
Καὶ ἐν τῷ προκε
παρὰ τοῦ αὐτο
φέρονται καὶ ἄ
κομίζων ὁ στρ
φάσεις δηλοῦντο
Λέοντος» (Ε', 5
μετεκαλεῖτο κομι
Λέξων ἤκω τι π
τὸ ἐν τῷ Αἴαντι
στολάς» τοῦ φερ
δόμους ἄγης, ἀλ

Γ, 2, 1. «
τυχούσαις ἐννοία

Συμφωνοῖ
ἀλλὰ ἐνενόουν, ὅ
αὐτ. «ὁ δὲ
ἀνεδυσάμην αὐτό

Ὁ τε Reī

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

τὴν ἡμαρτημένην τοῦ F κώδικος
 κώδικος γραφὴν ἀνεδησάμην, ἔ
 τοῦ F κώδικος γραφὴν «τὴν π
 τοῦ Ῥομπέρτου ἀναδήσασθαι
 ἑτέρου κώδικος γραφὴν ἀναδυσο
 ὑπὲρ τῆς γραφῆς τὸν ἀγῶνα ἀ
 καὶ Γ', 14, 3: ἀναδήσασθαι πο
 καὶ αὐτ. 12, 1: τὴν τῆς βασιλ
 βασιλικὰς ἡνίας». Οὐκ ἀγνοητέ
 σελ. 133, 4 ἔγραψε τὸ ὀρθόν:

Γ, 6, 4 «οὐδὲν ἰσοστάσιον
 τερον φυλακτήριον».

Γρ. «οὐδὲ ταύτης ἰσχυρό
 αὐτ. «δέσποινα τὰ πάντα
 τύχομεν τῷ ἀνάγῳ ἐπὶ τῆς ἐν
 ἐννοίας τοῦ ἀνατροφῆ, παιδεία,
 ἀλλ' οὐχὶ καὶ τῷ ἀναγωγός, ὅ
 1074, 1 ὑπομνηματίζων τὸ ἐ
 πάντοσ' ἀκούειν ἀνέρι κηδομέ
 ἀκούσοι παίδων ἀναγωγεὺς ὁ τ

Γ, 7, 5 «τὰς δὲ φωναῖς
 βασιλείας».

Μεταβληθήτω ἡ στίξις «
 τὸ ὡς τῷ οὕτω καὶ ἀλλαχοῦ, οἷ
 ὡς οὕτως εἰπεῖν καὶ Α', 14, 2 κ
 τάχα πρὸς τὸ κρεῖπτον μεταποι

Γ, 8, 6 «ἀθρόον ἐπαναστά
 τούτων μετοικήσεως ἢ τῶν Γετό

Γράφε μετοικήσεως (Ἴδε C

Γ, 9, 4 «εἶτα δεῖν ἔγνω κα
 καὶ τοὺς προσρνομένους ἐκείνω
 καὶ IB', 6, 1 «ὁ καιρὸς παρερρη

Οὐδαμῶς ἀγνοοῦμεν ὅτι
 ἡσθόμην - αἴσθωμαι νέος ἐνεστὰ
 Εὐσέβ. Θεμίστ. Ἀλέξανδρο. Ἀφρ
 Νικοκλ. §5) καὶ ἐκ τοῦ ἀπηχθόμ
 Κόϊντ. Σμυρν. Ἀνθ. Παλατ. Ε'
 Ἀντωνῖν. Διόδ. Δί. Κάσσ. Εὐστ

(Ὀπλιαν. Κού
 σχωμαι ὁ ἐνεσ
 ἐσπόμην τὸ ἐσ
 ἀορίστου ἐπεφ
 ἐκ τοῦ ὄφλον-
 Act. et Diplo
 κυκλεῖται (Χο
 ὀρύγω νέος ἐν
 89, 588 Mi. κα
 νομικῶ δικαίω
 καβῆς γράψας
 (=τρέχων) καὶ
 καὶ ἐν Κρήτη
 δάκις ἐν Ἐπει
 εἶναι καὶ τὸ κα
 Ἄριστοτελικοῦ
 ἐξάγω ἢ κάλλι
 κέκλυθι ἐνεστῶ
 ὁ ἐνεστῶς κίω
 στ. 676, περὶ
 quam ὄφλω».

Ταῦτα μί
 τοῦ ῥέω καὶ ῥέ
 καὶ ἀπορρυνῆναι
 μεταχειρίζεται τ
 βάλλομεν ὅτι ἐ
 παρερρυν(ῖσκ)ετο
 τύπους μεταχει
 «δευτέρας ἐπινα
 Ἰβιδος καλουμ
 δ' ὅτι ἡ συγγρ
 «καιροῦ δὲ παρ
 καὶ «καιροῦ δὲ
 εὐλαβούμενοι»
 εἰσερχομένους δ
 σατο χρῆσιν οὐ
 προγενέστεροι ο
 Ἄννης, σελ. 28

Μικροῖς Ἔργοις σελ. 5, 4
 ἔχειτο καταρροῦσκόμενος»
 καὶ σελ. 142, 85 «ἐκεῖθεν
 23 «φλέβας τινὰς ὑπανο
 καλὸν» καὶ ἐν ταῖς εἰς
 μακροῦ χύσει καὶ τῷ αὐτῷ
 φράσει παραρροῦσκεσθαι»
 ροῦσκόμενος τῆς περὶ αὐτὸ
 ἐκ τοῦ ΘΣ παρὰ τῷ Ἡ
 ἔλεγεν» καὶ ἐκ τοῦ Εὐστα
 63. Ἐν δὲ ταῖς εἰς Ὀμι
 ροῦσκῶ καὶ κικλήσκῶ καὶ
 ἐν τῷ ΘΣ μνημονεύεται

Τέλος ποιοῦμεν γνω
 ὁ Χωνιάτης σελ. 300, 3
 ἔντερον πόρνης πολλάκις
 παρὰ τῷ Αἰλιανῷ Ποικ.
 πόνων συναχθέντα χρήμα
 ὄθεν ὁ Cobet ἐν τῇ Μνη

Τά

(Ἄ

Δ', 2, 3, «καὶ πολλοὶ
 πελάγους ἀκολουθῶν τῷ Σ
 ἀείποτε θηλυκῶς, οὐδέποτε
 «τὴν ταχίστην κέλευθον
 τὴν μεγαλόπολιν ὑγρὰν ἀ
 (ΙΓ', 8, 5) καὶ «τὰς τῆς
 πιστεύομεν ὅτι ἡ συγγρα
 ἔγραψε «πελάγους κελεύθου
 καὶ αὐτὴ ἡ συγγραφεὺς «
 κελεύθους» (Ἴδε Κριτ. κα

Δ', 6, 1 «εἶτα τὰς ἰ
 χώραν». Καλῶς ποιήσας
 εἶχετο. Μικρὸν κατωτέρω λ

¹ Ὁ κῶδιξ ἔχει καταίρο
 κατεροῦη.

² Ὁ Leib γρ. ὑπέπλεον

μὲν τὸ μεσαίτατον
 ταγμαίων εἶχε χ
 δ' εὐώνυμον Κλ
 Δ', 6, 2 °
 Δ' 8, 1 «
 φοράς». Ἐρμην
 ἦτοι «ὡς εἰάν ἦ
 ἠρμήνευεν ἐπὶ λ
 ἦμην ἀδάμας (ὁ
 ἄτοπα. Ἡ διάζει
 γκαῖον ἅμα ὑπό
 συνήθως, νὰ γρο
 ἀδάμας ἢ λίθος»
 τὸ καί καὶ τὸ ἦ,
 δ', ὡς ὅτε τις στε
 ἦε σίδηρος» (αὐτ
 καρτερόν ἐν στή
 «ὅς μὴ πόθω κυ
 φλογί» καὶ ὑπό
 σιδηροῦς τὴν καρ
 (Σοφ. Αἴ. στ. 65
 καὶ ἡ ἐκδοχὴ τοῦ
 προεκκειμένω χω
 τοῦ καί. Συνηθέ
 τὸ γένος, τὸ δὲ
 ἐβένου ξύλου, σί
 ἰχθύες, ῥυάδες ἰχθ
 ἠπίαλος πυρετός,
 θένοι κ.ἄ., περὶ ὅ
 δ' ὅτι ὁ ἀδάμας ὁ
 ἐν τῷ περὶ Λίθων
 πεφυκός, ἀκαυστο
 μὲν τῷ χρώματι,
 δ' ὠνομάσθη καὶ
 διαμάντι, διότι εἶν
 ζηνὸς γράφει ἐν
 φύσεις ἐπαινουμέ
 ἀρορήτῳ φύσεως

(Phys. et Med. Graec. τ
 ἔχει ὑελίνην καὶ στιλπνή
 σβέννουσιν ἐξαρτώμενος».

«τοῦτο δὲ (τὸ ὕδωρ) τὸν ἀ

Ἐναγκαῖον δὲ κρίνει
 γινώσκομεν, ποιούμενοι γ

εὔσταθοῦς, κτλ. ἐξηκολού

οὔχι τοῦ ἀδάμαντος λίθου,

Ἄλλ' ὁ Τζέιζης παρεκδέχετ
 μαντος» ὑπομνηματίζων

Ἰωάννης Διάκονος Πεδιά

σίδηρον· καὶ γὰρ ὁ σίδηρος

στος». Οἱ νεώτεροι Ἑλλ

κτλ. καὶ ἡ δημώδης γλῶσσ

βάνουσιν ἐπὶ τοῦ καλοῦ, ἀ

ἐκ τούτου μεταφράζουσι κ

Γρουπάρης, οὔχι διὰ τοῦ χα

παρὰ Θεοκρίτῳ ΙΖ', 21 «

ἄλλοι ἄλλα. εἶναι δὲ τὸ δ

ἀχτίδα, τὰ ἠδύσματα delic

σὲ διαμαντένιο ἀμόνι', καὶ

Ε', 2 1 «προτεθυμηκ

τως μαρτύρια ἐμνημονεύσα

τῆς Ἀλεξιάδος φέρεται τὸ

παρὰ τὸ παραμνηθοῦμαι κα

ὑπνῶ τὸ σῶμα», περὶ οὗ ἐ

θήτω καὶ τὸ ἐκ τοῦ περὶ

Teubn.) Ἀλλαχοῦ πάλιν ἐ

σκων τοίνυν τὸν τειθνηκότα

Ε', 5, 4. «Εἰ γοῦν β

δυνηθείης, τῷ θεῷ χάρις. Δ

3 καὶ ἐν ΙΓ', 2, 2 καὶ 12,

ἐν δὲ ΙΓ', 2, 3 ἐξέδωκεν ε

δ' οὔν, ὡς ἔχουσιν οἱ κώδι

καὶ τέλος ἐν Ζ' 2, 8 ἐξέδω

ῶ ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Reif.

Πολλάκις ἐν τε τῷ ἀ

πλεῖστα μαρτύρια, δηλοῦτα

μῶς ὄφειλεν ὁ ἐκ
εἰς τὸ εἰ δ' οὖν, ὁ
«δεκτέον ἂν εἴη
ἀλλὰ σελ. 139, 10
γραπτέον «εἰ δ' οὖν
θωμεν», ὡς καὶ ἐν
τοῦ εἰ δ' οὖν, ὡς
φέρεται τὸ εἰ δ' οὖν

Ε', 6, 7 «τὸ
εὐχειρότατός τε τῆς
καὶ τῆς ψυχικῆς οὐσίας

Τὸ εὐχειρότατον
εὐαρμοστεῖ. Ἵνα
τάχιστα ὀφείλομεν
«τὸ γὰρ ὅλον εἶπε
ταῦτα καὶ λίαν εὐ
ἀλόγιστον». Ὁμοίως
σελ. 38 κέ.

Ε', 8, 3. «τὸ
ἀνθρώπων καὶ ὄντων
λόγον δὲ καὶ παίδων

Ὁ Leib ἐκδοσε
τῆ ἐκδόσει τοῦ Φραγκοῦ
tractum esse». Γραμματικῶς
Θ', 107 κέ. Ἡ ἀντιπαράθεσις
αἱ ἀλεκτρονομαχίαι
τὰ ὑπὸ Hermann
ὑπὸ τοῦ Cobet ἐκδοθέντα
διεΐδεν ὅτι ἐν τῷ
ὄργυξι (Ἴδε Cobet

Ε', 8, 6 «δὲ
τῶν ἐπιχειρημάτων

Οὕτω καὶ ὁ
καὶ 5 (Ἴδε καὶ Κ

αὐτ. «ταῖς ἐλ

ς', 3, 6. Γραμματικῶς

ς', 5, 6 «τὰ

αὐτ. Ἀμφότερα

μείζονα τούτων πλοῖα καὶ
 λεγόμενον πελαγολιμένα τὰ
 ἔνῃν αὐτοῖς ταῖς ἄκταῖς
 πλοίων καλωδίους τε δεσμοῖς
 τε ξυλίλους ἐν τοῖς ἰστίοις

Γρ. καὶ ἐν Δ', 2, 3 αὐτῶν
 ἰστοῖς. Περὶ δὲ τοῦ πελαγολιμῆ
 δηλωτικὸν τόπου. Σήμερον
 σύνθετα εἶναι ἐπίθετα δευτερογενῆ
 (1433), *δυσλίμενος*, *κακολίμενος*,
 εὔρηται καὶ τὸ *εὐρουλίμηνος*

ς', 7, 6 «ὁ δὲ γε Ἔρως ἔστιν ὄψιν,
 ἄστεῖος ἐν λόγοις — εἰς ἄστυ

Ἐν ἄλλαις λέξεσιν ἔτι ἐπισημασθέν
 γραπτέον ἐκπρεπῆς τὴν ὄψιν

ς', 9, 1 «τὸν Π. οἶκον τοῦ
 ἀνεψιάδης». Περὶ τῶν ἐπισημασθέν
 Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης

ς', 9, 6 «τὴν μέντοι κυριότητα
 κυριεία ἐκ τοῦ κυριεύω, ἡ δὲ
 Πρβ. *ταμιεῖον* - *ταμιεῖον*, ἄλλο

ς', 10, 2 «ἀναπειτάσασθαι τὰς
 ἐξιππάσαντο».

Αὐτόματον παντὶ ἐπισημασθέν
 ταννύμενα, *ἰστία*, *χεῖρες*, ὄψιν
 τῆς εἰς τὸ κείμενον τὸ ἀνεψιάδης
 Reif., διότι δὲν εἶναι τῶν ἐπισημασθέν
 σεως «quand les Turcs οὐρανίσαν
 τὰς πύλας ἀνεπέτασαν» καὶ ἐπισημασθέν
 «τὰς πύλας ἀναπειτάσασθαι τοῦ
 ἐξήεσαν» καὶ Γ', 11, 5 «ἐπέτασαν
 θεν οὔσαν θύραν ἀναπειτάναν
 πάροδον τῷ Ῥομπέρτῳ δευτερογενῆ

ς', 10, 11 «Ἀλκιβιάδου ὀνομάτων καὶ παρ' ἄλλοις ἐπισημασθέν
 εἰς Ἄδαμ. Κοραῆν σελ. 19

ς', 11, 3 «τὸν Ἄδριανόν» καὶ ἐξ αὐτοῦ ἡ

Ἰαδρίαντος ἔπλο-
 τικός, οἷον Προ-
 τὰ κύματα» καὶ
 πελάγους» καὶ

ς', 12, 2

ξας — ἀπέρχεται.

Οὕτως ὁ

κότου τούτου ἀ-

quatorze mule

ἐπισάξας ἐν ἡμῶν

ἀμάξαις ἐπιφορ-

ἰδίαις ἐπισάξαντ

καμήλοις κομίζο-

όνους» καὶ Γ', 9

ς', 14, 1

Οὕτω καὶ

Ὅμοίως ὁ τε R

ἀνάκτορα ἤγον

πρωτοστάτην τῆ

γεγραμμένα ἐν

«πάντας ἀνηλεῶ

Z' 2, 6.

Z', 3, 6. B, 12,

IE', 6, 4 συνάψ

ἀγχιστεία, ἥτοι ἡ

κηδεστίας ἢ ἐπιγ

Προβ. καὶ Μιχαή

(ἔτ. 1317) καὶ τ.

τῆς Θέμιδος θεο

Σχολῆς Ἀθηνῶν

συγχύσεως προελ

τὸ πρῶτον παρὰ

τῆς Ἑλληνικῆς

συλλογῶν τῶν ν

Z', 3, 5 κα

μήση νὰ μεταβά

λίαν τῶν Βυζαντι

σοφικῆς Σχολῆς

παραδόσεως, ἣτις κατέλιπε
 ἀκινάκεος (Δ', 62), ὅπερ ἔστι
 καὶ ἀκινάκας. Δικαίως ὁ
 δότης ποιούμενος λόγον πρὸς
 προσηγορικῶν κυβερνήτην
 de ces formes hétéroclites
 λιστῆς τούτων.

Z', 2, 8 «προσδόκει»
 Περβ. Ε', 4, 5: προσδόκα

Ἐν Α', 6, 2: ἐλλοχεῖν, ἀλλο

Z', 3, 10 «ἵνα τὸ
 ἔνθα ὁ F καὶ ὁ V κῶδιξ
 φικὸν παίγνιον πειρᾶ σύ
 «pro infinitivo, cuius pu
 Ἄλλὰ τὸ πειρᾶσαι δὲν εἶνε
 πειρᾶμαι. Ἦδη ἐν τῇ Κα
 σαι, ἔτι δὲ τὸ φάγεσαι καὶ
 ξενοῦσαι. Ὁ Χρυσόστομος
 νᾶσαι, καὶ ἀκροᾶσαι, καὶ π
 ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς
 Μεγάλην ῥοπήν ἔσχεν ἢ γλ
 συγγραφεύς, πολλὰ δ' ἀνάτ
 σιαστικὴν λέξιν. Ἡμεῖς τῆς

Z', 4, 1 «φρονήματος»
 κωδίκων ἀπαλωτέρου, ὃ με
 Τὸ εἰκασθὲν ὑπὸ τοῦ Scho
 Α', ε', 6 «ὁ γὰρ τοι πατήρ
 τῷ κώδικι φέρεται ἀπλοῖότη
 σελ. 513 μετέβαλεν εἰς τὸ
 τὸ ἀπαλωτέρου εἰς τὸ ἀπλο

Z, 4, 2. «οἱ δὲ αὖθις
 ἔσωσαν κρυπτόμενοι». Οὕτ
 τὸ ἐξῆς τοῦ χωρίου. Ὁ Co
 τὸ ὅλον χωρίον ἔχει «οἱ δ
 ἑαυτοὺς ἔσωσαν κρυπτόμεν
 τῆς πόλεως Δυρραχίου τὰ
 τινος φρουρίου τοὺς κατὰ
 ἀναιρήσαντες ἐν διώρυξί

Πλεῖστα παραδει-
 μεταγενέστεροι ἐ-
 ἀναφέρονται καὶ
 ἔχει ὧδε «Οἱ δὲ
 κρυπτόμενοι (ἐν
 Ν γεγραμμένον.
 τὴν γραφὴν τῶν

Z', 5, 3 «Κ
 ἢ κατ' Ἰνδοῦς ἀ
 μάχου ἐνὸς τῶν

Γραπτέον

Z', 6, 2. 3

Z', 7, 1 «ἀ

Γρ. ἀστράτ

Z', 9, 3 «ο

προτεραίας ἥττης
 προηγουμένης ἥτ
 πέσωμεν εἰς τὸ σ
 ραιότης ἀντὶ τοῦ
 μένης ἡμέρας», ὁ

Z' 9, 6 «ἀ
 ἄλλων ἐρχομένων

Γρ. πληθύο

Z', 10, 2 «

γραπτέον «ὄσαι ἡ

Η' 2, 4 Γρ

Η', 2, 4 «τ

ὅτι δὲν κατεχωρί
 Θουκυδίδη ἀπαν
 ἔλαυνόντων δικω

Η', 3, 4 «κ
 τὸν ἀρέσκοντα τό
 οὕτωςι Χοιρηνοῦ
 ἑτέρου δὲ βαλτώδ

Τὸ Χοιρηνο
 νεται ἐξ ὧν λέγον
 δίους δέκα πρὸς τ
 γενομένην εἰς Χο

ρηγῶν ἐγχωρίως ἐπονομαζ
 «παραγενόμενοι καὶ μέχρ
 «καὶ τὸν ὅλον αὐχένα διαδ
 4, 2 «πρὸς τὸν τὴν φυλακ
 Γ', 5, 2 «ἡ παραλία ἢ μ
 «ἐπήξατο τὸν χάρακα εἰς
 ἄκρολοφίαν τοῦ καλουμέν
 κράτος διώξας ἄχρι πολιχν
 τινὰ Αἰγιαλοὺς καλούμενον
 σαντα Βαρηγὸν ἐγχωρίως
 καὶ ΙΕ', 3, 6 «διὰ τοῦ ᾽Α
 πρὸς τὸ Χοιρηνοὺς ἀντὶ Χ
 παραλίαν τοῦ τε Δυρραχί
 παρὰ τῶν κυμάτων». Περί
 3 «εἰς τόπον Παλλία καλού
 Δυρραχίου κειμένης ὡσεὶ σ
 μεν νὰ γράψωμεν Πάλου, ἢ
 ἴσως ἢ συγγραφεὺς ἔγραψ
 καλουμένου Πάλος ἢ Πάλου
 αὕτη ποιεῖται χρῆσιν, οἷο
 μένου Κακὴ Πλευρά». Ὁ
 Διοδώρῳ βιβλ. Θ', 7, 1 «Μ
 ὅπερ σολοίκως ἔχον ἀναγκ
 καὶ ὁ Valesius ἐκέλευσεν,
 «λιμένι, προσαγορευομένῳ
 ζομένη Σαλμοῦντι» (ΙΖ', 1
 (ΙΘ', 44, 4). Σημειωτέον δ'
 Φεραί, ὃ δὲ Πausanίας Γ',
 εἶναι τὸ Φίλαι - Φιλαί. ᾽Αλλ
 οὔτε Χῆναι οὔτε Χηναί λέγ
 (Α', 106). Περί τῆς συντάξ
 ρήσεσι σελ. κα' κέ. (1882)
 δείγματα ἐκ τοῦ Ἡροδότου
 Γράφει δὲ καὶ τὰ ἐξῆς «Ἐ
 μὲν δέχονται πολίδιόν τι ᾽Υ
 ὄρει καλουμένῳ Θώρακι» (

¹ Ἐξ ὀνομαστικῆς Ποῦτ

μένην Ἑλληνες, τὴν
 μένην Ἑλληνας, τὴν
 τῶν Νυσαέων ἐστὶν
 ρακα). Παρασημασμένη
 ὁμοίαν τῷ Κόντι
 ἀπαντῶντος Ἑλλ
 ἱκανὰ ἐγράψαμεν
 λόγον περὶ τῆς π
 δὲ νῦν ὅτι ἄνευ
 γέγονεν κωμωδία
 καλούμενον μαίσα
 ΙΓ' κατὰ πάσας τὰς
 ἥσι ῥύπτουσι τὰς
 ἐπίκλην. Οὐκ ὀλίγον
 ἀλλ' ἀρκούμεθα
 Teubn. «φθάσας
 καὶ σελ. 122, 6 «ἐ
 ἐν σελ. 56,13 «ἐν
 τῆς πόλεως λεγομένη
 τινος ἄστεος τῆς
 Εὐβοίας, ὃ δὲ κῶ
 ἐκδότης «scripsit
 φομεν ΚάροστοΣ.
 δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ μ
 ἐπονομαζομένη φ
 Κελλίῳ ἐπονομαζο
 καὶ Ἄνναν Κομνη
 μενον».

Πόθεν δὲ πρὸς
 ἄλλων πτώσεων; ἡ
 ὀνομαστική εἶναι
 τινὰ ἐγκεκολλημέν
 νὰ μνημονεύσωσί
 ἐμφανιζόμενον οἷον
 στικήν πτώσιν, τῆ
 ματοθετῶν. Ἐντεῦθεν
 ἐπιγραφαὶ τῶν συ
 Χάρων ἢ ἐπισκοπο

51, 2), ἐν τῷ δις κατηγορο
καθ' ἣν λέγεται «ἀπὸ τοῦ ν
νόμος» (Θωμ. Μάγ. σελ. 2
παράγεται» (Εὐστ. σελ. 5,
ἐν τῇ ἐκδόσει Θωμᾶ τοῦ Μ
τοῦ λόγου τοῦ ἐπιγραφομέ
(Ἰσοκρ. τ. Β', σελ. 13. 162
φομένῳ *Κύκλωσ εἰδυλλίῳ*»

Η', 4, 2 «καὶ ἄλλο
Μανιάκ, καὶ ἕτερος μαχιμά

Ο C κῶδιξ ἔχει προ
ἐν τῷ πληθυντικῷ ἀγοί, οἷ
οὐδὲν εἰς -αγός ἔχομεν, πά
ἀγός τῇ προθέσει πρό, προ

Θ', 2, 1 «ὁ δὲ ἀνεβ
σκευασθησόμενος, ὡς δῆθεν

Ὄρθότερον θὰ εἶχε τ
Πορφυρογέννητος εἶπε καὶ
τοῦ ἐπιθεῖτο. Ἐν τῇ ἑλληνι
ὡς συνηθίζουσιν οἱ νέοι Ἰ
καὶ τοῦ θεῶμαι καὶ ἀκροῶμα
τὸ θεώμενον» καὶ Πρόλ. Ἰ
μενος» καὶ ΙΑ', 1, 2 «ἀσμέ
συγγραφεὺς καὶ Ε', 3, 1 «τ
1 «τοὺς προὔποσχεθέντας
ζονται τὸ ὑπεσχέθην ἐνεργη

Θ', 2, 3 «οὗτος γὰρ τ

Ο Εὐστάθιος ἐν ταῖς
ἡ διωκή, ὡς καὶ τοῦ ἰωχμο
καὶ ἐν τοῖς Ἀνεκδότοις τοῖ
φάμεν τὴν ἰωκὰς διωκὰς ε
γραμματικῶν, ἵνα ἐτυμολογ
Πορφυρογέννητος ἡ ἀνθολο
τε νὰ υἰοθετήσῃ τὸ ἀμβλω

Θ', 8, 1 «τῶν μὲν δε
γραφίδα κατέχων». Ὄρθῶς
κλήσις γίνεται. Ὁμοίως καὶ
Ποῦτσαν ἐπὶ τὸ βαλανεῖον

Θ', 9, 1 «ε
 δὲ C κῶδιξ ἔχει π
 κατὰ συναίρεσιν,
 δὲ προυβέβηκε,
 μεθα νὰ συνηγο
 συγγραφέων, προ
 Ἐπιστολαῖς ΛΗ'
 ἐν τοῖς Μικροῖς
 Μαλάκης σελ. 57,
 τὸν Μακάριον κο
 νασσοῦ : προυκέκ
 dianis σελ. 91, 2
 γραφῇ τοῦ 3ου μ
 grammata. Kaibe

ὅπερ μάτην ὁ He
 πέμπε, ὅθι ξανθὸς
 προνοῶ, προενόου
 νοητικώτερος· Σοφ
 ἔγραψεν ἀλλὰ «το
 καίρια;» ἐκ τοῦ
 προνούστερος ἀνα
 διότι τὸ λῆμμα π
 Ὅμοίως παρὰ τῶ
 Τοιαῦται μεταπηδ
 καὶ νῦν παρὰ τοῖς
 Περιοδικῶ Ἐλευ
 ξιάδος «ταῦτα ἐνθ
 λύχνον ἐπισυρούση
 τὸν κάλαμον ἔγρα
 (Γ', 5, 4) καὶ προκ
 ρος κῶδιξ ἔχων τὸ

Γ', 1, 3 «προ
 ξασμούς, οὐχὶ ξεσμ
 θησαν (Ἴδε τὰ ὑφ

Γ', 4, 8 «χεῖρ
 ἰκετίδας.

Γ', 5, 2 «κατὰ πολλήν
6 τὸ ὀρθὸν εἶναι «ἵνα μὴ
ἔχωσιν» ἀντὶ τοῦ ἐπαρήγον
τοῦ τὸν ἐπαμύνοντα. Πρβ.
6, 9 «ἀνεζήτουν τὸν ταύτη
αὐτ. «Ἀναστάσιος ὁ
φεὺς Δίκουρος ῥεμβασμῶ
νοῦσα ὅτι ἡ κόρη τοῦ ὀφθ
στ. 3009 γράφει «εἰς Ἀνα
τὴν γὰρ ἑτέραν κόρην ἔτυχε
καὶ ὁ Μιχαὴλ Γλυκᾶς σελ.

Γ', 9, 5 - 6 «πολλάκις
ἔργου — Οἱ δὲ οὐ μόνον οὐ
Τὸ μὲν ὑπὸ τοῦ C καὶ
ὑπὸ τοῦ F κώδικος ὑπείκον
ζητούμενον νοῦν οὐδαμῶς
ἐπόμενα, μετ' ὅκνου εἰκάζου
φάλαγγας».

Γ', 9, 9 «τοῦ δ' οὐχ ἄ
Γ', 10, 2 «ἐν πλοίοις
ἐμβάλλει, ἐμβιβάζει, γράφει
λέγεται.

Γ', 11, 10 «διεσκοπεῖται
ἀνέλη και μὴ παρὰ τῶν Κε
Οὕτως ἐξέδωκεν ὁ τε
λέγονται ἐπὶ πόλεως ἢ χώρου
ἀρχαίῳ καὶ τῷ μεταγενεστέρῳ
μεταγενεστέροις μόνον, οἷον
καὶ Βί. Ῥωμύλ. ΚΓ', 12 «
ἐποίησεν» καὶ Συγκρ. Ῥωμ
λέων» καὶ Ἀλκιβ. ΚΕ', 2 «
πόλεως ἀναιρεθείσης ὑπὸ Λα
Καρδιανῶν πόλιν ἀνελῶν Λ
ἀνελόντες Ἀργεῖοι κομίζουσ
ξανδρος καὶ Πομπήιος καὶ
ποτε ἐξῆλθον τοῦ βίου». Σ
πάλιν δὲ ἀνέλαβον Θηβαῖοι
ἀνεῖλον» καὶ σελ. 448 «λείψα

«περὶ τούτους δὲ
 τ. Β', σελ. 277, 1
 ἀξίως αὐτῆς ἀνεῖλ
 τὴν πόλιν ὁρῶν κ
 ἐξέδωκεν αἰρεθῆνα
 κεῖται παρὰ τῷ Π
 Teubn.) «ἐκπορθ
 σιν», ἀνθ' οὗ ὁ Κ
 αἰρεῖ» λέγων «Κα
 παρεξήγησιν, τοῦ
 τὴν Ὑδραν αἰρεῖ
 φέα (ὅμοιον εἰς τὴ
 λαβὴν τοῦ Ὑδρα
 τέον δ' ὅτι φέρετο
 νώτατα εἶνε ἢ γνη

Περὶ τοῦ «
 ρησιν ποιεῖται ὁ ὁ
 εὔρηται οὐχὶ ὀλιγο
 περὶ τοῦ «ἵνα—τῆ
 ἔλη» εἶναι ὀρθόν.
 τῆ Ἀθηνᾶ τόμ. Ι
 νεύσας τὰ τοῦ Κο

ΙΑ', 5, 1 «
 κατὰ τὸν F κώδικ
 μὲν γράφουσιν ἐρ
 ἠρίπωσεν, ἐξηρίπω
 Εὐστάθιος ἐν ταῖς
 λέξις ὡς ἐν ποιήσ
 ἐκεῖθεν μὲν τὸ ἐρε
 ἔστιβον στιβῶ, ἐξ
 αἰτιολογοῦσι τὴν δ
 -ῶ. Ἐκ τοῦ ἐρειπίω
 χθη ἐρειπόω -ῶ, ὁ
 calamitosum ver
 παρὰ Γεωργίῳ Μ
 καταρριπώσας κτίζ

¹ Εἶναι δὲ Πα.

κατερριπώσας L κατερρειπ
 ὀρθῶς. Κεῖται καὶ παρ' Ἰο
 «ἡ δὲ πόλις ἔρριπτο πυρὶ»
 νὰ γραφῆ ἤρρειπτο (=ἐρήρ

ΙΑ', 6, 8 «ἐκδειματα
 ἐτράπησαν — κὰν τῷ φεύγει
 ποταμίων συσχεθέντες ῥευμ

Ὁ Coislinianus καὶ
 πορίσαντες, ὁ δὲ Vaticanus
 ρισαν εἰς τὸ κείμενον, ὁ δὲ
 facillima, sed fortasse po
 σει τῆς Ἀλεξιάδος παραλεί
 διαμαρτόντες τῆς ὁδοῦ εἰσῆ
 τῷ Βυζαντιακῷ ἑλληνισμῷ
 πόρου (=Βοσπόρου) ἐξέρχο
 σελ. 354,8 «ἐκπορίζων ὁ στ
 ἐκπορίζειν τὸν στόλον λαῖλο
 de Boor σελ. 368 ἔγραψεν
 τῆς πόλεως» ἀντὶ τοῦ τῶν
 τῷ Διακόνῳ § 27 (σελ. 23
 φθάνω δι' ἡμερῶν δέκα τῆ
 τῶν ἐκδοτῶν σημείωσιν. Ἐ
 παρὰ Γεωργίῳ Μοναχῷ σε
 ἐγένοντο» καὶ ἐν Var. Sacri
 ἀπέπλευσεν· μετὰ δὲ τὸ ἐξα
 ἀπίθανον ὅτι ἐσχημάτισεν
 (=ποταμόν), ὅπερ καὶ συνέ
 ἢ ἔννοια τοῦ διαμαρτάνειν.

ΙΑ', 8, 3 «τὴν ἑαυτῶ
 ἑαυτῶν ζωῆς ἀφειδήσαντες τ
 ἀνεδέξαντο πόλεμον».

Ὁ τε Reif. καὶ ὁ Lei
 τὴν γραφὴν ἐπ' ὀφθαλμοῖς
 μοῖς τοῦ Φλωρεντίνου κώδι
 ἤδη οἱ Κελτοὶ τὴν ἑαυτῶν π
 28, 12 Budé «σὺν ἀλλήλοις
 ὀφθαλμοῖς». Ὡς δ' ἐλέχθη ἐ
 τ. 48, σ. 916 Mi. «ἐπ' ὄψεσ

ἀλλά τις (Διονύσιος)
 ἐπ' ὄψεσιν ἀνθρώπων
 στωρα καὶ ἐπ' ὄψιν
 αὐτῶν — τὰ βασιλέων
 «ὁ δημιουργὸς σοφῶν
 δειγμα». Λέων Τριανταφυλλίδης
 Εὐστάθ. Μικρ. Ἐπιτομῶν
 χον». Βλεμμύδης, Σχολία
 ἀκοῆ τῶν ἀξίων
 τ. Β', σελ. 314, 1
 νιάδ. Ἐπιστ. ζ', 1
 ἐπ' ὄψεσιν». Σχολία
 τῶν θεατῶν ἀναίμακτος
 ἐπ' ὄψει τῶν κατὰ

Οὐ μόνον δὲ
 ὑπ' ὀφθαλμοῖς, ὡς
 ἐν βουλευτηρίῳ καὶ
 κατακανόντας τιμῶν
 ἢ κακίστη Θίσβη
 πλευσεν». Σημειωτικὴ
 δίκας ὑποσχοῦσα»
 Ἀρχαιολ. ζ', 287
 διάνοιαν τίθησιν»,

Κάλλιστα δὲ
 ἐν ὀφθαλμοῖς, ὡς
 ὄψει τῆ ἐκείνων καὶ
 ἀναιδῶς ἐν τοῖς ὄψεσιν
 στρέφεσθαι». Διόδωρος
 φορᾶς ἐν ὀφθαλμοῖς
 ἔχοντες ἐν ὀφθαλμοῖς
 τὴν διασποράν», ἐν
 Πλούτ. Δημοσθέν. Ἐπιτομῶν
 σμούς, ἀλλ' ἐν ὄψεσιν
 (σελ. 372 Η) «ἐν ὄψεσιν
 προσδραμοῦσα ἐν
 λῶσεν ὁ μὲν Σοφοκλῆς

¹ Στράβ. σ. 26

ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα π
 Ἰέρωνι Α', 14 διὰ τοῦ κ
 κακηγορεῖν». Λέγεται καὶ
 ὀργανικῆς οἶον Ἰαλέξ. Θ',
 Πρβ. καὶ Α', 15, 3 «ἐπιμα
 θεάσασθαι» (Ἰδε Jebb ἐν

Συχνὴ εἶναι καὶ ἡ α
 λεμαῖος Μαθημ. Συντ. τ.
 λαμβάνουσιν» καὶ ὁ Πολύ
 τῶν λεγομένων τὸ γεγονό
 τὴν τῆς ὅλης φάλαγγος ἔξ
 ὄψιν, οἶον Δ', 41, 9 «θεω
 «θεωρῶν ὑπὸ τὴν ὄψιν τὴν
 ὄψιν KZ', 3, 5 «δεικνὺς ὑ
 10 «τεθραμμένος δὲ ὑπ' αὐγ
 δ' ἐλέχθη ὑπὸ τοῦ Πολυβί
 Γ', 99, 7 «τιθεὶς ὑπὸ τὴν ὄ
 5, 5 «ὑπὸ τὴν ὄψιν ἐτίθει
 τὴν ὄψιν διετέλουν τούτους
 καὶ πάθους βλέπειν δοκῆς
 «ποία λοιπὸν ἐλπίς πρὸς τ
 ἀποτυγχάνω καὶ διαπαίζο
 γματα κεῖσθαι». Εἶπε καὶ

Οὐ μόνον δ' ὑπ' ὄ
 Diplom. τόμ. Β' σελ. 316
 καὶ σαυτὸν ὑποτρέχων» κα
 τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῶν α
 341, 12 Teubn. «τοὺς ἐρε
 δῆλον ὅτι πρέπει νὰ γραφῆ

Ἐκ τῶν διειλημμένα
 ἔπ' ὀφθαλμῶν ὀρῶντες ἄ
 μοῖς. Συχνότατα αἱ προθέ
 θελήση τις νὰ παραβάλη τ
 Θὰ εἶχεν ἐμμελῶς ἢ ῥῆσις,
 ἀλλ' ἢ πρό, πρὸ ὀφθαλμῶν
 καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχειν,
 ἐπιγράφεται Ἰῆνες 1938

ΙΑ', 10, 2 «διὰ χαλκο

ὀρθοῦ σιδηρῶν λ

ΙΑ', 11, 2

γενικὴ εἰς τὴν ὄνομα

4. 118, 1 Dind. Ε

μαστικὴν τὸ Μάλα

Ἑσυχ. λ. Κύθηρα

παρ' Εὐριπίδην Κ

ἐν δὲ σελ. 378 λέγει

ἐπιλαθοῦ) τῶν οἴκ

ΙΑ', 11, 4 «

παρὰ τοῦ αὐτοκρά

Ὁ F κῶδιξ

Γ', 3, 4. 5', 1, 2.

ὁ τε Leib καὶ ὁ I

πολλάκις οἱ Ἀττικ

τῷ F κώδικι. Περ

Λογίῳ Ἑρμῆ σ. 3

IB', 7, 3. «ἐ

κατὰ τὴν ὁδόν». Ὁ

τὸ δεύτερον μέρος.

3 ἔγραψε μὴ ὅτι ἄ

IB', 8, 2 «

ἀμφιβάλλομεν ὅτι

κατὰ τὸν ἐπικόν τ

φέρεται τὸ ὄνομα

ἀρσενικῶς καὶ θηλ

σελ. 519 κέ. Παρα

κῶς, οἷον τὸ τάφρο

11, 1. Η', 4, 6 (δί

ἀρσενικῶς δὲ αὐτ.

ὁ φάρυγξ, ὡς ὁ λά

ρεται ἐν τῷ ἀρχαί

ἀρσενικοῦ ἔχομεν ἴ

ἐκ τοῦ Εὐσταθίου

Eberh. καὶ ἐκ τῶ

σελ. 102, 14 ἀποφ

φέρει δὲ μαρτύρια

Ἀληθοῦς ἱστορίας

«μεγάλαΙς δοκοῖς», ὅπερ ἄλλ' ἢ νέα ἔκδοσις ἢ ὑπὸ βαρβαρισμοῦ, ἐν ταύτῃ φέξιιάδι Γ', 8, 9 ἀρσενικῶς καὶ ἀείποτε παρὰ τοῖς ἀρχαίοις

IB', 8, 3. «Τοιαῦτα εἶ που ἐν τῷ μεταξὺ καταλατραγικούς φασι, ῥίψασα μά

Οὔτω καὶ ὁ Reif. 'Egédiens». Ἡμεῖς ἀνέγνωμεν γικὸν προσωπεῖον, ἐπιτίθημι πείον, ἀπεκαλύφθη τὸ προσωπ κτλ. (Ἴδε Λόγον εἰς τοὺς Βατράχοις τοῦ Ἀριστοφάνου ῥόπαλον, ἔρχεται εἰς Ἄδου Εὐριπίδου λέγει πρὸς τὸν Τπρὸς δὲ τὸν Πενθέα «ὄφθη ἀνέγνω τὴν γελοίαν τοῦ συμβουλεύοντι, ὅπως δραπέοῖα δὴ εἰώθασιν ἐνσκευάζε λάξας», ἀνέγνωμεν τὰ τοῦ ἐπὶ τῆς σκηνῆς πολλάκις ἐσ τῶν δραμάτων ἄρτι μὲν Κ καὶ ὁ αὐτός, εἰ τύχοι, μικρὸ σχῆμα μιμησάμενος μετ' ὄλ δὲ πέρας ἔχοντος τοῦ δράμ ἐσθῆτα καὶ τὸ προσωπεῖον ἀπερίεισιν οὐκέτ' Ἀγαμέμνων κλέους Σουνιεύς ὀνομαζόμε τοῦ Χρυσοστόμου ἐν τόμ. 4 προσωπεῖα ἴσταται· ἐπειδὴν δὲ ἐσσωσι, ῥίπτονται τὰ προσωπ (Ἴδε Λόγον εἰς τοὺς τρεῖς Ἰσελ. 577 Β φράσιν «ἐν οἷς μ τοῦ Πολυδεύκους ἐν τῷ Ὀν ἢ δ' αὐτὴ καὶ σωμάτιον¹ ἐκ

¹ Ὁ Naber ὑποστηρίζει γνώσεως εἶναι καὶ τὰ ὑπὸ τοῦ J.

λουθει μέγας ὁ
 Διόνυσον εἶδομεν
 τὴν Πορφυρογέν
 παραναγνώσεως
 σκευήν, καθάπερ
 ἐν ΙΕ', 8, 6 μετα
 ἀναπειάννυσι τοῦ
 παραδεδομένον ἴ
 καὶ ἑλληνιστὶ «ὁ
 Leib ἠομήνευσε
 τὴν τε γυναικωνῶ
 εἶχεν ἐν τῇ ψυχῇ,
 ἔνδοθεν τοῦ πετά
 νετο, ἐσχηματίζετο
 γραμματεὺς». Ὁ
 λαμβάνοντες τὴν
 φᾶρος, τὸ τοῦτο γ
 δυόμενος πρόσω
 τοῦ μαθητοῦ, οὐκ

Ὅμοίως γυ
 τρίβουσι (Αἰσώπ.
 τὴν σκηνην ἢ τὰς
 θεάτρῳ ἀναπειταν
 διαρρήγνυσι καὶ τ
 τειχῶν, τῷ μὲν Σ
 ὁ προσποιούμενος
 λύκος, ἐκδηλοῦται

Κεῖται καὶ
 ὡς ὁ βασιλεὺς εἶ
 τοῦτον ἀδίκως κα
 μοναχικὸν περιέθε
 εἰς τὸ σκευὴν γρά
 βασιλεὺς εἶη Μιχα
 λάκτω Βουλγαρία
 Mi.), ἀλλὰ λαμβά
 σκηνοθετεῖ, ὡς λέ
 ἐρωτικοῖς συγγρα
 ἐπιχειρήματος ἢ ἔ

Περιοδικῶ Συγγράμματι Σ
 ἐν τοῖς μνημονευθεῖσι μικροῖς
 ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ σκευωρ
 τέον ὅτι πᾶσαι αἱ ῥηθεῖσαι

Ἐφέρετο δέ ποτε καὶ
 ἐν θεῶν σκηνηῇ τινες παροι
 πταῖσμα καὶ διώρθωσαν, ὅ
 θεῶν σκευῇ», ὁ καὶ κατεχά
 1189 (1853) καὶ ὁ Bekke
 Σουίδα οὐ ταχυπειθής τις
 οὐχὶ ὀλιγάκις ὁ Σουίδα, ὡ
 Cobet ἀπόφανσιν, ἀλλ' ὀφεί
 τημάτων μωρίας τῶν ἀντι
 θεοῦ ἔχοντα. Nῦν δ' ἡμεῖς
 ἐπίγραμμα ἐκ τῆς Ἀνθολογ

Πέντ' ὄπλα

πέντε θύρα

Τεισιφύλα

ὄπλον¹

Οἱ δὲ ἐπι

εἰς βρα

IB', 8, 6 «ἐπανιτέον δ
 στησεν τὴν ὀρθὴν γραφὴν ἐ
 IΓ', 4, 1 κείμενον «ἐπὶ τὸν
 ροῦμεν, ἢ ῥῆσις ἀπαντᾶ καὶ
 πρὸς τὸ προκείμενον» καὶ Θ
 ἡμαρτημένως ἔχον «ἐπανιτέο
 σελ. 123, 1 Bonn. «ἀλλ' ἐπ
 ἔνθα ὁ ἐκδότης ὑποσημειοῦτ
 τῆς Πορφυρογεννήτου καὶ τ
 ἢ νὰ ὀβελίσωμεν τὸ ἀντικείμε
 καὶ «ἐπανιτέον μικρόν, ἵνα κ
 τὴν ἐξ ἀρχῆς σκέψιν». Γαλην
 Λόγ. σελ. 174,19 «ἀλλ' ἐπαν
 «ἐπανιτέον δ' ὅθεν ἐξῆλθον κ
 53 Did. «ἐπανιτέον δ' ἐπὶ τ
 συγγραφέως καὶ «ἐπαναγαγέ

¹ ὄπλον = ἀσπίς, αἰγίς. Ἰδ

τῆς διηγήσεως» (9)
 ὑπὸ Νικηφόρου Γ
 καὶ ὑπὸ Ἰωάννου

Ἐκ τῶν διε
 νὰ λεχθῆ «ἐπανιτέ
 τὸ προκείμενον» ἰ

IB', 4, 5 «I

IG', 2, 3 «γ

τόμ. Β', σ. 319 κα

Κομνηνῆ τόμ. Β',

τύπον βλέπει τις :

IG', 3, 1 «ἐ

Μὴ γρ. πονησάμεν

IG', 7, 2. οἱ

IG', 10, 4 «

τῶν στέρνων εὐρού

Μετὰ τὸ μυ

ἤλεγχεν, ἐμήνυεν.

αὐτὸ τὸ χρῶμα κα

IG', 10, 5:

ΙΔ', 4, 2: γο

εῖναι καὶ τὸ παρὰ

ΙΔ', 5, 1 «ὁ

διηγήσεως». Ὁ R

ΙΔ', 5, 7 «ο

ΙΑ', 10, 6 «ἀπέπλα

βίου ΚΓ', 11, 7 «ὁ

καὶ «μηδὲ λέγε τα

τοιούτον» (Ε', 38,

47 «ἀναληπτέον εἰ

νοῦν λάβοι» καὶ σε

τες». Τοῦ ἐπὶ νοῦν

ἐπὶ νοῦν λαβεῖν» κ

σελ. 28 «τοῦτο ἐπὶ

γὰρ ἐσθίειν καὶ πί

Πρωταγόρα» καὶ σ

νοῦν λαμβάνεις ὅτι

τοῦ μελοποιοῦ λεχθ

ΙΔ', 5, 8 «περιζώσα
μῶνος ἀφείναι ἐπέταξεν».

Ὁ Reif. ζητεῖ τὸ ἀπὸ
νὰ παραβληθῆ τὸ ἀφῆναι
δύναται νὰ μὴ κινηθῆ. Τὸ
10, 4. Ὑπὸ τοῦ Ἡροδότου

ΙΔ', 7, 4 «μέχρι οὗ
θάλαττα καὶ ἄλλα ἐπ' ἄλλο

Ὁ Φλωρεντῖνος κῶδ.
ρύεται. Σύνηθες τὸ ῥῆμα ἐ
συγγραφέως Γ', 12, 4 «ἦγ
Β', σελ. 164, 2 Budé «ἔτε
Συκουτρῆς ἀντὶ τοῦ ἐπωρ
τηρίδι τῆς Φιλοσ. Σχολῆς τ
Θεοφύλακτος Βουλγαρίας
γὰρ θάλασσα ἐπορεύετο· τ
ἐπωρεύετο ἔχει, ἀντὶ τοῦ φο
αρατομένων». Ἄλλ' ἢ π
θάλασσα». Μὴ λησμονῶμε
Καὶ ταῦτα μὲν ἔχουσι καλῶ
μησε τὸ «ἐμπορεύεταιί μοι

ΙΔ', 7, 4 «ὑπὸ σκιάν
οἶονεὶ σκιατραφούμενον κα

αὐτ. 8, 3 ἀποσπάδας
Σχολῆς τοῦ Πανεπ. Θεσσαλ

αὐτ. 9, 3 «τὸν γὰρ τ
ἄνδρας προστάτας τῆς Μα
χαίους, δεινοὺς δὲ ἐνστήνα
τίνους, σπαράξαι δὲ τὸ θεῖο
χάνους». Ἡμεῖς συνάπτον
ἢ φράσει ἐντυγχάνομεν κα
δέδεται—σιδηροῖς καὶ ἄδα
σύνταξιν μεθ' ἀπλῆς δοτικῆς
πρὸς τὸ πεισθῆναι λόγοις
ἐνστήναι—καὶ ἄδαμαντίνου
αἰρέσεως εἶναι διπτὴ «ἀντι
πρὸς τοὺς ἰσχυροὺς λόγους
Σφόδρ' ἐπέμειναν εἰς τὴν ε

ἀντιπάλων λόγων.

ἀδαμάντινος πρὸς

αὐτ. 9, 3. «Ο

σεις ἐπέροραπτε μετ

ἀπειρηκὼς πρὸς τῆ

πόλιν ἐστίαν ἀποκ

Οὐ μὴν ἄθηρος πο

ρασεν, ἀλλ' ἡμέρας

ὡς συμποσοῦσθαι

κότας εἰς μυρίας κα

Ἄντι τοῦ ἀ

πρώτῳ τόμῳ σελ.

vulgo haereticorum

ἢ τὰ διπολιώδη ἀε

κεῖται τὸ εὐήθης,

ἠλιθιότητα. Τοῦ ἀρ

ἐκ τῶν Ἀττικῶν πο

ΙΕ', 3, 4 «Ε

οὔτος, οὐ παρὰ τοῦ

Τὸ χωρίον α

τοῦμαι περὶ τοῦ τῶ

Leib ἐρμηνεύει «je

verité». Ἡ εὐστοχ

τὰ τῆς ἀληθείας ἐ

γενικῆς συντάξεως

δείγματα ἐκ τοῦ Θ

Φέρεται καὶ ἐν Cat

τοῦ δῦναι τὸν Ἡλι

Ἐν παρόδῳ

Δ', 8, 1 «ἐπηλυγάζε

ὑπὸ προθυμίας τοῦ

Προβ. καὶ 5' 7, 6 «

μετεωρολέσχαι τινε

φοῦντες» καὶ Γ', 8,

ΙΕ', 4, 1 «κα

πληροῖ ὁ Leib διὰ

αὐτ. 5, 2 γρ.

αὐτ. 6, 2 «ἀ

ἐρρούσθη», οὐχὶ «παρὰ μὲν
16 Teubn. εἶναι ἐκδεδομέ-
πάσας» ἀντὶ τοῦ μικροῦ.

αὐτ. 6, 9 «τῇ δ' ἰστίᾳ»

Ἄρ. Reif. μετὰ τὸ αὐτῶν
«deest verbum ad παγί-
δα»

Τὸ aptum ad πάγην

πάγας αὐτῶν (ἰστίαν ἢ ἰστίαν)

Γραφῆς ῥῆσις «ὁ ῥούσσω

ἀλώσεται» (Σειρὰχ ΚΖ',

ληφθήση» (Ἴδε Ν. Πολίτι

ἐρρήθη «πάγας προστάξα

τὰ χρήματα ἐνῆν στήσαι»

ἄλλοι οὐκ ὀλίγοι, οἷον Χρ.

ἔστησεν, αἷς περιπεσῶν Ἄρ.

ὑπὲρ τῶν ἀγγείων, ἐν οἷς

εἰσελθόντα καὶ ἀπτόμενον

(Γ', 22, 1) «πάγην ἔστησα

Κερ. «ἴστησι γὰρ αἰεὶ τὰ ἐν

«πολλὰς ἰστίων τὰς καθ' ἡμ

καὶ σελ. 785, 15 «ἴστησι

«ἰστίων δὲ καὶ φόβητρα κλέ-

πτηνοῖς παγίδας ἴστη». σελ.

464, 1. 465, 1. Ἐν σελ. 46

χοῖσιν καὶ ὁ Λόγγος ἐν τ

ῥάβδοις μακροαῖς ἐπλήλειπεν

φάνης ἐν τοῖς Ὀρνισι στ.

ῥάβδους, ἔρκη, νεφέλας, δί-

γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλα

32 κέ. Λέγει ὁ κωμικὸς

ὁ δ' Ἄλεξις Ἄπ. 409 Κ. «τ

δ' ἐν τῇ κοινῇ γλώσσει στ

βρόχι ὡσὰν τὸ στένη ὁ κυ

στήσω, νὰ σὲ κάμω νὰ πια

πολλὰ σοῦ στένουνε· ἔλα μ

πάγην, παγίδα, πάγας, παγί

ἐν τοῖς Κυνηγετικοῖς Σ', 5

«οὐδὲ αἱ ἄρκυες ἐστάναι οὐ

τὰς διαβάσεις τῶν
 Κυνηγετικῶ «ἴστο
 στράβας διελόντα
 τῶ Ὀνομαστικῶ β
 περιστήσασθαι, περ
 ἴστασθαι τὸ σύνθη
 ἰστάναι ἐλέχθη τὸ
 παλεύεται», ἐξ οὗ
 <οἱ> τὰ λῖνα <ἰστῶ
 ἐσχηματίσθη καὶ τ
 115, 18 ἐλέχθη «τ
 Ἐπιστ. σελ. 220 Β
 ματα ἴστησιν. Ἐρο
 βουλήν τινες—ἰσιᾶ

ΙΕ', 6, 10 «

ΙΕ', 8, 2. Π

πασεν ὁ Βογόμιλο
 στόμα, τ'άνδοθι δὲ
 τατον, ὥσπερ ὄφι
 φῶς ἐξεκαλέσατο κ

Οὕτως ἐξέδα

ρώτατον διὰ τοῦ
 κείμενον ἀδιστάκτω
 ἐμφωλεύοντα». Προ
 λεται μὲν τὴν εὐνο
 ρατον». Οὐ μόνον
 δυσφώρατος, ἀλλὰ
 τοσοῦτον γὰρ ἀφιλο
 καὶ δυσκατάληπτον
 Ὁ νοῦς ἀπαιτεῖ «ἀ
 Θ', σελ. 192 «μιγν
 τῶ καθ' ἑκάτερον
 Ἐρμηνεύεται δὲ ὅ
 ἢ ἐρμηνεία τῆ τοῦ
 δυσφώρατος. Τῶ α
 ἢ τῶν διαλειπόντων
 ἐν σελ. 362 «δυσφ
 Θ', 87. Κεῖται καὶ

νιστον ὅσον καὶ δυσφωρα
 ἐγράφη ἐσφαλμένως δυσφο
 ρατος παρὰ τῷ Γαληνῷ τό
 ῃ διάθεσις», ἀνθ' οὗ ὁ Co
 Ὅμοια σφάλματα φέροντο
 Θ', σελ. 677. τ. ΙΑ', σελ. 2

ΙΕ', 8, 5 «οὐδενὸς ἐ
 παρεβλέψατο καὶ τὴν οἰκο
 ναοὺς δαιμόνων ὠνόμασεν»

Ἐναντὶ τοῦ ἐφάντασε ὁ
 τὰ ἴχνη τοῦ ἠφάντωσε τοῦ ἐ
 μαρτύρια ἐν τῷ ΘΣ ἐκ τοῦ
 νάτω τόμ. Β', 42σελ. 397,
 Βλεμμύδη σελ. 18, 1 Teub
 «εἴ τι καὶ λείπειτο τῆς ἀ
 μνημονεύεται ἐν τῷ ΘΣ. Ἰ
 ὡσαύτως ἐν τῷ Βυζαντιακῷ
 τῷ Ἀκροπολίτη τόμ. Β', σ
 ἀφάντωσιν. Ὡς δ' ἐσχηματ
 ἐκ τοῦ αἴστος ῥῆμα αἴστος
 ἄλλοις. Φέρεται καὶ ἐν τῷ
 ὁ δὲ Naber ἐν τῇ ἐκδόσ
 «Corrupta glossa quam p
 386 γράφει «Interpretame
 τοῦ Herwerden πολλῶ παλ
 Φιλολόγῳ ὁ σελ. 80 ἐποιήσα
 παρὰ τῷ Ἡσυχίῳ ἀντὶ τοῦ
 νισμένην».

ΙΕ', 8, 7 «τὰ περὶ τ
 εἶναι τὸ τρίζω τοῦ τρύζω,
 τόμ. Α', σελ. 230 κέ.

ΙΕ', 11, 9 «ἀνδράσιν
 περὶ τοῦ αὐτοκράτορος πόνου

Ὁ Reif. ἤκασεν ἀλλ
 Τοῦ ἐπιρρήματος ἀλλήλως
 ἀλλήλως διώκονται καὶ ἀλίσ
 ἐκ τῶν Μεσαιωνικῶν Δημο
 251 99 ἐκ τῆς Ἀχιλλίδος

Μαυροφρύδου σε
206, 22 τὸ ἐπίρρ
383, 5 Κερ. τὸ ἐ

ΙΑ', 11, 9

εἶναι τοῦ μεταγενε

*χρονοτριβή, *λογ

δακρυρροή, οἰκοσκ

τοαγή) μυραλοιφή

ὀπισθοφυλακὴ κ.ἄ

Περὶ τούτων λεπτο

ΙΕ', 11, 10

καὶ ὧν οἱ Ἄσκλη

νάντων καὶ τῆς φ

τε ἀπεστενώθησαν

διελθεῖν, καὶ τὸ τῆ

Ὁ Reif. ἀν

εἶναι παρεθείσης,

προέλθη ἢ γραφῆ

γοῦσα. Σημειωτέο

ἐνέτυχον.

ΙΕ', 11, 21

λατος, ἧς οὐκ ἂν ὀ

Ταῦτα ἐκ το

Τὸ ἀροίμην εἶναι

ΙΕ', 11, 22

Τὸ ὀρθὸν εἶναι ἀπ

τορος. Πρβ. Εὐριπ

πνεῦμ' ἀφείς ἐς ἀ

ἄοιδῶν Οἰνωπὸν

τοῦ ἀποθανεῖν, οἱ

Περίανδρος ἀπέσβ

σελ. 1839, 2 «τῶν

αἰφνιδίῳ τῆς χαρᾶ

ὅσον αἶγες φίλαι

Φέρεται καὶ ἐν τοῦ

σατο, τέθνηκεν». Ἰ

εἰς ἀπέβησαν (Ἰδε

Crit. σ. 279).

Z', 8, 7 «καὶ γὰρ μὲν
τὴν γραφὴν ἀπαγγελῶν, ἥτις
Θ', 1, 3 «παρασκευάζουσι
χειμῶνος».

Ὁ Schopen ἤκασε ἐπὶ
Θ', 8, 4 «ὁ δὲ βασιλεὺς
ἀντὶ τοῦ ἀναλύων ἤκασεν
«τούτοις <ἦν> ἀλύων τοῖς
Ἄλλα τὰ παραβαλλόμενα
παρέχει νοῦν ὀρθόν. Καὶ Ἐ
«κάνταῦθα (ἐν Μακεδονίᾳ
ἐφθάρη κυνῶν» ἀλύων, ἐνθ
Πορβ. Αὐλον Γέλλιον Att. N
regem esset uteretur eo
quodam aemulo immissi
σελ. XXI).

ΙΓ', 2, 4 «μὴ ἐχόντων
τοῦ ΘΣ διδασκόμεθα ὅτι τ
μαρτύρια, τοῦ δὲ θηλυκοῦ
τοῦ οὐδειτέρου τὸ χιλόν ὑπὸ
τὰ χόρτα. Λέγει καὶ ὁ Σουῦ
Πορφυρογεννήτου ἔχομεν τὸ

Τὸ δεινὸν τῶν στοιχει
πραξεν, οἷον τ. Α', σ. 5, 1
55, 22. 63, 8. 67, 25. 88, 18
Β', 7, 13. 16, 24. 18, 19. 6
142, 10. 154, 1. 15. 171, 7
110, 15. 160, 11. 23, 166, 8

Περὶ τῆς γλώσσης τῆς
ἄλλοι ἐπραγματεύθησαν, ἐν οἷς
ἐν τοῖς προλεγομένοις τοῦ π
δὲν εἶναι ἀπτικίζουσα, ὡς συ
θὰ ἠκούομεν αὐτοῦ λέγοντος
τίασα ἀναγνοὺς ἐν τῇ Ἀλεξ
ἀποδιοπομπητέον τὸ χρόνος

¹ Θ', 7, 4 «ἀναμιμνήσκων
πρόσθεν ἢ ἔμπροσθεν ἔχομεν οὐ
Σχόλ. εἰς Λυκόφρ. σελ. 186, 15

(antea, supra), τὸ
ἀναιρήσαντες ἀντὶ
ἀντὶ τοῦ τήθη, μα
καὶ προθυμεῖν ἀντ
δημα καὶ ἐνδεδυνα
Ἡ γλῶσσα τῆς Ἄ
λέξεων τῆς συνηθε

Ἡ Ἄννα ἔ
ἐν τῷ προοιμίῳ τῆ
φύρας τιθήνημά τ
νίζειν ἐς ἄκρον ἐ
λικὰς τέχνας εὖ ἀν
κτύος τῶν μαθημ
ἢ ἀστρολογία, ἢ γ
32 Dind. Ἰδε τὰ

Οὕτω συγκα

16. 282, 23. 295, 24.
Σχολ. Ἄριστείδ. σελ
Δάτιδος ναῦν κατασχε
«ἡ δὲ ἱστορία τῆς χα
αὐτὸς ὁ Ἄμηνος ὡς
4 Teubn.) «τινὲς λέ
Ἡσυχίου λ. Ἰωνες «
νισμῶ ἀντὶ τοῦ antea
ἔπειτα, postea, οἶον
σ. 94, 12 Teubn. «
Budé «θέσει μὲν οὖν
αὐτῶν ἔχωσιν—ἢ ὅτο
«ὡς ἐν τοῖς {ὀπισθεν
Γαληνοῦ τόμ. Δ', σελ
ρειῶ ἐκδόσει τόμ. Β',
γραφῆς σημειουμένη
τὸ ὀπισθενεργός (retro
1138, ἀντὶ τοῦ προσδ
ὀπισθοτελειῶν οὐκ ἐν
ἐτῶν ὀπισθοτέλειαν το

² Περὶ τοῦ ἀ

Ἐρμῆ σελ. 417. Φέρ
χαλινὸν χαλάσας ἀκρ
ἀντὶ τοῦ ἀκρατῶς ἐξα

³ Ἰδε τὰ γεγο

ὑπάτου τῶν φιλοσόφων, τοῦ
 εὐφυῶς εἶχεν, ἀλλὰ περί τε
 οὐκ ἐγεύσατο· οὐδ' ἐκεῖθεν
 τὸ σπουδαιότατον ζήλω Ὀ
 πατρὸς κατορθώματα, ἐν οἷς
 παρατρέχει τὰ τοῦ πατρὸς μ
 ρίας ἀπροσωπόληπτον πολλ
 εἶναι στοργή, διὸ καὶ ἐνδι
 μητέρα καὶ τὸν ἑαυτῆς Κα
 ῥήσεσιν εἰλημμέναις ἕκ τε τ
 φέων, τοὺς δὲ τόπους μνημο
 ἀλλ' οὐχὶ πάντοτε. Ἡμεῖς δὲ
 τῆς Ἄννης.

Προοιμ. Α', 1 «ῥέων
 χρόνος». Ὀμοίως Μ. Ἄκομ

Δ', 1 «ὦ καὶ χάριτος
 Ὀμοίως Ξ', 7, 6 «δι' ὅπερ
 Προβ. Ἀκροπολ. τ. Α', σελ. 1

αὐτ. Τιμόθεος ὁ αὐλη
 χοῦμα καὶ τὸ ξίφος ἐκίνει
 Βασιλ. Α', 1, 1. Εὐστ. 827,
 11. Μιχ. Ἄκομιν. Β', 223,
 Ἀντιγενεΐδην ἐν τοῖς Ἠθικα

Ἄλεξ. Α', 1, 3 «νεώτα
 Ω. 347. Πλάτ. Πρωτ. 349 Ε

αὐτ. «τὸν πολὺν κατὰ
 αὐτ. 2, 4 «βραδεῖ ποδ
 ἐν Β', 5, 6. 10, 3. Θ', 2, 2. 9

αὐτ. 3, 1. «ὥσπερ ὅσ
 Ξ', 5, 1: Πλάτ. Φαίδρ. σελ.
 Γαλην. Η', 577. Νικηφ. Γρ

αὐτ. Παλαμήδειόν τι μ
 μήδειον». Εὐπολ. παρ' Ἀθη
 καὶ σοφόν σου».

αὐτ. 5, 2 τῶν τε ἵππων
 αὐτ. 5, 4 «μνησθεῖς θ
 αὐτ. 5, 9 «νόστου μνη
 αὐτ. 7, 1 «ἔδρασεν ὅ,τ

αὐτ. 6, 3. θρο

αὐτ. 8, 4 «τὸ

ᾠμ. Γ. 363.

αὐτ. 10, 4. Τὸ

σαντος ἐκείνου προ

217 κέ.

αὐτ. 13, 6 «ᾧ

θυμὸν ἔθηγεν». ᾠ

οὐχὶ τὸ τρίζειν, τοῦ

Γ', 214 καὶ τοῦ Θεο

καὶ τὰς καρδίας ἔθη

αὐτ. 13, 9 «ἔσ

αὐτ. 16, 3 «δ

τῶν δεόντων». Δημ

Β', 1, 4. Τὰ

γένειαν τοῦ Εὐριπίδ

αὐτ. 2, 3 «χαί

αὐτ. 3, 4. «Εὐ

αὐτ. 4, 4 «ἔστ

8, 4 «ἔστι μὲν γὰρ

ἄξιόλογον σημείωσιν

γικῶν σελ. XIII). Φ

γνωσ Ἑρμογένους (

τοῖς δεσπόταις»;». (

αὐτ. 6, 2 «τοῦ

12, 1 «ὡσπερ ἄλιεύς

νιαν. Β', 31 «ἄλιεύς

καθ' ἄλιεις, πληγεῖς

22 «ᾠτι δὲ οὐκ ἔπα

ὁ τῆς παροιμίας ἄλι

αὐτὰ ἕτερα παροιμί

λ. ἄλιεύς—καὶ παροι

σελ. 162 γράφει «με

pro φρόνιμον γενέσθ

σεως εἶναι καὶ τὰ ὑπ

λωνα κριτικαῖς παρα

αὐτ. 7, 1 «πάν

λόγου κινουῦντα» καὶ

τόμ. ΙΖ', 1905, σελ. 367 κέ.)

Teubn. Ἰγνάτ. Βί. Νικηφ.

αὐτ. 7, 2 «κοινων ἄλ

αὐτ. 7, 5 «ἐντείνει κ

τοῖς Ψαλμοῖς. Ὁ Κόντος

φράσεως ταύτης γράφει ἐν

ἐκφορὰ ἐντείνειΑΙ».

αὐτ. 11, 6: γλυκερόν

Γ', 7, 3 «λέξαι τι τ

φέρει τὴν ῥῆσιν εἰς τὸν Αἰ

κάρτ' ἐμοῦ σοφώτερα». Ἐ

ἡμπεριία ἔχει τι λέξαι τῶν

ὁ Ψευδολουκιανὸς ἐν τοῖς

τερον» καὶ ὁ Εὐστάθιος σε

αὐτ. 11, 5 «μηδὲ τὸν

τεται λόγος» — Παροιμ. Ἰγ

αὐτ. 12, 5 «ἐκ πρώτ

Παροιμ. Διογενιαν. Ε', 15.

Δ', 4, 8 «οὐπω πᾶν

μίμησιν τοῦ Ὀμήρου «αὐτ

καὶ «ὁ γὰρ λόγος ἔργον

Z', 5, 9 «καὶ εὐθύς ἔργον ἔ

βουλεύεται ἐν τῇ διανοίᾳ σ

αὐτ. 5, 6 «τοῖς μῆ

Ἄνθολ. ΛΓ', 23. Εὐνάπ. Ι

καὶ σ. 375, 2 T. Εὐστ. Μα

Not. et Extr. Γ', σελ. 529

Εἶπε καὶ ὁ Ἀντώνιος ὁ Βυ

ταχοῦ τοὺς λόγους βασάνο

γλῶτταν εἰς νοῦν, ἢ Ζήνων

κάλαμον ἀποβρέχων εἰς νο

ἐτυμολογίαν οὐ μαλθακὴν»

«Εἶπέ τον ὅτι ὅταν κρίνη ἔ

εἰς μελάνιον, ἀλλὰ καὶ εἰς Ν

αὐτ. 7, 2 «τοῦτο δὴ τ

Εἶρ. 135. 76.

αὐτ. 8, 2 «πικρίας δ'

— Θεόκρ. Α', 18 «καὶ οἱ ἀε

Ε', 7, 3 «ὁ δ

Ϛ', 3, 3 «εἰς

γεγραμμένοις καί:

αὐτ. 4, 4 «ἀλ

Παροιμ. Append.

αὐτ. 10, 8 «

Οἶδ. Τυρ. στ. 334 «

αὐτ. «τὴν ἀν

Πολίτην Παροιμ. τ

αὐτ. «εἰς ἀέρο

«οὕτως πυκτεύω ὡς

καὶ τὸν ἀέρα δέρα

πυκτεύοντες καὶ ἀέ

ΚΑ', σ. 376 «οὐδὲ

κτέ». Φώτ. Ἐπιστ.

μαχόμενος καὶ ὁ φ

εἰλῆφθαι παροιμία

δαίρειν μνημονεύετο

«μὴ πρὸς ἀέρα τῆ

Λουκιανῶ Ἐρμ. §

Ϛ', 14, 7 «πε

Β', 99.

Ζ', 3, 1 «οὐκ

Ἄτρεως Ἀγαμέμνο

αὐτ. 6, 6 «προ

Β', 83 «κύων ἐπὶ τ

ἴδιον ἐξέραμα». Θεό

ὡς κύων ἐπὶ τὸ ἴδιο

αὐτ. 11, 4 «ὄλ

Η', 1, 4 «προ

Θ', 5, 2 «τὴν

22, 68 Κερ.

αὐτ. 5, 3 «τρο

αὐτ. 6, 4 «Σπ

αὐτ. 9, 9 «ἰχθ

Προβ. Διὶ Τραγ. § ε

Παλλάδ. 47, 36 Μι.

αὐτ. 11, 5. ἴθ

Γ', 2, 1 «ὥσπερ δι
σελ. 243 D.

αὐτ. 4, 2 «ταῦτα ο
δὲ τὴν ἐπαγγελίαν οὐκ ἤ
τῆ Ἀθηνᾶ τόμ. ΛΒ', σ.

Γ', 8, 9 «καθάπερ
Πολιτ. σ. 336 B.

αὐτ. Γ', 9, 9 «τοῦ
τοῦ ἐκθορε ὁ Ὅμηρος ἐκ

αὐτ. 11, 7 πρὸς Κρο
1741, 18. Ἀνθ. Παλατ. Γ

ΙΑ', 1, 5 «ἐπεὶ ὁ ἦ
αὐτ. «τὴν ἐκ πρώτ

βίδος» καὶ Γ', 8, 5 «ἐξ α

αὐτ. 7, 7 ἄδειν ἐδ
Εὐστ. σ. 232, 26. 1826, 3

αὐτ. 8, 2 «ἑώρα τὸν
τερον ὃ φασι πλοῦν». Πο

379. Ἑρμιππ. Ἀστρολ. σ

ΙΒ', 3, 3 «Καὶ ἡ μᾶ
παίζων εἰρήκει πρὸς ταύτ

—Πλούταρχ. Ἠθ. σελ. 14
Στρομ. Δ', 19 (τ. Β', 301

αὐτ. 3, 8 «οὐδὲ τῆ

ΙΓ', 2, 1 «δοράτων
Προβ. Ὅμ. Φ. 70. Λ. 574.

αὐτ. 3, 8 «τοῦτο μέτ
11, 1 σ. 766 N. Προβ. Ὅ

Εὐστ. σ. 103, 36 κέ.

αὐτ. 4, 1 «σπάνις γο
Ἀριστοτ. Ἠθ. Νικομ. 115

αὐτ. 12, 4 «ἕως ἂν ἴ

ΙΔ', 3, 7 «καὶ τοῦ κ
4 «οἱ δὲ ἐκ τοῦ κρασπέδου

Προβ. καὶ Κεδρην. Β', σ. 4
αὐτ. 6, 4 «Καδμείαν

νικήσειαν τὴν λεγομένην
ἢ Καδμόθεν παροιμία δι

σ. 150 καὶ Γαλην.

Β', 6. Εὐσέβ. Δ', 10

αὐτ. 9, 4 «ὡς

ΙΕ', 2, 2 «ἀλ

*περιστρεφομένη πρὸς
ἐντροπαλιζομένη.*

αὐτ. 7, 9 «εἰς

*στημῶν πρὸς ποιητό
μαλισάμην».* Ταῦτα

αὐτ. 8, 6 «γυ

σ. 265 καὶ Λόγ. εἰς

αὐτ. 10, 3 «κα

αὐτ. 11, 12 τέλ

«ἄστακτὶ ἐχώρει τὰ

σ. 10, 4. Πρόσθ

Z', 265).

ΠΡΑΓΜΑΤ

Η ΕΠΙΔΡΑΣΙΣ

ΕΝ ΤΗ ΣΥΝΕΤΕΛΕΙΑ

ΕΠΙ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΝ

Τὸ οἰκογενειακὸν πρὸς τὴν
διαμόρφωσιν τῆς ἀτομικότη-
τους ὑποκείμενον συστηματικὸν
παντὸς ἄλλου τὴν διαμόρφωσιν
ἀτόμου. Ζητήματα σχετικὰ
καὶ ἄλλοτε, πορίσματα δὲ
εἰς τὴν δημοσιότητα¹.

Ἐνταῦθα θὰ μᾶς ἀναφορὰ
μεναι ἐπιδράσεις ἐπὶ τὴν ἡλικίαν
σωμεν, ἐὰν παρατηρῶνται
των διάφορον θέσιν εἰς τὴν ἡλικίαν
ἐρμηνεύονται αὐταί. Θὰ ὑποθέσωμεν
γενεῖς, πρωτοτόκους, μέσοις.

Πρὶν ἔλθωμεν εἰς τὴν ἐπιμέλειαν
βραχέων πῶς νοοῦμεν ἐν τῇ ἐπιμέλειαν
ὅποια ἐφαρμόζομεν δυνάμει τῆς
μέρος τῆς ἀτομικότητος δὲ

* Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ

¹ Βλ. ΑΙΚ. ΣΤΡΙΦΤΟΥ-
ΠΑΪΔΩΝ. Ἐν Ἀθήναις 1938.—
τοτόκων παίδων, Πρακτικὰ τῆς

² Ἡ νοητικὴ κατάστασις
σει, ἐθεωρήσαμεν ὅμως σκόπι-
ὑπάρχον ὑλικόν, νὰ ὑποβάλωμεν
τὴν ἐξέτασιν τῆς νοημοσύνης
ται ἀφ' ἑνὸς μὲν πλουτισμὸς τῆς

αὐτῆς καὶ νὰ ἐξετασθῶσι τὰς ὁποίας ἀσκοῦνται ψυχικά, ψυχοφασμασκειται στενῶς συνυφασσεται ἐπιδράσεις καὶ δέχεται τρόπον ἀνάλογον.

Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ἄνθρωπος ὡς ὅργανισμὸν, τελειοποιεῖται καὶ μετρήσει τὰς ἀπαιτήσεις ψυχικαὶ δεξιότητάς του, ἀλλ' ἢ ἀπόδοσιν (ψυχικῶν καὶ ὁργανικῶν) δὲν δυνάμεθα νὰ γνῶμεν ἔρευναν ἰκανότητος τοιούτων μεθόδων ὡς συνυφασσόμενα πρὸς τὸ ἄτομον. Κατὰ τὰς τ. ἔ. ὡς περιλαμβάνονται σχέσει αὐτῆς πρὸς τὸ ἄτομον.

Τὰ ὑποκείμενα δημοτικῶν τοῦ Πειραιῶς ἔτη ἀπὸ τοῦ 1931-32 ὑπεβλήθησαν εἰς μέτρα Πειραματικῆς Παιδείας Simon³ κατὰ τὸν πρῶτον ἐμπείρων βοηθῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μετρήσεων τῆς κατὰ τὸν τύπον

¹ Κυρίως εἰπεῖν ἀκριβῆ μέτρησιν.

² Ἐξ ὧν εἴπομεν γόμενα δεδομένα· ταῦτα τέρω πνεῦμα καὶ ἐν σχέσει σχουν πλούσια στοιχεῖα.

³ Πρὸς βλ. Ν. ΕΞΑΡΧΟΥ Πειραματικῶν ἐρευνῶν. Νέα μ. σ. 356 κ. ἑ.

ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ

μετρήσεις διενηρογήσαμεν τῶν παίδων φυσικήν, καὶ ἐπιδράσεων.

Αἱ ἀρχικῶς συλλεγεσθῆσαν περιορίσθη τελικῶς εἰς 292 ὡς διεπιστώσαμεν, καὶ ἄλλοι. Γενικῶς ἐλήφθη φροντίς, προερχομένων ἐξ ὁμοίων 292 περιπτώσεων 78 ἀντὶ καὶ 80 ὑστεροτόκους.

ΚΑΙ ΤΑ

Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ τῶν δεικτῶν νοημοσύνης ἐπὶ μέρος βαθμίδας τῆς πορίσματα ὡς πρὸς τὴν π

Κατηγορία παίδων	Μεγαλο 140 κα
Μονογενεῖς	3
Πρωτότοκοι	—
Μέσοι	—
Ἐυστερότοκοι	5
Σύνολον κατὰ βα- θμίδας νοημοσύνης ἀπολύτως	8
Μονογενεῖς	3,8
Πρωτότοκοι	—
Μέσοι	—
Ἐυστερότοκοι	6,2
Σύνολον κατὰ βα- θμίδας νοημοσύνης ἐπὶ τοῖς %	2,7

1. Ἡ κατανομή τῶν ἀκολουθεῖ τὴν ἀψίδα καταπίπτει ἐπὶ τῆς βαθμίδος τῆς μεταξὺ τῶν μονογενῶν τῆς

αί δὲ περιπτώσεις μὴ ἢ κατανομή τῶν πᾶσι ἀπαντᾷ εἰς ἀναλογίαις νοημοσύνης ὑπεργενῶν ἐκτείνονται μὴ καὶ ἐξαιρέτου εὐφυΐας.

2. Καὶ ἡ κατανομή δὲν ἀκολουθεῖ τὴν ἀναλογία μεταξὺ τῶν μονογενεῶν (73 τοῦ συνόλου). Κατανομεῖ τὸν ἀριθμὸν τῶν μονογενεῶν τοὺς μονογενεῖς ὁμογενεῖς ἀκροτάτας, τ. ἔ. ἀναλογίαις μεταξὺ τῶν πρωτοτόκων ἐκτείνεται μεταξὺ τῶν ἀκροτάτων ἐξαιρέτου εὐφυΐας.

3. Ἐπὶ τῶν μὴ ἀκροτάτων περισσότερο τὴν ἀναλογία βαθμίδων μέσης καὶ ἀκροτάτων τοτόκους ὁ ἀριθμὸς ἀκροτάτων κεκτημένων μέσην καὶ ἀκροτάτων ἔχουν ἀνωτέραν τῆς ἀναλογίας τῆς κανονικῆς κατανομῆς νοημοσύνης ἀπαντῶν ἀκροτάτων δεικτῶν τῶν μέσων ἀκροτάτων καὶ ἐξαιρέτου εὐφυΐας.

4. Ἡ κατανομή νοημοσύνης παρουσιάζει ἀναλογία γραμμᾶς. Ἡ μεγαλύτερη ἀναλογία τὸ ὅποῖον συμβαίνει ἀναλογία τῶν ὑστεροτόκων ἀναλογία συνόλου αὐτῶν. Ἡ ἀναλογία βαθμῶν 78 καὶ 146,

5. Σύγκρισις τῶν ὑστεροτόκων ἐπὶ τῆς ἀναλογίας ἀκολουθον βαθμολογικῆς ἀναλογίας γ) Πρωτότοκοι (δ. ν.

Παρατηροῦμεν

ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΡ

μοσύνης, ἀκολουθοῦν οἱ
τοκοὶ μὲ μεγαλυτέραν δια
μεγαλυτέραν πρὸς τὰ κάτ
πρωτότοκοι φαίνονται ἔχο
τῆς μέσης νοημοσύνης.

6. Συγκρίνοντες τὸν
τὸν γενικὸν κατὰ μ. ὄ. δια
διαφοράς:

Μονογενεῖς

$$111 - 117 = + 6$$

Παρατηροῦμεν δηλ.
τόκων εἶναι ἀνώτεροι τοῦ
τοτόκων καὶ τῶν μέσων ε

7. Ἐκ πάντων τῶν
δων τῆς ἡμετέρας ἐρεῦνης
ρότοκοι, μὲ ἔλαφρὰν ὑστ
ἔρχονται οἱ μέσοι. Παρα
πλησιάζει πρὸς τὴν τῶν μ
ται ἔγγύτερον πρὸς τὴν τ
καὶ τὸ γεγονὸς τῆς θέσεα
σίας διὰ τὴν πνευματικὴν

Πρὸς ἐρμηνείαν τῶν
αἰτίων εἰς τὰ ὁποῖα ὀφείλ
τικῆς ἐρεῦνης νὰ εἰσδύσω
βάλλοντος ἀσκουμένων ἐπ
τυχὸν ἐπιδράσεις τοῦ βιολ
τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰς
μέρος εἰς τὰς ἰδιαιτέρας σ

¹ Αἱ διαπιστωθεῖσαι νο
λουθοῦν ὑφιστάμεναι καὶ βρα
μον ὑφίσταται καὶ ἄλλας πολ
λικοῦ βίου, ὡς εἶναι δὲ φυσικῶ
βάλλοντος ἐπιδράσεις, μάλιστ
ἐξέτασις τοῦ ζητήματος τούτ
ἡλικιωῶν. Λίαν διαφωτιστικὴ τ
ρὰν τῶν ἀδελφῶν γινομένη ἐπ
σίας εἰς τὸν πολιτισμόν.

παῖδας ἀναλόγως τῆς
 Πρὸς ἀπόδειξιν τούτων
 ὡν συνθηκῶν διὰ τὸ
 στενὸν τοῦ χώρου εἶναι

Θὰ ἐπιμείνω μόνον
 μονογενῶν καὶ τῶν

Παρατηρήσαμεν ὅτι
 τῶν ἄλλων κατηγορηθῆναι
 τὴν ἡλικίαν θὰ ἀνέμεινε
 φαινομένου τούτου ἐν
 ἐν τῇ οἰκογενεῖα. Οἱ
 συντελοῦν εἰς τὴν ποσότητα
 ὄντων. Πράγματι δὲ ὁ
 προσώπων τῆς οἰκογενεῖας
 τότοκος ἔχει περισσότερον
 τερος λαμβάνει ἕνα ἄνθρωπον
 οὔτω δὲ γίνεται ἕκδηλον
 κύει τὴν προσοχὴν τῆς
 νος προστασίας. Ὁ μὲν
 σταται ἑκατέρωθεν πρὸς τὸ
 ρου εἴτε ὡς ὑπεροχὴν
 εἶναι κατὰ κανόνα ὅτι
 μέσον παῖδα συχνὰ ἔχοντες
 φροντὶς καταβάλλεται
 σφαιρῶν ζῶν μέσος πρὸς τὸ
 δὲ παρ' αὐτῶ συναισθητικῶς
 οὔτως ιδιότητος, αἱ δὲ
 καὶ ἐπὶ τὴν πνευματικὴν
 ὁποῖαν συχνὰ ἀπαντῶντες
 εἰκόνα παίδων πνευματικῶν
 δέους καὶ μετὰ δυσκοινοῦν
 νατοῦν νὰ συγκεντρωθῶν

¹ ΑΙΚ. ΣΤΡΙΦΤΟΥ
 καὶ Ν. ΕΞΑΡΧΟΠΟΥΛΟΥ.

² Καὶ ἡ καθόλου
 μεν, εὐνοϊκὴ διὰ τὴν ἀνάγκην
 ἐξέλιξις ὅλων τῶν ἰκανοῦν
 θέσεις διὰ τὴν διαμόρφωσιν

ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ

νωθροί, ἐνῶ εἰς τινὰς περ-
 μενοὶ δυσάγωγοι. Διὰ τὴν
 τοιούτων παίδων νὰ μὴ ἐπι-
 τῆ βάσει τοῦ τρόπου καὶ
 ἐνεργειῶν, ἀπαντήσεων οὐκ
 αὐτοῦ ἐξαρτᾶται βεβαίως
 παρὰ ταῦτα ὅμως, ὡς καὶ
 ἐπίδρασιν, μεταξὺ τῶν ὁπο-
 τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας
 τήτων τὰς ὁποίας δὲν ἀπο-

Οἱ ὑστερότοκοι παῖ-
 κίας των, ἰδιαιτέρως δ' ἡ
 δυνάμεων αὐτῆς, εὐλόγον
 τῶν πρεσβυτέρων ἀδελφῶν
 παίδων τῆς ἡμετέρας ἐρε-
 ἀσφαλῶς νὰ ὑποστηρίξη
 γικοῦ παράγοντος, διότι οἱ
 αὐτῶν ἦσαν νέοι ἀκόμη—
 30 καὶ 45 ἐτῶν—αἱ δὲ με-
 τὴν ἔλλειψιν δυσμενῶν ἐ-
 νὰ ἐρμηνεύσουν διατὶ οὗτοι
 ἐρμηνεία τοῦ φαινομένου
 ὅπως καὶ εἰς τοὺς μονογεν-
 ἔχουν κοινὰ πρὸς τούτους
 νεία καὶ ὡς πρὸς τὰς ποι-
 αὐτῶν, ἰδίᾳ μάλιστα ὅταν
 λυτέρων ἀδελφῶν, ὅποτε
 τοὺς μονογενεῖς.

Ὁ ὑστερότοκος εἶναι
 του τυγχάνει ἰδιαιτέρων φ-
 ἐκπλήρωσιν τῶν σχολικῶν
 αὐτῶν, τοὺς ὁποίους εὐρί-
 Γενικῶς αἱ συνθῆκαι ὑπὸ
 λοντος εἶναι συντελεστικώ-
 χουν καὶ ἄλλοι λόγοι συνο-
 δυνάμενοι νὰ συμβάλουν ε-
 ἐξελίξεως τῶν ὑστεροτόκων
 ὡς ἐκ τῆς ἰδιαζούσης θέσε-

τὸ συναίσθημα τῆς
 νὰ μὴ φαίνωνται
 νὰ ὑπερνικήσουν
 ἀπέναντι ἐκείνων.

Ἐκ τῶν ἀν
 ἔρευναν διαφορὰς
 ἀποκλειστικῶς ἐξ
 πραγματικότητα.
 κύριον λόγον ἔμφ
 ἐπιδράσεις τοῦ οἴκ
 διαμόρφωσιν τοῦ
 καὶ δυσμενῶς, ὡς
 ὁ παῖς ἀνήκει εἰς

Μεταξὺ τῶν
 πνευματικὴν ἐξέλιξ
 καὶ ἡ θέσις τοῦ π
 σημασίαν ὅχι μόν
 τῆς προσωπικότη
 ἐξέλιξιν.

ΠΡΑΓΜ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΞ ΑΦΟΡΜ
ΕΞ ΑΦΟ ΕΠΙ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Α

ΠΡΑΓΜΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ
ΕΞ ΑΦΟΡΜΩΝ
ΕΠΙΓ

ΥΠ

Τὴν ὑπαρξιν τῆς κ
πληροφορηθῆ παρὰ διαφό
θεωρητῆς Μέσης Ἐκπαιδ
Στυλιανέας, μοῦ εἶχαν δώ
ἐπιθυμία μου νὰ ἐξετάσω
ὁπότε διαδραμῶν τὴν Βο
μελετήσω καὶ νὰ ἀντιγράψ
τὸν νεαρὸν δημοδιδάσκαλο
νὰ ἐκφράσω καὶ ἀπὸ τὴν

Ἐπὶ τῆς ἐπαρχιακῆς
τέως δήμου Λεύκτρου τῆς
περίπου τοῦ μεταξὺ τῶν χ
φανεστάτην καὶ ὠραίαν το
ναός, τιμώμενος σήμερον ε

* Ἄνεκοινώθη εἰς τὴν *

¹ Τὸ τοπωνύμιον τοῦτο
νάρι, Καμπινάρα, Καμπινάρες, Κ
397 κ. ἑ. Κ. ΠΑΣΣΑΓΙΑΝΝΗ. Μ
κάμπος καὶ σημαίνει τὸν ἐπίπε
βαθμὸν τὸ Καμπινάρι τῆς Πλό
καὶ τὸ ἐπίρρημα *καμπιναράτα*
Ἔ, πού σ' τὸ λέω φανερά, καμπι

παράδοσιν εἰς τὴν
τουρούμενος μέχρ

Περὶ τῆς ἀρ
δὲν ἔχω ἀρμοδιότη
παραπέμπω εἰς τὰ
Ἄγγλων Βυζαντινῶν
ὁ ναὸς ἀποτελεῖ β
δου μελετηθείσας
φώνας, τῆς Ἀπιδι

Ἡ βασιλικὴ
τῶν δύο ἄκρων κλ
τολὰς εἰς τρεῖς ἡμ
κληρον σχεδὸν τὸ
θυρῶν εἰς τοὺς ἐνδ
ρότατον προαύλιον
Βορρᾶ τὴν εἴσοδον
τρικοῦ κλίτους τρε
νὰ διακρίνω τὴν
καὶ ὁ Megaw ἀπο
τὰς τοιχογραφίας
ρουν. Περιέργως δ
ὄλων τῶν Βυζαντινῶν
τηγοῦ εἰς τὸ χωρίον
κρατίας, ἥτοι συγγ
νην ἐκκλησίαν, συ
Νικολάου τῆς Πλο
νος τῆς ἐπιγραφῆς
τῆς Ὠραίας Πύλης
αὐτῶν, καθὼς καὶ τ
φατα ἐπανειλημμέν
τοῦ κεντρικοῦ, ὅσοι

¹ Εἰς τὴν πατ
Μασταίων, Καλαποθ
Περὶ τῆς ἐτυμολογίας

² Laconia, Με
διάγραμμα εἰς πίνακα

³ Byzantine A
Peloponnes (Athen

⁴ Ἐπετ. Βυζ. 2

ἐκοσμοῦντο διὰ γλυπτῶν
κτισθῆ ἀπὸ εὐμεγέθεις ὀρι-
χομένους προφανῶς ἀπὸ
πέτρωμα, ὅπου καὶ τώρα

Ἐάν εἶναι ἀκριβῆς
πρό, ἢ περὶ τὸ 900², τότε
τὴν ἀρχικὴν του κατασκευῆς
τῆς Δυτικῆς Μάνης, ἂν μ

Ἐπιγραφὴ, εὗρισται
ἀπὸ τὴν ἀριστερὰν πλευρὰν
λήγει εἰς τὸ ἄκρον τῆς δε-
νικὰ ἐντὸς διαγεγραμμένον
βυζαντινὰ γράμματα ἐπιμ-
† ΤΟΝΔΕΒΡΩΝΗΛΟΝΑΙ
ται τετράγωνος πεσσός, ὅστις
ρὰς τῆς ἐπιφανείας τοῦ πεσσ-
πεσσοῦ εἶχον γράμματα, ὡς π
ματα, θὰ πρέπη νὰ λείπουν
ΟΠΑΝΕΥΓΕΝΕΤΑΤΟΣΠ
(τοῖχος μεταγενέστερος, χωρὶ
στερος, φαίνεται ἀπὸ τὴν εἰκ
τοίχου ἀνωμάλως. Ἐπιγρα-
ἀλλὰ μεσολαβεῖ, ὡς εἰκάζω, γ
των). ΟΣ, ΟΣΠΑΝΗΣ. ΑΜΑ
σηματίζοντος γωνίαν εἰς τὸ
ἀψίδος τοῦ Ἱεροῦ) ΜΩΣΗ
ΠΑΝΣΟΦΩΣΕΙΚΤΙΣΕ
ΤΟΚΡΑΤΩΡ. ΕΓΩ ΔΕ Τ¹₈
τὸ σημεῖον τοῦτο συμπίπτει
ἐπίσης 0,50) ΣΓΑΡΔΟΞΗΣΩ
ΔΑΝΤΙΔΙΔΗΣΜΟΙΑΥΣΗΝ
τὰ δεξιὰ τετράγωνος πεσσός
40-45 περίπου γραμμάτων)³ 10

¹ Εἰς τὴν «Ἑβδομάδα»
Λάκων δημοσιογράφος Πέτρος
θὰ δοθῆ εἰς τὴν παροῦσαν με-
λατομεῖα καὶ ὁ «παρὰ τὴν θέσ

² ΜΕΓΑΛΩ, ἔ. ἀ. σελ. 16

³ Ἐάν οἱ πεσσοὶ εἶναι μ

Ἡ ἐπιγραφὴ
 κασυλλάβους, οἱ δὲ
 κατὰ στίχους μὲ δ
 τὰς ἀβλεψίας τοῦ

Εἰς τοὺς στίχους
 ἐπιχρίσματος τῶν
 ἴσως μνεῖα τοῦ προ
 ἀκριβολόγος ἐπιγραφῶν
 τῶν εἰδικῶν φαίνεται
 (στ. 5-8) θὰ προσε
 καὶ τότε πιθανώτατα

Εἰς τὸν στ. 4
 ἢ παρατηρουμένη
 συλλαβή, ὅποτε συμ

τῆς μιᾶς τοῦ πεσσοῦ
 13-15 γραμμάτων ἕκα
 νιάματος τῶν πεσσῶν,

¹ Ἴδε ἀνωτέρω

Τὸ ἐν στ. 7 ἐκ πέντε
ἔθνικὸν τοῦ ἀναφερομένου

Ἐν στ. 8 ἡ συμπλήρ
τινῶν διακρίνονται.

Ὁ ἐν στ. 9-12 ὑπαιν
κατὰ πρόσκλησιν καὶ παρα
(Ἐξοδος κεφ. 35 κ.έ.), ἐμο
ἅπαξ εἰρημένων (εἰκονου
δυσεξήγητος. Μεταξὺ τῶν

Ἐν στ. 12 τὸ λογχία
πάθους, ἢ, ὅπερ θεωρῶ πι
νοηθῆ ἢ εἰκονιζομένη Θεοτ
μόνον τὴν γέννησιν, ἀλλὰ
ται ἀπὸ λογίαν ψευδῆ ὑπόσ
ὁ συντάκτης τῆς ἐπιγραφῆς,
ἐλέγετο ὑπὸ τοῦ λαοῦ κόχη

Ἐν στ. 13 τοῦ παν
δοτικὴν παντεπό[πιη ὡς π
παντεπό[πιης καὶ νὰ συντ
ὅμως νὰ ἔγραψεν ὁ ὄχι ἀ
πάντοθεν ὁρατόν, προᾶγμα
τοῦ ναοῦ.

Ἐν στ. 14 ἐξέπεσε λα
μιουργός].

Τὸ πλήρες καὶ συνε
γρονθοκοποῦνται συντακτικ
παρακολουθήσω. Μοῦ φαίνε
νογραφίαν αὐτοῦ καὶ εἶναι
λειψε κατὰ τὴν συνήθειαν τ
σις τοῦ ναοῦ εἶναι λίαν ἐνδ

¹ «Ἀνιστορήθη ἢ καλλιτε
ΟΡΛΑΝΔΟΥ, Ἄρχεϊον τ. Δ' σ. 97

² Τὴν ἐξήγησιν ταύτην χ
ΚΑΝ, ὅστις μὲ πληροφορεῖ, ὅτι
τὸ γ εἰς τὸ λογχία) παρουσιάζο
χειρογράφων τῆς Π. καὶ Ν. Δια
κ.έ. Κ. DIETERICH, Untersuch
Gramm. d. byz. Chron. σ. 78

Παντοκράτωρ καὶ
ὅπως συνήθως, ὁ
ζεταὶ συνήθως ἢ

Ἡ μνεΐα
τοῦ ναοῦ εἰς τὴν
σημεῖον καὶ ἀπο

Ἄσ. στ. 6
τὸ Χρονικὸν τοῦ
συνηθέστερον δὲ
(drungus) εἶναι
Περὶ δὲ τῆς σημε
τωτικῆν (Ducan
Μορέως, δὲν δύν
σχετικὸς πίνακα
νοπορίας» (Defil
Stadtmüller⁴ ἰσ
μοίρας, τὴν ὁποί
εἰς τὰς τοπικὰς τ
τοῦ δροῦγγου-δρο
ρῶς γεωγραφικῆ
συνέβη καὶ εἰς ἄ

¹ Στ. 2993.

ὑπονοεῖται καὶ εἰς τὴν
Σκλαβῶν ὁ δροῦγγος»

³ Ὡς πρὸς τὴν
σελ. 107. Α. THUMANN
τοῦ Hermann Paulus
ἀποκλείεται δι' ἰστορίας
tes ἐν *Orientalia Classica*
καὶ 182, ὅπου μετὰ τὴν
τάσσεται καὶ ὁ Μ. Paulus
θεωρῶν ἀδιανόητον

⁴ "Ε.ά. σελ. 107. ἰστορίας
καὶ τῆς ἐννοίας

⁵ STADTMÜLLER
NOY, Οἱ Σλάβοι ἐν τῇ
εἶχε κατευθυνθῆ καὶ
φημον χωρίον τοῦ
γοι», ἀλλ' ἐπλανήθη
εὐστόχως ἀναπτύσσεται

Ὅπως λοιπὸν εἰς τὸ Χρον.
«δρόγγος τῶν Μελιγῶν»
Μελιγῶν.

Τὴν ἐκδοχὴν ταύτην
ἢ καθαρῶς τοπικῆς καὶ γεωγ.
ὠρισμένην ὄρεινὴν περιφέρει
«δρόγγον τοῦ Μελιγκοῦ», μ.
καὶ ἀπλῶς «Ζυγόν», διότι τ.

Ἦδη τὸ Χρονικὸν το.
μεταχειρίζεται ἀδιαφόρως τ.
καὶ προσδιορίζει τὸ ἕτερον
γὰρ δρόγγος μέγας», στ. 29.
Ἡ λέξις ζυγός, σημαίνουσα
ρωθεν αὐτῆς πλευρικῶν ἐκ.
μιον, ἐμφανιζόμενον εἰς τὰ
Ἄρακυνθον τῆς Αἰτωλίας κ.
ἢ Δυτικὴ πλευρὰ τῆς νοτιά.
σηνιακὸν κόλπον καὶ περιλα.
Μηλέας καὶ τῶν περὶ αὐτῆ.
βανούσης τὰ εἰς τὴν ἐπαρχ.
(Μαλεύρης)⁴. Δὲν ὑπάρχει δ.

¹ STADTMÜLLER, ἔ. ἀ.
ἔχω νὰ προσθέσω, ὅτι ὁ ἐκ το.
Χρον. τ. Μορ. ἐκλαμβάνει τὸ δ.
Hopf ἐν *Chroniques Greco-Roma*
τοῦ Μορέως ἐν Δ.Ι.Ε. τ. 4 σελ.
παρανοήσεων τοῦ Ἰταλοῦ διασκ.

² Παρβ. ἀπὸ τὸ τραγούδ.
καὶ στὸ Ζυγὸ ἴταν κλέφτης. (STEI)

³ Περὶ τῆς λέξεως Ζυγὸ
τόμ. 11 σελ. 272. Τὴν παλαιότη.
ἐρμηνείαν παρέχει χωρίον τοῦ
βουνὸν καὶ οἶον μεθόριον κείμενο.
τοῦτο τοῖς ἐπιχωρίοις κατονομάζε.
παρέλαβε» (Ἱστορία σ. 37, 11 Β.
ποῦς νομικοῦ καὶ ἱστοριογράφου
μὲ τὰ περὶ τοῦ Ζυγοῦ τῶν Μελι.
Δωροθέου Μονεμβασίας, περὶ τ.

⁴ Ἴδε χάρτην τοῦ Γαλλ.
Triangulation et Levées de 1

τὸν ἐν τῷ Χρον
ἢ Γαλλικὴ παρα
χωρίζουσα εἰς δι

Εἰς τὴν δι
Παλαιολόγων Φ
ἐν ἑκατέρῳ μέρει
γενεστέρους χρό
Ἐδὲ σύγχρονος
Ταύγετον Ζυγόν¹
φερόμενοι ὡς ἰδι
ἔγινε λόγος, καὶ
μανοὺς καὶ ὁ Ν.
περὶ τούτων γνώ
Ζυγὸς» ὀνομάζε
Πατριάρχου Συμ
τὴν ὁποῖαν ὡς τ
κὸς Ζυγοῦ», ὑπ
Μανιατῶν, εἰς τὴ
κονόμος Κουτήφ

¹ Ὁ Π. ΚΑΛ
ζυγῶν ἀντὶ τοῦ ὀρθ
σιν τῆς ἐκ τόπου κ
λάθος ἐπαναλαμβάν
σελ. 61) ἐννοεῖ πλεί

² Ἐκδ. Γ. Χ
μικὰ κλπ. Ἀθῆναι
Ε. Χ. τοποθετεῖται

³ ΑΔΑΜΑΝΤΙ

⁴ ΓΕΩΡ. ΦΡΑ

⁵ ΝΗΦΑΚΗ, «
«τὸ μέρος τ' ἀνατο

⁶ Ἱστοριῶν Ι
μεγάλου ὄρους τῆς

⁷ ΣΠ. Π. ΛΑ
(1903) σελ. 581 καὶ
XXII, 3. Ν. Γ. ΠΟΛ
1882 καὶ Λαογραφικ
Ἐγκυκλ. Ἐλευθερου

⁹ Κ. ΣΑΘΑ, Τ
γράφεται «ἐπίσκοπο
Ἐρμουπόλει 1922) σ

στατιστικὸν τῆς Μάνης ἔχει
αὐτὸν δοῦκα τοῦ Νεβέρ,
νος δὲ τοῦ Ζυγοῦ (Саро

«Ζυγὸν τοῦ Μελιγκοῦ»
Δωροθέου Μονεμβασίας³
κης, ἀλλὰ μόνον εἰς ἓνα ο
μασίαν ἀπὸ τὸ Χρονικὸν
παρέλαβεν αὐτὴν εἴτε ἀπ
ἐγνώρισεν, ἀφοῦ τοῦτο ἦ
λαοῦ⁶, εἴτε, ὅπερ καὶ πιθο
νικὸν τοπωνύμιον «Ζυγὸς
καὶ προφορικὴν παράδοσι
χωρὶς τὸ «Μελιγκοῦ». Το
Μελιγκοῦ»⁸, ὅπου καὶ μέ
περιπτώσεις τῆς γραπτῆς
κῆς Ἑταιρείας, ὅπου ἀνο
Καπετάνος τῆς ἐπαρχίας Ζ

Ὁ κατὰ τὸ 1805
ὁποῖον χρεωστοῦμεν πολλὰ
φίας τῆς Μάνης, τὸν «Ζυγ
μόνον εἰς τὰ «Πελοποννησ
γράφον τοῦ Δωροθέου¹⁰.
ἀπλῶς «Ζυγὸν» ἐν Μάνη
ρείας, τῆς ὁποίας μὲ ἀκρ
δηλαδή αὕτη τὴν βουνοσ
μέχρι τοῦ Βοίτυλου καὶ ὁ
ὄριον ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔχο
Βοίτυλον, ἀπὸ τοῦ ὁποῖου
Νότον τέρματος τοῦ Ζυγ
Πολιάνα «Μεγάλη Πέτρα

¹ BUCHON, Nouvelles
Ἱστ. τ. 1 σελ. XXII καὶ τ. 6 σελ.
παρὰ Maurer, ἔ. ἀ. «Καὶ τοῦ
τ. 1 σ. XXII, 2. ΑΔ. ΑΔΑΜΑΝΤ

⁷ Εἰς τοὺς στ. 58, 79, 8

⁹ ΒΑΛ. ΜΕΞΑ, Οἱ Φιλικ

¹⁰ W. M. LEAKE, Pello

¹¹ Τοῦ αὐτοῦ, Travels

φερωνύμου βουνο
 μετὰ τὴν ἐπανάστα
 Μπέην ἡγεμονία,
 τοιαύτη δὲ ἀναφέρεται
 δὲ τοῦ Ζυγοῦ ἦτο
 γὶς φέρουσα γύρω
 (Χριστέας) ΖΥΓΟ
 σώζεται ἀκόμη εἰς
 ὅπου ἦτο ἡ ἀρχαία
 τὸν Ζυγὸν τῆς Μ
 ὑπῆρχεν ἐπαρχία Ζ
 κῶν δήμων τῆς ν
 θηνται δύο πληροεξ
 γοήτρου ἡ Μάνη,
 Τὸ τοπωνύμιον «Ζ
 ὄχι μόνον εἰς τὴν
 μὲ τὰς σχετικὰς ἐν

Περὶ τοῦ ὁ
 γενικῶς ἡ γνώμη
 εἶναι ὀρθόν. Ἄλλὰ
 σχετικῶν ἄρθρων ε
 καὶ *Μιλέντζοι* καὶ
 ἄγνωστοι καὶ ἀνύπ

¹ Ἴδε Π. Κ(ΑΝ
 τῆς γειτνιασεως τὸ χ

² ROUQUEVIL

³ Ἐγγραφο
 δημοσιευθὲν ὑπὸ ΑΝΤ
 τοῦ Φονισ τὸ Λαγκάδ

⁴ Εἰς ἔγγραφο
 φον τοῦ 1806 (Ἄνω
 ὑπογράφεται «Καπειτὰ

⁵ ΙΩ. ΦΙΛΗΜΟΝ
 χωριά του στρατιῶται

⁶ Πρακτικὰ Ἐύ

⁷ Κ. ΠΑΣΣΑΓΙ
 ἐσφαλμένως λέγεται, ὅ
 σίαζε στὸ Ζυγό, καὶ ἀ

⁸ Griechenlan
 Gruber τόμ. 83-84 κο

παραπέμποντος εἰς τὸν Τ
 τῶν δύο σλαβικῶν φυλῶν
 ται μὲ τοὺς ἀρχικοὺς σλ
 ὅποια ἔφερον ὠρισμέναι
 σλαβικὴν ρίζαν milz (= ὁ
 τοὺς Milzani ἐπανέλαβον
 ὁ σημερινὸς σλαβολόγος
 τὴν μεγάλην, ὡς λέγει, π
 δειχθῆ παρακάτω, ἔχει δί

Ὡς ὄνομα φυλῆς σλ
 μόνον ἀπὸ τὸν Κωνσταντ
 φερούσας περὶ αὐτῶν εἰ
 κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βασ
 τοῦ ἐπικαλουμένου «μεθύσ
 ἔγιναν ἀναρχικοί. Ἐποστο
 μετὰ ἰσχυρᾶς δυνάμεως, ὅ
 ποννήσου πλὴν μόνων τ
 τὸ δυσπρόσιτον ὄρος Πεν
 ρὰν τοῦ ὄρους οἱ Μελιγκο
 Βρυνένιος καὶ τούτους νὰ
 Μελιγκοὺς νομίσματα 60,
 βασιλείας Ρωμανοῦ τοῦ
 διορισθεὶς στρατηγὸς εἰς
 καὶ πολεμήσας ἐναντίον αἰ
 ταγὴν, ηὔξησεν ὅμως τὸν
 δὲ Ἐξεριτῶν ἀπὸ 300 εἰς
 κὸν ταμεῖον. Ὑστερον ὅμ
 Πελοποννήσου Βάρδας ὁ
 σαν ἐπωφεληθέντες τὴν γε
 Ἐξεριταί, ὄχι μόνον δὲν σ
 ρησιν παρὰ τοῦ βασιλέως

¹ P. SCHAFFARIK, Slav
 κ. ἑ. Πόσον ἀκρίτως καὶ ἐπιπο
 ἢ ταύτισις τῶν Μανιατῶν μὲ
 Ἡλιδα («Elis jetzt Lala»).

² M. VASMER, Die Sla
 Λακωνικῶν τοπωνυμίων (Lako
 γους PERWOLT καὶ NIEDERL

μειωθῆ τὸ πάκτ
 ὁ Ρωμανός, φοβη
 θὰ ἐπήρχετο ἐξολ
 ὁ φόρος τῆς ὑπο

Ἡ ἐκδοχή,
 τὸ πρῶτον εἰς τῆ
 βικὰ φυλετικὰ ὄν
 καὶ εἰς τοὺς ὑπ'
 Οἱ κατελθόντες εἰ
 ἀνηκούσας εἰς μεγ
 ρους καὶ χωριστά
 πλάνητες, εἴτε ὡς
 νήσου, ἔλαβαν δ
 ἐγκαταστάσεως α
 Στρουμονῖται καὶ Δ
 ὅπως Ἐξεροῖται ὡ
 μετάφρασιν τοῦ ἔ
 ὠνομάσθησαν οἱ ε
 τὸ ὄνομα τοῦτο, τ
 ἑλληνικὸν καὶ ἐγγ
 καὶ ἀναπτυχθὲν σ

Ἐπιτομὴ τοῦ ὄνο
 ρεῖ τὸ Χρονικὸν τ

¹ ΚΩΝΣΤ. ΠΟ
 νης). Περὶ τῶν ἀντα
 γενικώτερα περὶ αὐτ
 μούπολις 1922) σελ.
 τῆς Ἑλλην. Ἀνθρωπο
Byz. Neugr. Jahrbüch
 καὶ οἱ Βόρειοι γείτον
 Οἱ Σλάβοι ἐν Ἑλλάδι
 158 κ. ἔ. 207 καὶ τὰς
 Πελοποννήσῳ, Θεσσα

² BUCHON, F

³ Κ. ΑΜΑΝΤΟ
 καὶ αἱ σλαβικαὶ τοπων
 παραπομπὰς εἰς τὰς

⁴ Βίος τοῦ Ἀγ

⁵ M. VASMER

σις. Ἐάν προσέξωμεν τὴν
 τοῦ Πορφυρογεννήτου ἐμ-
 τοῦ Μορέως ἀναφέρει Ἄλ-
 γρους, Σαρακηνοὺς, Τούρ-
 ῆ λαόν. Ἡ λέξις φέρεται
 μόνον ἅπαξ ἐπὶ τῶν δέκα
 δέ, ὅπως καὶ παντοῦ, ἢ
 Ἐπὶ τῇ βάσει τῶν χωρίων
 Λεξικὸν τῆς Βυζαντινῆς
 νύμιον.

Μνεΐαν τῶν *Μελιγκ*
 μεν καὶ εἰς παλαιότερον τ
 νοεῖτε, τὸν ἐκδοθέντα ὑπὸ
 χωρίον, τὸ ὁποῖον ἔνεκα
 Τὸ χωρίον ἔχει ὡς ἐξῆς: «
 τῶν τὴν χώραν λαχόντων
Μυρμιδόνων οἱ ἐγχώριοι»
 ρίαν καὶ εἰς τὸν ἐκδότην
 εἰς «Ἄφρικῶν»⁵. Ἄλλα
 χωρίον τοῦτο, ὅτι ἡ γραφή
 Λάμπρος δύο ἔτη ὑστερώτ
 ἐξέδωκεν ἀπὸ τὸν Ἁγιοσε
 εὑρίσκεται καὶ εἰς Βαρβε
 οὔσιώδεις τινὰς διαφορὰς
 ρας μελέτης χάριν νέας ὁρ
 των διαφορῶν παρουσιάσ
 κώδικα ἔχει «... τῶν τὴν γ
 εἰώθασιν οἱ ἐγχώριοι», οὐδ

¹ Χρ. τ. Μορ. στ. 1718,

³ Νέος Ἑλληνομνήμων τ

⁵ Πρακτικὰ Ἑλλ. Ἀνθρο
 (1939-1944) σελ. 210.

⁶ Π. ΖΕΡΛΕΝΤΗΝ, ἔ. ἀ.
 Πελοποννήσω (Θεσσαλονίκη 19

⁷ Ν. Ἑλλην. τόμ. 5 σελ.

⁸ Εἶναι ὁ ὑπ' ἀρ. 583
 λεπτομερῆ παρέχει ὁ Ν. ΒΕΗΣ
 τόμ. II 1916, σελ. 3), ὅστις ν
 αἰῶνα». ⁹ Ν. Ἑλλην. τ. 5 σελ.

νας παλαιότερου
καὶ «ἐθνικῶν χωρῶν»

Ἡ φράσις «ἐγχώριοι» δεικνύεται κατὰ τὰ μέσα τοῦλάχιστον κατὰ τὰς τῆς Λακωνικῆς ἐκείνην ἢ λέξις *Μελιγχοί*⁴, πράγμα πούθη ἐδηλοῦτο σαφειναιότατον ἐκ τῆς ἣτις φερομένη εἰς τὸ χωρίου διὰ τὴν δὴλωσησιν σχηματισθῆ καὶ ἴσως τερα ἀπὸ τὸ «*Zυγὸς τοῦ Μελιγχοῦ*» λειπομένου εἰς τὴν

«*Χώρα τῶν Μελιγχοῦ*» αὐτὸν βιογράφων (σ. 195,23), «ἡ τῶν Μελιγχοῦ κλπ. Ἀλλὰ τίνες ἴσως

¹ Τοῦτο ἀποδίδεται ἐκ τῆς Κουτλ. τῶν παρατιθέμενων

² Ν. Ἑλλην. τῶν ἐθνικῶν μετοχίῳ». Περί τῆς

³ Ἐκ τῆς εἰς τὴν ἐκείνην συνάγεται, ὅτι οὗτος

⁴ Παρομοίως ἐκ τῆς ἐκείνης νόμος: Ν. Ἑλλ. 3,15 «τὴν Εὐβοίαν καταλογοῦντες ἐγχωρίως ἐκείνην κοῦντες τῷ τόπῳ». 18

⁵ Αὐτόθι σελ. 165,10 καὶ 166,10 «τὸ Ἰουδαϊκόν»

⁷ Τοιαῦτα τοιαῦτα τινὰ σημαίνοντων ὄντων ἀρχαίας (Δελφοί, Λακωνίαι, Βροντάδες, Γαργαλιάνοι, Ποδαράδες, Τῶν

μὴ χριστιανούς, τοιοῦτοι δὲ
 ρας τοῦ Ταῦγέτου, λείψανον
 νητον «ἐπὶ τῆς βασιλείας τῶν
 νασιν»¹. Πιθανώτατον ὅμα
 οἱ ἀλλόφυλοι, τὴν δὲ σημα
 συγγραφεῖς, ὅπως π.χ. εἰς
 Εὐστάθιον τὸν Θεσσαλονί
 ἐννοεῖ τοὺς ἀλλοφύλους, φ
 τοῦ «ἔθλους» ἀπὸ τοὺς «α
 χωρίου τούτου ὑπάρχει ἡ
 δαιότερον τεκμήριον. Ὁ β
 κους τῶν Μελιγκῶν παρισ
 χώραν καὶ πατρίδα, δηλαδ
 των, τιμωρηθέντες ὑπὸ το
 γένους κοινωνοῦντας ... θ
 καὶ «ἐκτοτε δέος ὑπεισῆει π
 ἐκείνη φύσις καὶ ἀτίθασος
 συνθήκας ἔθετο ἐτησίως π
 γεραίρειν ὅση δύναμις τὸν
 βαροὶ καὶ εἶχαν ἰδίους φίλ
 τοὺς συμπατριώτας, ὅπως λ

² Ἀπὸ τὸν Βίον τοῦ ὁ
 τῆς Λακωνικῆς, ἦτοι οἱ Λ
 ἑλληνικὸν ὄνομα ³ Αντίοχος

¹ ΚΩΝΣΤ. ΠΟΡΦΥΡ. Πρ

² Αὐτόθι σελ. 85 «τινὰ τ
 σελ. 149,₁₉ «εἴ τινες ἄλλοι ἔθνικ
 ἐκεῖσε ἔθνη, οἳ τε Χαορβᾶται καὶ

³ Φ. ΚΟΥΚΟΥΛΕ, Λαογρ
 σελ. 18 κ. ε.

⁴ Ν. Ἑλλην. τ. 3 σελ. 174
 τῆς βουλγαρικῆς φάλαγγος», σελ.
 «ξένοις οὔσι καὶ οὐκ αὐτόχθοσι»
 «ἡμεδαπῶν». Σελ. 212,₂₆ : «περὶ
 «Ἄνῆρ τις τῶν ἡμεδαπῶν τοῦ Ἰ
 καὶ ἐγχωρίων». Ἐκ τῶν δύο τελε
 Ἔλους» συνάγεται ὅτι κατὰ τοῦ
 ἦσαν οἱ Ἐξερίται (= λιμναῖοι)

⁵ Αὐτόθι σελ. 201,₉ «πρὸ
 τὴν ἰδίαν χώραν κατέλαβον σὺν τ

καὶ τὴν ἐκ τοῦ Β
 τίνου τοῦ Πορφ
 τηγὸν τοῦ θέμα
 Λακαληνοῦ ἐπαν
 ὑπὸ τοῦ στρατηγ
 κητοῦ τῆς περιφ

Τοιοῦτος ὁ
 σμένος πρέπει νὸ
 φερόμενος *Κωνσ*
 φέρη τὸν βυζαντ
 τουρκικὴ (*çanus*)
 ὑπὸ Τούρκων μι
 Νικαίας⁴, διότι εἶ
 τοῦ ἀξιώματος «
 «μέγας τζαούσιος
 παλατίου» σημει
 του⁵. Πρόσωπα ο

¹ Αὐτόθι σελ
 δουκικὴν ἀρχὴν διεῖ
 τῶν ἐθνικῶν μετοχί
 αἴρων τε τὰς ὀφρῦς
 chenland im Mitt
 νικῆς μεταφράσεως
 gente «Heiden vo
 τέρω. Ἡ δὲ ἐκδοχὴ
 τος τὸν Βίον (*Bíos* α
 πρόκειται ἐδῶ περὶ
 εἶναι ὅλως ἐσφαλμέ

² ΚΩΝΣΤ. Π
 τοῦ κυροῦ *Ρωμανοῦ*
 ἀνήγαγε πρὸς τὸν αὐ
 πείθονται οὔτε τῶ σ
 σποτοι καὶ οὔτε παρὰ
 δημοσίου δουλείαν ἐκ

³ ΔΟΥΚΑΣ, σ
 αὐτοῦ καὶ τοὺς τζιαβ

⁴ N. JORGA,

⁵ Σελ. 10,₂₆ ἐ
 σ. 148 ὁ τουρκικὸς ο
 Ἄλλ' ἢ τε γραμματε
 Σ. Β. ΚΟΥΓΕΑ. εἰς
 Despotat de Moré

π. χ. τὸ ἐν Τεγέ
Τὰ νεοελληνικὰ οὐ
τερον εἶναι ὅτι πρ
σίου. Τὸ ἐν στ. 8
κοῦ τζαούσιος, γνο

Τὸ εἰς τὴν
καὶ εἰς τὸ Γαλλικ
ὄντος περὶ τοῦ πρ
ρεται ὅτι οὗτος πρ
τοῦ Ἀγίου Γεωργ
τοῦ Βυζαντίου ἀρ
τησε πολεμικὴν β
κάστρων Σπανῆν
ἀκοντιστὰς καὶ το
δύο χωρίων εἰς τὴ

Δεδομένου
βοήθεια τοῦ Σπα
κιπος³, ἡ δὲ ἐπιγρ
νας⁴ τοῦ 1296 Σ
νά εἶναι τὸ αὐτὸ
ἐπὶ μακρὰ ἔτη (40
νῆς τῆς ἐπιγραφῆ
τὸ Γαλλ. Χρον. ἀν
χηγία καὶ διοίκη
Ὁ Κωνσταντῖνος

¹ MIKL-MÜLLER
μάτων ὀρμηθεῖσαν κ

² Τὸ σχετικὸν
(ὁ Φλωρέντιος) avec
et des autres chast
par convenences et
ling armé à son be

³ LONGNON,

⁴ Οἱ παλαιότε
ἐτοποθέτουν τὴν Γισ
τόπου καὶ τῆς ἐκτάσε
τοῦ Χρον. τ. Μορέως
τῆς Γιστέρας Λεύκτ
Λεύκτρου ἔκειτο καὶ

ὁ αὐτοκράτωρ Βασίλειος ἐ-
 ἐκεῖνοι ἤθελον καὶ προέκρο-
 χρι τοῦ νῦν ἐκ τῶν αὐτῶν
 ἄλλοῦ: Σέρβλος κατὰ δια-
 γενεᾶς αὐτῶν οἱ καθ' ἑξῆς
 καὶ ἐκχριστιανισθεῖσαι πε-
 γέννητος, τὸ δὲ σύστημα
 τινὸν κράτος θὰ ἐπεκράτε-
 τούτων ὁμάδων. Ὅτι δὲ
 ὅποιαν ἀνήκον οἱ ἄρχοντες
 οὐδεμία πρέπει νὰ ὑπάρχη

Εἰς δικαστικὰς ἀπο-
 ρίας ἐναντίον Ἑλλήνων
 ὡς διοικητὴν (capitaneum
 μοίαν ἀπόφασιν ἀναφέρει
 taneum in Arduvista)⁵ ὁ
 τὸν Φλωρέντιον κατὰ τὸ
 κῆς ἀριστοκρατίας τῶν Σπ
 αὐτάδελφοι Νικολὸς καὶ Θ
 τὸν ἀργυρόβουλλον ὀρισμ

¹ ΚΩΝΣΤ. ΠΟΡΦΥΡΟΓ

² Αὐτόθι σελ. 153.

³ Παρβ. καὶ Κ. ΣΑΘΑ
 XXVII), ὅτι *Ράλλης* καὶ Σπ
 πρῶτον, τὴν Ἑλληνικὴν τὸ δε
 γου τούτου ἐρευνητοῦ.

⁴ TAFEL u. THOMAS,
 Wien 1857, τ. III σελ. 232 ὁ
 (Paris 1932) σελ. 19.

⁵ TAFEL-THOMAS, ἔ.
 κακῶς οἱ ἐκδύται ὑποψιάζοντε
 τὴν περιοχὴν τῆς Γιστέρνας κ
 νομένη ἴσως τότε εἰς τὴν Κασ

⁶ D. ZAKYTHINOS, De

⁷ Ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν
 τῆς Ἀνδρούβιστας (Καρδαμύλ
 Γκιουλέα. Κακῶς δὲ ἀποδίδετ
 λύθη τοῦτο (Μάρτιος τοῦ 144
 Τὸ ἀργυρόβουλλον θὰ ἀνήκη
 νώτερον, εἰς τὸν Θεόδωρον. ”

νοὶ οὗτοι ἦσαν ἅ
τὸ περιεχόμενον τ
λόγος παραχωρεῖ
γένειαν Κομπῆ, ἃ
μου ὀρθῶς καὶ π
περὶ τούτων δήλω

ᾠς πρὸς τὸ
γὸς τοῦ Μελιγκοῦ,
ᾠ Πυρφορογέννη
Πενταδακτύλου, ὅ
ὁ καὶ σήμερον ὄν
τ. Μορ. συχνὰ ἀν
Ζυγοῦ τῆς Μάνης,
εἰς τὸ χωρίον Πλο
κάστρου τοῦ Λεύκ
Μορ. (στ. 3032-30
Μελιγκοῦ ἔκειτο ὁ
γέτου, ὅτι περιελα
νετο εἰς τὰ ὄρια
μὲ μικρὰν ἴσως ἐπ
ρους χώρας, τῆς ᾠ
Βορρᾶ καὶ τῆς Οἰτ

ᾠ μεσαιωνι
κολον»⁵, ὅτι «ἔχει
διὰ τὴν δύσβατον
Μικρῆς Καστάνιας
τοῦ Ταῦγέτου εἶνα
Μπαρδούνιαν, ἢ δ
ἢ μεταξὺ Λαγκάδα

¹ ᾠ Ε. ἁ. σ. 221.

⁴ Τὸ 1621 κατὰ
δούβιστα, Πραστεῖον, Κ
γαδιὰ (νῦν Λαγκάδα),
ὄριων τῶν πατριαρχικῶ
κείμενα ἐτιμήθησαν εἰς
ΣΤΑΚΙΔΟΥ ἐν 40τηρίδι
νει τὰ χωρία τῆς περι
σταν καὶ ἀπὸ Ν. πρὸς

⁶ Χρον. τ. Μορ.

Λείψανα παλαιῶν
τινα τοῦ τόπου, ὅπως εἶν
ρον ἐρείπια εὐμεγέθους κ
τσας καὶ εἰς δίωρον ἀπ
εἶναι ἰδιοκτησία σήμερον
Πετρίδης² κατὰ πληροφορ
τοῦ βουνοῦ, ὅπου ὑπάρχε
λαϊκὴν παράδοσιν τῶν Ζ
ἰσχυρᾶς χωροδεσποίνης, ἣ
ὔδωρ τοῦ μαντείου τῆς Ἰ
Κουτήφαρη³.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐ
παράδοσις συνηγορεῖ ὑπὲ
γος» ἢ «Ζυγὸς τοῦ Μελιγ
ἄδηλον ἂν ἢ τοπωνυμικὴ
τῆς παρουσιαζομένης εἰς
δηλαδή, ἂν ἀπὸ τόπον
αὐτὸν ἐγκατασταθέντες Σλ
τασταθέντας, οἵτινες δι' ἄ
ὄνομα καὶ ὁ τόπος, ὀνομα
φαίνεται τὸ δεύτερον. Ὡ
εἰς τὴν Λακωνικὴν, ἀλλὰ

¹ Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ

² Ἐν «Πανδώρα» τ. 1
ἢ ἔρευνα τῆς Μάνης πολλὰ χ
περιέσωσε, προβαίνει εἰς ἀστο
ἀποστασίαν τῶν Σλάβων κατὰ
ἔτων 829 καὶ 867. Ἐκεῖ ἐν ὑπ
ἐπιγραφῆς λέγων ὅτι «εἰς τὸ γ
ἐν τῷ νάρθηκι τῆς ὁποίας φαίν
Μιληγγὸς καὶ σύζυγος αὐτοῦ».

³ Εἶναι γνωστόν, ὅτι τ
Γκούρας. Γρανίτσας, Λοιδωρ
σελ. 54 μετὰ τῶν ἐκεῖ παραπ

⁴ Μελιγκοῦ τῆς Κυνοῦρ
σει ὁ Κολοκοτρώνης κατὰ τὴν
Grèce Continent. et Morée
σαριωτῶν ἴδε εἰς «Μαλεβὸν» τ.
ἔγγραφο τοῦ 1611 (Κ. ΣΑΘΑ
«Μελιγκοῦς» χωρ. Ἰωαννίνων (

μέχρι πρό ὀλίγου
σβητεῖται ἀπό σλα
αὐτοῦ νὰ ζητηθῆ

Εἰς τὸν ἐπι
ἐπὶ ἑλληνικοῦ γλω
πρὸς τὸ δένδρον μ
εἰς πολλὰ μέρη τῆ
μελιοῦ, αὐτὴ δὲ κα

Μοῦ ἦτο ἡδ
τέως δήμων Μέσση
νει τὴν μέλισσαν,
μελισσῶν, ἀλλὰ κ
Τὸ θηλυκὸν τοῦτο
καὶ «μελιγκὸς τράγ
βοῦς). Ὅπως δὲ κ
γκὸς» ἡδύνατο νὰ
λοιπὸν κατ' ἀρχὰς

παρὰ τὴν ἀρχαίαν Δο
καταστραφεῖσα ὑπὸ
(ΣΟΥΛΗΣ, Ἡπειρ. Χ
(VASMER. σελ. 127).
VASMER σελ. 94). Μ
(VASMER σελ. 207).

² Ἀπὸ τὸν τύπ
τοῦ ὁποίου ὁ Vasmer
τὴν γνώμην τοῦ Φάλμ
τὴν σχέσιν αὐτοῦ πρὸ
Γεωργακᾶς εἶχεν ὑπο
bner, σελ. 159, 14 ἔ
μαζὶ μὲ τὸ Ἄστρος, τ
ὡς συναποτελοῦντα π
ἄλλο, παρὰ τὸ ἀνωτέρ
σιγίλλιον τοῦ 1611 (Ἡ
Λεξικοῦ τῆς Ν. Ἑλλ.

³ Ἀπὸ τὸν τύπ
Ψάρι τῆς Γορτυνίας κ

⁴ Τοῦτο σημειο
δικήσεως, ὁ Ι. ΓΙΑΝΝ
χώρων», κατατεθειμέν

⁵ Παρβ. Γ. Ν.

εἰς ὠρισμένον πρόσωπον
καὶ εἰς ἄλλα ἐπώνυμα σγ
Κάστανος (καστανός), Κό
κ.λ.π. Πράγματι δὲ τὸ Μ
μας παλαιὰν καὶ Λακωνικ

¹ Ἐκ τοῦ οἰκογενειακ
τὸ Χρονικὸν τοῦ Μορέως
Κυνουρίας ἐμφανιζόμενος
καὶ πολλὰ ἄλλα ἐκ βυζαν
Σκληροῦ, Χανδρινοῦ, Κυ

¹ Οὕτως ὀξύτόνως οἱ
χρόνους τοῦ Μεσαιωνικοῦ Ἑλ
παραδειγμάτων αὐτῶν, ἴδε Γ
Δεξικογραφικὸν Ἀρχεῖον τ. 6

² Γεώργιος Μελιγκὸς (M
LEGRAND—ΛΑΜΠΡΟΥ, Ἔγγ
μελέτην αὐτοῦ: «*Διαπρεπεῖς*
167), ἀναφέρει ὅτι ἡ Ἀσημί
Μελιγκῶν, οἵτινες ἐθεωροῦντο
(Ἰατριάνων). Ἡ οἰκογένεια αὐ
χοῦσαν ἐπανάστασιν τῶν Ὀρλ
κὴν καὶ εἰς Λιβόρνον, εἰς ὄλο
λίτης Ἰεζεκιήλ ὁ Βελανιδιώτ
νικῆς Κοινότητος, συμπληρῶν
τῆς ἐν Τεργέστη οἰκογενείας
ἀξιωματικὸς Χρῖστος Μελιγκ
Χρῖστος καὶ Ἀναστάσιος Με
σεως τοῦ Πανεπιστημίου εἰσφ
Μελιγκὸς ἀναφέρεται εἰς τὸν
(*Γεν. Ἐφημ. τῆς Ἑλλ. Παρά*
συνδρομητῆς εἰς βιβλίον ἐκ Τ
Ἰεζεκιήλ ἀναφερόμενον Ἐμμ
Φορτμάνου (Ἀθήναι 1846), ὁ
νος, εἶναι πιθανώτατα ἐν καὶ
λῶς καὶ ὁ Αὐστριακὸς ὑπήκο
ματεὺς τῆς ἐν Ἀθήναις Αὐστρ
Tagen, Wien u. Leipzig 189
Σαλβατόρ τῆς Τοσκάνης. Ἐκ
βούνι τῆς Λακωνίας μὲ τὴν ὑ
ὅπως Δῆμος-Δημάκος, Κασταν

³ Περὶ τῶν ἐξ οἰκογενει
ΔΑΚΙΝ, Γλωσσολογικαὶ μελέτα
Εἰδικώτερον περὶ τοπωνυμίων

Μελιγκοῦ (τοῦ *Με*
σύζυγον (ἢ *Μελιγ*
τῆς Λακωνίας καὶ
*ζετο Μελιγκοῦ*¹. "I
 ἐγκατεστάθη εἰς αἰ
 ἢ ἄλλη ὁμὰς ἢ ἐγκ
 ἢ, ὅπερ θεωρῶ πιθ
 χρῶμα τοῦ δέρμα
 χλωροί, honiggell
Μελιγκοί, ὅπως φ
 γος τοῦ *Μελιγκοῦ*
 ἡμετέραν ἐπιγραφ
 σλαβικῆς φυλῆς το

Σχετικῶς πο

τοῦ ἐπιθέτου *μελιγ*
 Ἐμερικῆ εὐρισκόμ
 ἂν αὕτη εὐοδοῦτα
 πέντε σελίδων «Στ
 παρούσης πραγμα
 Μάρτιον 1950), ὅτ
 αὐτοῦ περὶ τοῦ ζη
 γλωσσικοῦ «Σημει
 ζων πρὸς αὐτὸν κα

Κατὰ τὸν Γ

τὸ διὰ τῆς γραπτῆ
 ὁποῖον συνήγαγεν

¹ Ἡ γνώμη τοῦ
Μελιγκοῦς ὀφείλεται εἰς
 διδάσκαλον Π. Μελέ
 ἐδεικνύετο ἢ θέσις εἰς
 θέσιν εἰς Νεραϊδοσπη

² Ἐάν τυχὸν ἢ
 εἰς πραγματικὰ ζητήμ
 πραγματεία ἐκτιθέμεν
 πλὴν τοῦ γλωσσικοῦ
 ματά μου ἢ νὰ συνεπ
 τὸ χειρόγραφόν μου, τ
 σεως, ἣτις προσετέθη
 buere.

τακας 'ὁ μύρμηξ' πολλα
 οὐσιαστικοῦ μέλι καὶ ἐκ τ
 -ικός: *μελικός. Τὸ δὲ εὐρ
 δύναται πιθανώτατα νὰ ὀ
 ἄμεσον πρωτότυπον προσ
 ξις τύπου *μελικός, διότι
 δι' ἀφομοίωσιν πρὸς τὰ ἑ
 ληνικὴν προφέρεται τὸ g
 ὡς γκ, ἢ γγ, ἢ ὀρθὴ ὄμω
 τῆς φωνητικῆς αὐτῆς τροπ
 mingas) ἢ μέρμηγκας 'μ
 'μύρμηξ' ἐξηγεῖται διὰ τῆς
 δίου οὐσιαστικοῦ, ἥτοι ἀν
 κός, ἐξ αὐτοῦ δὲ οὐσιαστ
 παρήχθη μελιγκώνι-οῦνι.
 ἔχων σχέσιν τινὰ πρὸς τὸ
 τητα' κττ. Οὕτω μελιγκός
 ψός' ἐν Μάνη, μελικούνιν
 μελιγκώνι 'ὁ μύρμηξ' ὡς
 παρατηρεῖ ὁ Γ. ὅτι οἱ τύπ
 ται δι' ὀπισθοχωρητικῆς ὀ
 ἄνωτέρω ἐπιγραφῆν) εἶναι
 προστριβὲς ἤχηρὸν γ ἀντι

Ὁ βιογράφος τοῦ
 καὶ Μιλιγκοὺς καλεῖν εἰώ
 καὶ ἀσάφειαν¹. Ὡς γνωστ
 μελιγκώνι, περὶ δὲ τοῦ ἑλλ
 ἐν περιλήψει παρατιθέμενο
 σμὸν τῶν δύο τούτων ὄν
 εἰς τὸν νοῦν του προχείρω
 μεταγενεστέρων μελιγκώνι-
 σοβαρωτέραν τινὰ ἔννοιαν
 δόσεως; Ἐφρόνει δηλαδὴ
 μιδόνες διὰ τινὰ ὑφισταμέν

¹ Ἴδε VASMER, ἔ. ἀ. σ.

νας ἐκάλουν καὶ ἄλλοι
 ὁ μύρμηξ¹, εἶναι ἡ
 δὲ Μυρμιδόνες ὄχι
 αὐτῶν ἐκ τοῦ μύρμηκος
 τοῦ ἀγαθοῦ συναρτάται
 καὶ Μελιγκοὶ-Μυρμιδόνες
 ἐπιροτίμα τὸ ἀρχαῖον
 τοὺς ἐγχωρίους θεοὺς
 Μυρμιδόνων ἀντιθέτως
 σας γὰρ περιοδεῦσας
 Νετάρου (γρ. Ταινίαν
 νων) ἐδῶ, συνεκφερόμενοι
 ται νὰ εἶναι ἄλλο, ἄλλο
 βλέποντος καὶ ἐκτελέσαντος
 τὰ ἀνωτέρω πρόπερὶ
 «χώραν τῶν ἐθνικῶν ἐπιροτιμῶν»
 μια, τὸ τῆς λογίας ἐπιροτιμῶν
 νων» καὶ τὸ δημῶδες

Ἡ ὑπὸ τῶν ἐπιροτιμῶν
 καὶ ἰδίᾳ τοὺς Βουλγαροφίλους,
 φεῖς, ὡς ὁ Μαλάλῃς
 Βουλγάρους, ὁ δὲ οὐκ ἀποτί-
 τίζει αὐτοὺς μὲ τοῦ

¹ ΜΑΛΑΛΑΣ σ. 426 : «Οὐνα
 ΤΖΗΣ σ. 426 : «Οὐνα
 ἀποκαλεῖ τὸν ἡγεμόνα
 «Ἀρριανός φησιν ἐν
 καλουμένης πολίχνης»
 τῶν λέξεων μελιγκώ
 μετάφρασις τοῦ τῶν
 νες. (C. SATHAS, La
 1883. Τοῦ αὐτοῦ, Μνη-
 νείας τῶν πηγῶν ἐθνικῶν
 Ἐθνολ. Ἐταιρ. τ. Α' (1883)

² Ἴδε ἀνωτέρω

³ Τὰς διαφοροποιήσεις
 οἱ Μυρμιδόνες ἔγιναν
 συγγενείας τῶν λέξεων
 R.E. τοῦ PAULY-WI

⁴ Ἴδε καὶ Κ. Σ

γετον σλαβική ὄμας ὠνο
 χρουν τοῦ δέρματος, ὡς ἐ
 ψάνων τῆς τουρανικῆς κο
 κανικὴν μετὰ Σλάβων εἰ
 στικά γνωρίσματα τῆς μο
 δέρμα καὶ οἱ λοξοὶ ὀφθα
 παλαιὸν δημῶδες, ἀρχαιο
 δόνας διὰ τὴν ὑπάρχουσα
 σχέσιν. Ὅτι ὅπωςδήποτε ο
 νομίζω, ἐκτὸς ἀμφισβητήσ

Διὰ τὸ ἐθνολογικὸν
 νητος θεωρεῖ τοὺς Μελιγκ
 Νίκωνος χαρακτηρίζει αὐ
 φύλους, ἢ τοὺς εἰδωλολάτ
 ἐννοίας, τοὺς ἀλλοφύλους
 σις γίνεται μεγαλυτέρα. Ὅ
 χους⁴, ἦτοι Βλάχους, ὁ Κ
 σάτυραν⁶ ἀναφέρει ὡς ἐγ
 τῶν ὁποίων εὐδιάγνωστοι
 ὡς Ἀλβανοί, ἀλλ' ἀδηλον

Περὶ τῶν Μελιγκῶν
 ἰδιόρρυθμον, ἄτακτον καὶ

¹ Ἴδε Α. ΚΕΡΑΜΟΠΟΥΛ
 ρων βιβλία τῶν WATEFF καὶ
 κῶν = Ἀφρικῶν εἰς τὸν Βίον
 νὰ ἐξηγηθῇ ἐκ τοῦ ὅτι διὰ τὸ
 «ἐθνικοὺς» εἰς «Ἀφρικοὺς» δηλ

² Ἐ. ἀ. σελ. 221: «Καὶ
 καὶ οἱ Μιληγγοὶ κατελήφθησαν

⁴ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗΣ, σ
 ἀλλὰ γλώττη καὶ φωνῇ διέσπαρ
 τε τῆς Λακωνικῆς εἰς τὸ Ταῦγετ

⁵ ΣΠΥΡ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Π
 τῆς Σθλαβωνίας, ἣτις ἔχει προκ
 χουν οἱ Ζυγιῶται οἱ ἐν Πελοπον
 τῶν Ζυγιωτῶν». Ἴδε καὶ ἀνωτέ

⁶ Ἐπιδημία Μάζαρι ἐν Ἀ

⁷ Ἴδε καὶ Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ

ἐμπόλεμοι εὐρισκό-
βυζαντινὸν τίτλον
Πελοποννήσου κα-
οὶ Σλάβοι τῆς Δαλ-
τοῦ ὁποίου ἐμάχο-
καὶ ὕστερον ὅταν
καθ' ἃς καὶ ἐπανε-

Ποῖαι μετα-
διοίκησιν καὶ τὴν
ἀποστολὴν δεσπότη
Πελοπόννησον νέα
Ναβαρραῖοι, οἱ Τ-
ληφθέντα διὰ τὴν
τοὺς Καντακουζην-
μόναι, καὶ αὐταὶ ἀ-
περὶ συμμαχίας τῶ
δρομὴν των εἰς τοῖ
pardo da Mula ἐν
1389⁶, καὶ ἡ ὑπὸ τ-
γλώσσης αὐτῶν ὡς
Σθλαβουνίας⁷. Οἱ

¹ Κ. ΠΟΡΦΥΡ.

καὶ πραιδάς καὶ ἐμπρη-
κι' οὐ σέβονται ἀφέντη-
κεκτημένοι εἰς κακίαν τ-
ἀρπαλέως» σ. 201,6 : «ἐ-
φύσις καὶ ἀτίθασος τὰς
κώτερον διακείμενοι, κλ-
νογράφος σ. 480 : «ὁ Ζ-
ἄρπαγας, Θεὸν δὲν φοβ-
οὶ Μανιάτες, ὁποῦ εἶν-
πρὸς τὸν βασιλέα Μανου-
«ἤδη ἀναβολὴ ὅπλων
Βόννης σ. 133).

² Κ. ΠΟΡΦΥΡΟ-
ζουπάνων. ³ Αὐτόθι

⁶ R. CESSI, *Ve-*
Serie τόμ. XXX (1915)

⁷ Ἴδε ἀνωτέρω
τῶν πρὸς τοὺς Σλάβου-

μένους μεταρρυθμιστάς, κ
 ἀντλήσωμεν ὀλίγον φῶς κ

Ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ
 Καντακουζηνόν, γραφεῖσα
 εἶχαν δημιουργήσει εἰς τὸ
 λὴν προσδοκᾷ ταχεῖαν ὁ
 ἀρχῶν τοῦ 15^{ου} αἰῶνος, ἐ
 λεῖ περὶ «γένους» ἐν Πελο
 θηρίων ὁμότητα καὶ πολ
 σμοῦ. Τὸ γένος τοῦτο ὁ σ
 τε καὶ μακαρίους τοὺς προῖ
 ναίως καὶ θαυμασιῶς. Ὁ
 νομίζει ὅτι πρόκειται ἐδῶ
 γένους ἄλλοφύλου καὶ ἄλλ
 εἰς ἄλλο τῆς αὐτῆς φύσεω
 τοῦ κατόπιν Μητροπολίτο
 τορα Μανουήλ τὸν Β' (πε
 βαρβάρου καὶ ἀγρίου, ἀπ

¹ G. CAMMELLI : Dépi
 τε οὖν ἡμᾶς εὐφραϊνε, καὶ δὴ κα
 δίκην οἱ κακῶς κωμάσαντες βάρ
 νεστέροις τῶν Λυκούργου νόμων
 πατρὸς εἰσηγουμένου τὰ δέοντα,
 115, ὅπου ὁμως κακῶς ἐκλαμ
 νῖκαι, ἐνῶ εἰς τὸ κείμενον σα

² ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Παλα
 βουλευέται χαρίσασθαι κάλλιστα
 ρον, λόγῳ μὲν εὐσεβεῖς, ἔργῳ δὲ
 νοι, ἀλλὰ πλεονεξία καὶ ἀρπαγῆ
 νομίζω ὅτι πρέπει νὰ συνταχ
 «ἐν ᾧ Ἑλλήνων γένος». Περὶ τ
 ἀσφαλῆ», ἀφοῦ ἦσαν κατὰ τὸ
 ρᾶς κάμνει διάκρισιν γένους
 ὅπως καὶ ὁ Πορφυρογέννητο
 Ἑλληνας τοῦ Βυζαντιακοῦ Κ
 διάλεκτον τῶν Μανιατῶν παρο
 κωνική, πολλὰς διαφορὰς ἀπὸ
 καὶ ἀττικίζοντας Βυζαντινοῦ
 Ἄλλ' ἢ τοιαύτη τυχὸν ἀντίληψ
 τῆς ἐποχῆς τῶν Παλαιολόγων,

Οἰτύλου (Βοίτυλο) φυλοὶ, τοὺς ὁποίους τὴν περιφέρειαν ἐστιάσθη ποτέ.

Καὶ τὰ δύο Ἰσιδώρου, δὲν ἔχοντο τοῦ αὐτοκράτορος εἰς τὰ ἐκεῖ πράγματα τῆς τάξεως. Ἐν ἐκείναις στοιχείων τῆς Λακωνικῆς φύλων, ἀλλὰ καὶ τῆς παρουσίας καὶ τῆς συνηθείας τοῦ βίου τοῦ ἔθιμα. Ἄν δὲ εἰς τὴν ἡ βαρβαρότητος τῶν ἠθῶν ἡ διαφορὰ τῆς εὐεργετικῆς

Μὲ τοὺς γενομένους Μανιάτας, οἱ τοῦ Ζηνοῦ τὸν βίον καὶ τὸν χαρακτήρα, μολονότι «οἱ Ῥωμαίων, οἱ καὶ μὲν

δύλη, οἵτινες ἀνύψωνται ἐπὶ τοῦ ἑλληνισμοῦ, ὅστις εἰς τὸ ὑπόκειται τὴν ἑλληνικὴν καταγωγήν» (Ἐλληνες τὸ γένος, ὡς ἐκ τῆς Πελοπόννησον) φαίνομαι. Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΟΥ, «Ἐκείνη ἡ ΛΑΜΠΡΟΥ, Τὸ ἔθος τῆς ἀρχαίας τ. 2 σελ. 184 καὶ Ἰστορίας τῆς ἑλληνικῆς ἰστορίας ἢ ἀνάμνησιν καὶ ἀπομνημονεύματα οἱ ἐν τῷ κειμένῳ ἀναφέρονται ἔθιμον τῆς ἀντεκδικητικῆς ἀρχαίας τῆς γυναῖκα, ἥτις οὐδὲν ἔχει» σελ. 21 καὶ 72. Ν. Θ.

¹ ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ

² W. REGEL, A

τῆς Πελοποννήσου παρὰ τὴν ἀρχαίαν ἑωρῶμεν ὁμώνυμος δὲ κατενοοῦμεν, ἀλλ' ὁ δὲ ἡμῶν ὑπερηκόντιζεν». Ἴδε καὶ

χον καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ
 μάλιστα ἀρχικῶς κατὰ πολ
 χρόνους τοῦ Δεσποτάτου κ
 γενεῖς, σχεδὸν ταυτίζονται
 Παλαιολόγων γενόμενον σ
 ἀπομεινάρια τῶν παλαιῶν
 νων ἀπὸ τὸ ἰσχυρότερον ἰ
 τῆς Μάνης εἰς ἓνα λαὸν μ
 μὲ πλήρη ἐπικράτησιν τῆς
 ζύμωσιν αὐτήν, ἐνισχυμέν
 θεν ἢ ροπὴ καὶ ὁ ἐθισμὸς
 ἀνεξαρτησίαν, ὁ ἀτίθασος
 λισμὸς τῆς Μάνης, ὁ ὅπο
 νὰ ἐξυπηρετήσῃ τόσον τελα

Ἡ συγχώνευσις αὐτ
 Α' τοῦ ἐπιβαλόντος εἰς το
 τὸν χριστιανισμόν², συνετε
 πόννησον καὶ ἰδίως εἰς τ
 Δεσποτάτου καὶ τὴν διοίκ
 Παλαιολόγων. Εἶναι γνωσ
 πρὸς περιστολὴν τῶν ἐσω
 ἀπὸ τοὺς ἐξωτερικοὺς κινδύ
 χῆς ἐκείνης, ὁ Μητροπολίτ
 θωσιν τῆς χώρας. Ὁ τελευ
 μέτρων ἦτο καὶ ἡ λύσις
 αὐτοὺς παραινέσας ὅσον εἰκ
 δραῖν ἐβουλεύοντο»³. Τὰ φ
 κράτορος Μανουήλ τοῦ Β
 καθ' ἡμᾶς χρόνων ὑφιστάμ
 μεσαιωνικὰ κάστρα τῆς Μ

¹ Νομίσματα 400, ἐνῶ
 τος τούτου ὁ Κεραμόπουλλος
 Σλάβοι, Μελιγκοὶ μαζὶ καὶ Ἑξ

² Κ. ΗΟΡΦ, *Griechenla*

³ ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, *Παλα*

⁴ *Νέος Ἑλληνομν.* τ. 2 σ

⁵ Π. ΦΟΥΡΙΚΗ, *Μάνη,*

⁶ *Χρον. τ. Μορ.* στ. 3037

⁸ Περὶ τῆς θέσεως τοῦ

Πασσαβᾶ, τὰ ὅπου
φερώνυμα παλαιὸν
ἀποδίδων τὴν ἡμῶν
ἐνέργειαν ταύτην

Εἰς τὴν δια-
πόννησον συνετέλε-
σεν ἀρχοντικῶν
ἐχθρῶν συνέρρεον
ποννήσου, ὅπου ἐ-
γεγονός, ὅτι, ἐνῶ
ὑπὸ οἰονδήποτε ὅ-
τινὰ οἰκογενειακὰ
ἐπώνυμα συγχρόνως
χώριος παράδοσις
Μερικὰ ἐκ τῶν ὄντων
μέχρι σήμερον, ὅχι
«*Κουτήφαρη*», προ-

¹ ΣΠ. ΛΑΜΠΡ

² Αὐτόθι σελ.

σασθαι τὸ κατ' ἐκεῖνο
ἐκαθαίρετο χῶρος ἀπο-
ἡμεροῦτο καὶ ἐδέχετο

³ Ἰχνος σλαβῶν
Σλαβωτάδων ἢ *Σλαβο-*
τοῦ *Καμπιναριοῦ* τῆς
γὸν τῶν *Μελιγκῶν* *Σ-*
ματα ²*Ελεύθερον Βῆμ-*
σημερινὰ οἰκογένεια
παρετυμολογίαν καὶ
θεστέρα ἐν Μάνη (Πα-
Glotta τόμ. 1, σελ. 8

⁴ Π. χ. ²*Αλευρό-*
κος), ²*Εξαρχος*, *Καλοπ-*
γεμένος, *Μάζαρις*, *Μα-*

⁵ Π. Κ(ΑΝΕΛΛ

⁶ Εἰς ἔγγραφο
Μαλέβρις μετὰ τὴν γενιά

⁷ Εἰς ἔγγραφο
φαρης», εἰς τὸ ἔγγραφο
μετὰ τὴν γενιά μου καὶ μετὰ
ἀναφέρει *Νικολάκην* *Κ-*

τατα ἀπὸ βυζαντινὰς προ-
περιφερείας τοῦ τέως δήμου
παρειὰν τοῦ Ζυγοῦ, τὸ δὲ
ἦτις ἔδωσε τὸ 1776 τὸν π
εἰς τὸ κέντρον τοῦ Ζυγοῦ,
Εἰς τὸ Κουτήφαρη τοῦ Ζ
τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Ζ
των χρόνων καὶ μέχρις ἐσ
ἔλκον τὴν προέλευσιν, εἰς
τὸν 15^{ον} αἰῶνα ἐν Λακωνί
ζόμενος καὶ λακωνικὸν ὄνομα

ἂν ἀναλογισθῶμεν,
καὶ ὁ Ζυγὸς τοῦ Μελιγκοῦ
λικοῦ βασιλέως Κωνσταντί
τῶν Μελισσηνῶν καὶ ἐδιο
συμπεράνωμεν, ὁποῖος ἀκρ
ποννήσου. Τὸ γεγονός, ὅτι
εἶχαν ἐγκατασπεύρει οἱ νομ
κορμὸν καὶ τὴν σπονδυλι
ματα, τὸ βυζαντινὸν «Πεν
δεικνύει ὅτι οἱ περὶ τὸν Τ
ξένων ὑπεροχὴν.

¹ Ἴδε Σ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Ἰστορία

² Εἰς ἔγγραφον τοῦ 180
1858, σελ 46): «Ὁλος ὁ Μαλακ

³ Οὗτος κατήγετο ἀπὸ τ
ἀπόγονοι μὲ τὸ ὄνομα αὐτό.
σθέντα ὑπ' αὐτοῦ. Παρβ. καὶ Α

⁴ Περὶ τοῦ ναοῦ τούτου
Κουτήφαρη, Λαγκάδας καὶ Π
κ ἔ. καὶ ΜΕΓΑΛΩ, ἔ. ἄ.

⁵ Παρβ. Ν. Α. ΒΕΗ, Χ

⁶ Ἴδε ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ, Μ

⁷ Ἡ ὀνομασία «Πενταδ
Α-D. 4, 427 καὶ 5,155) εἶναι
σὸς» 1893 σ. 105), καθὼς καὶ
2433). Κατὰ δὲ τὸν στιχουργὸν
Σπαρτιάτες-καὶ Μακρυνὸν τὸν λα

Εἰς τὸ δεξι
τόξου τῆς ἀψίδος
μὲ μεγάλα κεφαλα
ἢ ἐξῆς ἐπιγραφὴ :

† Μνίσθητι Κ(α)
Θεοδώρου τοῦ
ἱερέος τοῦ ηκον
τὸ "Αγιον Βῦμα

Εἰς τὴν δυτ
πρὸς τὴν αὐλὴν τ
ἐπιγραφῆς ἡμικατ
σης χῶρον μήκου
γραφῆς μετὰ βραχ

κατὰ τὴν ἡμέρα
προ]φητῶν(;) . .
ὁ πάνσεπτος οἶ
..... ροτε. .
|ητου καὶ Δημητ
καὶ Δαρείας(;) .
(ἀκολουθοῦν ἄγρα
καὶ ἄλλα συνδρομ

ΠΡΑΓΜΑ

ΑΝΕΚΔΟΤ

ΠΡΟ

ΚΩ

Α

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Δ

ΠΡΑΓΜΑ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΙ ΠΛΗ

ΚΩΝΣΤΑ

Ὡς ἤδη ἐγράψαμε ἀλληλογραφίας τῶν ἐν Κωνσταντινῶν Ἑλλήνων ἱστοριοδίφας. Ὁθωμανικοῦ Κράτους, δὴ τὴν μελέτην μιᾶς «Συνόψεως Ἀρχεῖα καὶ ἐκ ταύτης ἐστὶν εἰς τὸ προαναφερθὲν σύγγραμμον τὴν ρηθεῖσαν «Σύνοψιν Ἰστορίας» οὗτος ἠρύσθη τὰ στοιχεῖα καὶ ἐκτελεσθῆναι πλήρως πρὸς τὴν προαναφερθείσαν ἀνακριβείας, αἱ ὁποῖαι τυχαῖα ἔλαβον ὁ Χάμμερ ἀναφέρων τὴν ἐπιτομὴν τοῦ Διονυσίου τοῦ Σκυλοσόφου ἀπλοῦν ἱερέα. Δευτέραν ἀνακρίβειαν εἶχε τοῦ τοῦ περιφήμου Ἀχμέτ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ παραλαβὴ τῆς ἐπιτομῆς τοῦ 30 Ὀκτωβρίου 1676 καὶ τὴν ἀποστολὴν πρὸς τὸν Δόγην τὴν 2 Νοεμβρίου 1676 εἰς ἡλιθίαν.

* Ἀνεκοινώθη ὑπὸ τοῦ Ἰνστιτούτου Ὀκτωβρίου 1949.

¹ Βλ. ἡμετέραν Πραγματεία.

² Κῶδιξ Μαρκιανῆς Βι.

Ταῦτα ἔχοντα
 λει Ἑνετῶν Βαύλα
 Πατριαρχεῖον καὶ
 —ἐν πιστῇ μεταφρ
 τὰ ὅποια ἐπιρρίπτ
 Πατριαρχείου, ἀπὸ

Ἐξ αὐτῶν μ
 ἀποχωρήσεως ἢ κα
 ἀρπαγῆς τῆς Μονῆ
 τῆς ὁποίας τόσαι κ
 καὶ τὰ τῶν σχέσεων

Ἐχομεν ὁμο
 ἰδρύσεως τοῦ Τυπο
 πιστεύεται — καταστ
 ἐγγράφων, Ἑλληνικ
 χου Κυρίλλου τοῦ
 μακροχρονίου σταδ
 τὴν ὁποίαν ἡ Ἐκθ
 δέετο ὁ Λούκαρις, ὁ

Περαιτέρω δι
 συνωμοσίας ὀργανα

Αὐτὸ εἶναι, ἐν
 συμπληρώνει καὶ δ

Βενετία

1556 Ἰουλίου 21¹

τατος Πατριάρχης τῶν Ἑ

Senato Collegio. Φ

Εἰς τὸν φάκελλον τ
τὴν Ἰταλικήν, διὰ τῆς ὀπ
πάθειαν τὴν ὁποίαν ἡ Γο
δελφείας Γαβριήλ Σεβῆρο

«Ὁ Μητροπολίτης
» δι' ἐπιστολῆς του πρὸς
» ὁποίας τῷ ἐπιδαφιλεύσα
» καὶ τὴν ἀρωγὴν ποὺ τῷ
» φόμενα, ἐκφράζομεν ὑμ
» ἐπὶ τοῦ Ἑμετέρου Πριγ
» προστατεύωμεν τὰς Ἐκκ
» χάριτι τοῦ Κυρίου ἡμῶν

¹ Dispacci del Bailo

² Πρώτην φορὰν τώρα
Διονυσίου τοῦ Β' ἤτοι ἀρχὰς
Γεδεῶν ἐν σελ. 507-510. Ὡς π
Πίνακες ἀναφέρουν τὸ 1545,
ρίαν (Turcograecia τοῦ Κρο
θρόνον τὴν 17^{ην} Ἀπριλίου (1
(18 Ἀπριλίου, Κυριακὴν τῶν
τοὺς ἐπροσκύνησεν» Ἄρα τὸ
Πασχαλίων ἀναφέρουν ὅτι κ
Πάσχα τὴν 25^{ην} Ἀπριλίου ἦ
Συνεπῶς τὸ 1546 ἀπέθανε κα
πεπιστωμένον καὶ τὸ ἀκριβὲς
ἐπαρχίας Ἰωαννίνων καὶ δὴ ἐ
ὁ Β' ὁ ἐπικληθεὶς μεγαλοπρε
510) ἀλλὰ τὸ 1556 καὶ κατὰ τὸ
μῖα διδασκαλίαν ὁ διακεκριμέ

» ἡμῶν ταπεινότη
 » νόητος πρὸς πᾶν

Εἰς τὸν αὐτὸν
 11^{ην} Αὐγούστου
 Βενετία Δεκαρχίαν
 σκόπιμον νὰ παρα
 νος ἐχρημάτισε το
 φόρου, τοὺς ὁποῖο
 ἐξεδιώχθη καὶ ὁ ἴδ
 ὁποῖαι τῷ παρεχώρ
 εὐχαριστίας. Τὰ γεγ
 χην Ἰερεμίαν τὸν
 στείλη τὸ προμνηστ

Ἰδοὺ τώρα π

« Ἡ τόση φι
 τάτη Αὐθεντία πρὸ
 τὸ Ὑμέτερον Ἐκλο
 πτωχὸν καὶ ταπειν
 οἱ ὁποῖοι μὲ ἐξεδία
 κατοικίαν καὶ τροφ
 μοὶ ἐπιβάλλει τὴν
 ἔσαεὶ τῆς Γαληνοτά
 χρέωσιν νὰ παρέχω
 γομαι ἀπὸ τὴν Μον
 ὑπὸ τὴν Ὑμετέραν
 μὲν νὰ εἶμαι ὑπηρέ
 νὰ εἶμαι εἰς τὴν Ὑ
 αἰσθήματα, δὲν ἦδ
 κήρυγμα τοῦ σεβασ
 αἰτίας λέξεών τινων
 καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοῦ
 ἐπέμβω μαζί μὲ τοῖ
 νὰ προστρέξουν εἰς
 λεπτομερῶς καὶ μὲ
 τῆς Ὑμετέρας ἐπεμ
 νος νὰ δώση πλήρη
 Καὶ ἐπειδὴ δὲν λεί

κακὸς δαίμων ὡς ὄργανα
διαταγῆς τῶν Ὑμετέρων
καὶ τὴν Ὑμετέραν Γαληνὴν
ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἵνα δὲ
ἀντ' ἄλλων καὶ ἰδίᾳ, ἵνα ἐν
ὀνόματι Νικηφόρον, ὁ ὅπου
ἀτυχεῖς ἐκείνους, ὅσοι δὲν
συμπεριφορὰς δὲν ἔβλεπον
μου καὶ τὸν ὑπεχρέωσα νὰ
ἐξαίφνης εἰδοποιήθην ὅτι
σύμπαντος τοῦ ἐκκλησιάσματος
γαρόλας, πρὸς μέγα σκάνδαλον
σθην νὰ τοῦ ἀπαγορεύσω
Ἐκκλησίαν, μὲ τὴν ἀπειλή
μετ' αὐτοῦ. Ὁ ρηθεὶς διά
— τὰ διαβολικὰ των σχεδίων
καταγγείλουν εἰς τὸν ἀγιώτατον
βησαν, ἀλλὰ μετεχειρίσθησαν
ἵνα προκαλέσουν τὴν ὀργὴν
μέτρα καὶ ὀλίγον ἔντιμα καὶ
τίθετο νὰ λάβῃ, ἀν δὲν ἐπὶ
ρέτου τῆς Ὑμετέρας Γαληνῆς
τὰς ἀπείρους μου εὐχαριστίας
Ὑμᾶς ὥστε δὲν μοῦ μένει
Ὑμετέραν Ὑπηρεσίαν καὶ
ἔχυσαν οἱ πρόγονοί μου καὶ

Καὶ τὴν ἐπιθυμῶν
τὴν καθαρὰν ἀλήθειαν ὡς
ὡς τίμιος Ἱεράρχης καὶ
Πατριάρχην ἐκεῖνος ὁ δια
ταξά νὰ μὴν μνημονεύηται
παράβασιν τῶν κανόνων,
ἀφωσιωμένον καὶ εὐσεβῆ
τούτων ἔγραψαν εἰς τὸν Πάπῃ
γίου, πρᾶγμα τοῦτο ψευδέος
Βαύλου, πληροφορηθῆ ὁ

¹ Εἶναι ὁ μετέπειτα Τοπικὸς
Γρηγ. Παλαμᾶς, 1936) θεωρεῖται

νά προστατεύη ἕνα
 ἱεροὺς οἰκουμενικὰς
 Παναγιώτατον ὡς
 Ὑμετέρας Ὑεχοτό
 ἐπὶ τῶν κάτωθι ζη

1) Ὅτι ὁ δ
 ἐναντίον τῶν κανόνων
 καὶ ἔνοπλος, περιε
 τῆς ἑλληνικῆς ἐθνότη
 ὅπερ ἀντιβαίνει εἰς

2) ὅτι ὁ ἴδ
 πόλεως Ἡρακλείου
 κατόπιν ἀποφάσεως
 τῆς Κρήτης. Πλήν
 ἰδιοχείρως καὶ τὸν
 ρεσα καὶ τὸ ἔχω μ

3) ὅτι τὰ μέ
 Πατριάρχην οὔτε
 διετύπωσαν κατὰ τ

4) ὅτι οἱ ἱερε
 ὅπως συνήθιζον νά
 Ἐκκλησία εἶναι ἐλ
 Γαληνοτάτης Αὐθε
 ρας τῶν λειτουργία
 διαταγῆς μου ἢ ἐπι

5) ὅτι ὁσάκις
 ἔσπερινούς, ἐμνημό

6) ὡς πρὸς δ
 τι παρὰ ἢ διαμαρτυ
 εἰς τὸ κήρυγμα καὶ
 λειτουργίας.

Θὰ ἡμην ὁμο
 δαλα, τὰ ὅποια ὁ δ
 ἐπαφίεμαι ἐξ ὁλοκλι

Μετὰ τὴν πα
 ἐκ τῆς ἀλληλογραφί

Κωνσταντινούπολις,
μπασης ὁ ὁποῖος μετέβη
ἔγραψα ἤδη—καὶ περὶ οὗ
καὶ κατὰ τοῦ γηραιοῦ Βα
ζομεν τί συνέβη... Φαί
ὅστις εἶχεν ἐκθρονισθῆ
θάνατον τοῦ τελευταίου τ
Μεγ. Αὐθέντου, ὅστις, ὡς

23 Νοεμβρίου 1579
χης¹...»

26 Νοεμβρίου 1579
ἵνα ὁ προηγούμενος Πα
Διβάνιον κατόπιν αἰτήσε
ἄπειρα πλήθη Ἑλλήνων,
τύπωσε πολλὰς κατηγορίας
ἄλλων ὅτι οὗτος δὲν ἦτο κ
πόδα τοῦ Πάπα. Κατόπιν
ἦτο εἰς τὸ παράθυρον τοῦ
ταγὴν περὶ ἀποκατάστασε
ἦσαν ἐναντίον του ἠλλαξα
λόγω Πατριάρχης ἐσταθερ
νεται ὅτι θέλει νὰ συγκαλ
σφαλισθῆ ὅτι δὲν θὰ τῷ δ

25 Ἰανουαρίου 1580
χης Ἑλληνας, ἐπεβεβαιώθη
σκόπους καὶ Ἀρχιεπισκόπο
ἀπαγορευθῆ. Κατὰ τὴν συ
ιερατικοῦ ἀξιώματος ὁ πο
λόγων προεβλήθη καὶ οὗτο
Μητροπολίτης...»

10 Φεβρουαρίου 1580

¹ Πρῶτον τώρα μανθάνω
τοῦ Γ'.— Οἱ Σάθας καὶ Γεδε
τὴν 24 Δεκεμβρίου. Καὶ ἐπειδὴ
συμπεραίνομεν ὅτι ἡ ἀνάρρησι
ρον τοῦ Νοεμβρίου τοῦ 1579.

³ Φάκελλος 13. Τὸ ἔγγρα

τὴν Σύνοδον ἔγινε
 νὰ ἀντιδρᾷ κατὰ τὴν
 ὁ ἴδιος εἰς τὸν θρόνον

8 Μαρτίου

Ἀφοῦ ἐξεδήλωσεν
 Ἐμετέραν Γαληνὴν
 τοὺς ὀρθοδόξους ἡμερολογίου καὶ τὴν
 τὸν παρεκάλεσα νὰ
 χίαν τῆς Ἐμετ. Γαληνῆ
 ἡμερολόγιον. Μοὶ
 οἱ Ἅγιοι Πατέρες
 εὐορτάζη τις τὰς εὐορτάζον
 βατον καὶ ἀμετάβλητον
 κατάλληλα μέτρα
 ἥτις διακαῶς τὸ ἐπιβουλεύον
 χης ἀναγνωρίζων
 καθωρίσθησαν αἱ ἐπιβουλεύσεις
 εἶπεν ὅτι τὸ Πάσχα
 ἄλλα τινὰ παρόμοια
 λογίας καὶ ἴσως καὶ
 φως ὅλους τοὺς λόγους
 καὶ ὅτι δὲν ἤρνεϊται
 κατὰ τῆς γενομένης
 Ὁ Πατριάρχης ὁμοῦ
 ἤθελε νὰ τὴν ἐπιβουλεύον
 ποὺ κατέχει. Οἱ Ἐπιβουλεύοντες
 τιμοῦν νὰ χάσουν
 διότι εἶναι ὅπως ἀποβλήθῃ
 ἔζησαν οἱ γονεῖς τῶν

26 Ἰουλίου

τοῦ ἡμερολογίου καὶ τὴν
 στιγμὴν ὁ Πατριάρχης
 Φιλαδελφείας, μὲ τὴν

¹ Φάκελλος 16
 καθ' ὃ ἢ 5 Ὀκτωβρίου

⁴ Οὗτοι ὡς γνωστόν

φρασιν τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστο
γνώσιν τοῦ περιεχομένου
χου μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπο
ἐπιστολῆς εἰς τὸν Φιλαδε

Ἴδου πῶς ἔχει αὕτη
«Ἱερεμίας ἐλέω Θεοῦ Ἀρ
Πατριάρχης».

«Σεβασμιώτατε Ἀρ
τῆς ἡμῶν μετριότητος· χα
Ἐμείναμεν ἐκστατικοὶ καὶ
τὰς διατυπωθείσας εἰς τὰς
τία τῆς Βενετίας πρόκειται
νὰ υἱοθετήσουν τὸ νέον ἡ
γνωστὸν ὅτι πρέπει νὰ με
ὀρθῶς καὶ ἄριστα θεσπισ
θελήσωμεν νὰ παραβῶμε
τῆς αὐτῆς γνώμης μὲ ὑμῶ
ροφόρησαν μερικοὶ ἔντιμο
εἶπον ὅτι προσεκλήθητε ὅ
ἐπὶ τῆς γενομένης μεταρρ
δώσητε ἀμέσως ἀπάντησιν
τερον τὴν ὑπόθεσιν καὶ
αὐτοὺς ὅτι ἔχει καλῶς ἢ γ
καὶ σοφίαν καὶ ὅτι ὅστις
ζητήματα, καὶ ἀφοῦ ὑμεῖς
ἔρχεσθε τώρα καὶ γράφετε
καὶ οὕτως ἐορτάζονται ἀπ
μὴ δημιουργηθοῦν συγχύσ
τὴν γνώμην σας θέλετε νὰ
καὶ ἀπαίδευτος (ignorante
εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐννοήσο
ἀναιδῶς καὶ ἀμαθῶς (impr
τῶν λεχθέντων, διότι ἂν τὸ
εἶναι ὅτι ὁ ἐλάχιστος τῆς ἐ
τὴν γνώσιν καὶ εἰς τὴν θρη
πᾶς τις, ὄχι μόνον ἀπὸ τῆ
καὶ ἀναξίας εἰς ἓνα ἱεράρχ
γοῦν τὴν ἀλήθειαν καὶ δὲν

πράξεις ἐκείνας, τὰς
 πος ὁ ὁποῖος ἐπαινεῖ
 ἐκάματε ὑμεῖς, ὁ ὁ
 πολλοὺς ἐπαίνους καὶ
 εἰς ἡμᾶς ἐντελῶς τὰ
 τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ
 σίας μας τὴν ὀρθὴν
 ἀνθρώπων καὶ ὄχι
 καλὸν κριτήριον τὰ
 νοῦν ἢ νὰ τὰ κατηγ
 διπλοπροσωπίαν, ἵνα
 σμιότητος».

15 Αὐγούστου

μὲ τὸν Πατριάρχην
 ἀλλ' ἀδυνατεῖ νὰ τὸ
 Ἀρχιεπισκόπους. Ὁ
 καὶ εἰς Ρώμην εἰς τὸ
 ὅπου οἱ Πατριάρχαι

23 Αὐγούστου

ἀνάγκην νὰ ἀφίση
 Βλάχον καὶ τοὺς Μο
 λογίου καὶ ἐπαινεῖ,
 εἰς τὰ δῶρα πρὸς τῶν
 Ἀγίου Ἀνδρέου καὶ
 τὰ δύο ὠραιότατα
 (Zibellino), ἕνα τὰ
 τὸ ἐτοποθέτησεν εἰς
 ἀπεσταλμένους δηλαδὴ
 Γαλέραν Ciriπείο, ἢ

¹ Περὶ τῆς ἀπ
 τὴν ὁποῖαν ὑπέβαλεν εἰς
 Οὗτοι ἔφερον ὡς δῶρα
 σοῦν καὶ ἐν ἐγκόλπιον
 ὁποῖω τὸν ὀνομάζει «Σ
 χθεὶς ὁ Ἱερεμίας, ἀντή
 γράφει ὁ Ἑνετὸς ἐν Κο
 διαμαρτυρόμενος κατὰ

πραγματεύσεις... ὁ αὐτὸς
Γαληνότητος, ἐπιστολὴν
σκαλον καὶ Μέγαν Προ
Πατριάρχου εἰς Βενετία
ἵνα τὸν διευκολύνη καὶ
γνώση εἰς τὴν Ἑλληνικὴν
ὁποίας ὑποβάλλω συνη
ἐλέω Θεοῦ κλπ. Πρὸς το
μετοίκους... αὐτόθι ἔρχε
φόρος, διδάσκαλος καὶ Ι
σίας... δηλοῦμεν καὶ ἐπ
τὴν αὐτὴν καὶ μεγαλειτε
δι' ἄλλας αἰτίας, ἀλλὰ καὶ
τῶν ὁποίων μεγάλην ἔχο
χθῆτε εὐχαρίστως, ὡς π
πάντων ἀγαπητότερον, τὸ
σωπον. Ὅθεν μὴ παραλε
ἔχετε πρὸς ἡμᾶς, καθὼς ν
ὅ,τι ὑπὲρ αὐτοῦ θὰ πράξ
τητα. Εἰς τὸν ἴδιον ἐδώ
φωνα μὲ τοὺς κανόνας, κα
κὰς ὑποθέσεις, αἵτινες θ
τητα. Ἐν ἐναντία περιπτώ
κατάραν ἀπὸ τὸν Παντο
καὶ κανένα ἄλλον. Ἄς γίν
τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ ἄπειρον

τὸν ὀνομάζει «Μακαριώτατο
Σχεδιάσμα (σελ. ξζ') σημειῶν
ἐνῶ εἰς τὸ βιβλίον τοῦ Mut
ρίας, ἀναφέρεται μὲν τὸ 15
Veneto, τουτέστι κατὰ τὸ Ἑ
Κατὰ συνέπειαν ἢ 12 Φεβρου
τὸ More Veneto ἀναφέρει εἰ
μένοι τοῦ Πάπα, Ἐπαρχος κ
ἀνεχώρησαν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτο
τοῦτο καὶ ὄχι τὸ 1584 ὡς ἀνο
γέστης, ἔτος ΙΖ' ἀρ. 874 καὶ ὁ
μάλιστα καὶ τὸν μῆνα Αὐγου
ὁ Ἰερεμίας εὐρίσκετο ὑπὸ δια

Ὁ Βάυλος πρὸς τὸν
 Πατριάρχου πρὸς τὸν
 Νικηφόρον, ὅστις μὴ
 μονικά, τὰ ἀναγκαιό
 τεστήσαμεν» καὶ ἐξ
 τῶν Ἑνετικῶν Ἀρχ
 πρόσωπον τῶν Πατ
 ἐκκλησιαστικὰς ὑπο
 τῶν εὐρισκομένων ἐ
 γνωσθοῦν ἐν τῷ Να
 τῆς Κοινότητος, ἢ
 ὁποίας ἀπεστείλαμεν
 Ναοῦ». Καὶ ἐπειδὴ
 εἰσηκούσθησαν αἱ π
 καὶ τώρα παρακαλο
 Πατρὸς καὶ τοῦ Κυ
 ἢ εὐλογία τῆς ἡμετέ
 διαφυλάττη κατὰ πα

Εἰς τὸν φάκελ
 λικὴν — τὴν ὁποίαν ε
 ἐν ἧ διαμαρτύρεται
 τῆς ἐκεῖ Ἑλληνορθο

Ἴδου πῶς ἔχει

Πρὸς τὸν Μα

Ἱερεμίας ἐλέω

νικὸς Πατριάρχης

«Ἐλάβομεν ἐ

ὁποίων μᾶς καθιστᾶ
 κάζει διὰ τῆς βίας να
 ἐνζύμου, ὡς εἶναι ἢ
 φεται τούτους καὶ δι
 σματος ὅτι δηλαδὴ δ
 νὰ συμμορφωθοῦν, ὅ
 σεις αὐταὶ μᾶς δυση
 τὴν Ὑμετέραν Μακα
 στιανικὴν εὐλάβειαν
 τὴν ἡμετέραν Σεβασ

καὶ καταπιέζουν οἱ βάρβα
γὸς καὶ ἐπιδεικνύει τὴν
Ναοῦς¹ καὶ ἔνδοξα Κολλέ
ρως, κατὰ τὸ ἴδιον αὐτῶν
νοῦς τοὺς εὕρισκομένους ε
τὰς ἀνάγκας ὡς καὶ εἰς τὸ
ᾠθεν ἄς ἐπέλθῃ ὁ κολασ
οἱ ὁποῖοι μὲ τόσῃν θρασ
μέλλον τὰ κατάλληλα μέτ
αἱ παλαιαὶ θρησκευτικαὶ
νὰ λειτουργοῦν καὶ νὰ μυ
τοτρόπως οὕτοι ἐπαναφερο
ᾠΑγιότητος³, θὰ παρακαλο
καὶ βαθὺ γῆρας⁴.

6 Μαρτίου⁵ 1584.

τὴν στενόχωρον θέσιν τοῦ
του ἀφέθη ἡσυχος, πλὴν ο
τὸν Πατριαρχὴν λύσιν. Κ
θέλουν νὰ ἐκδιώξουν τὸν

¹ Ἐννοεῖ τὸν Ναὸν τοῦ
εἶχεν ἀποφασισθῆ νὰ ἰδρυθῆ
ὡς ἀναφέρει ὁ Σάββας—διὰ βο
ρίου 1577· κατ' ἀρχὰς ἐστεγά
σης τῆς νέας οἰκοδομῆς εἰς τὴ
ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τοῦ ᾠΑγίου
«*anvisi di Roma*» τῆς ἐποχῆ
3 Σεπτεμβρίου 1578 (πρβλ. St
179 καὶ 813-814).

² ᾠἹερεμίας μετεχειρο
ᾠἘλληνικοῦ, ὁ Πάπας εἶχεν ἰδο
τικὸν ἐν Ρώμῃ.

³ Ἐδῶ μεταχειρίζεται τ

⁴ ᾠΠάπας Γρηγόριος

⁵ Νέα ἡμερομ. ἦτοι 25
συνελήφθη κατὰ τὸ β! δεκαπε
μεν. ᾠΓεδεὼν εἰς τοὺς πίνακα

οἱ ἀντίπαλοί του οὐ
 χοῦς Πατριάρχου ε
 παιδας καὶ ἔκαμε κ
 ὁ Ἐξοχώτατος Βεζύ
 τῶ ἐπιβάλουν τὰ β
 σεως τῶν δύο Τουρ
 ξουν ἀμέσως εἰς
 σκληρὰ μέτρα, καθ
 λαιμὸν καὶ εἰς τήν
 ὁ πλέον μυσαρὸς ἐγ
 των ἀτόπων καὶ πα
 οὔτος παρέμεινε πά
 λουν μὲ τὴν ἀφαίρε
 ἀκλόνητος. Τὸν ἐκρ
 αὐτὸν νὰ ὁμιλήση μ
 λης ἀγανακτήσεως
 θροίσθησαν εἰς τὸ
 συνώδευσαν καὶ μὲ
 τὰς ἀποδιδόμενας ε
 σφάτως Τοῦρκος. Ο
 συνήρχοντο εἰς μυσ
 χου. Πληροφορηθεῖ
 διέταξε τὸν Ἄγᾶν τ
 νύκτας ἀνὰ τὰς ὁδο
 νας τῆς Αὐλῆς νὰ
 τοῦ περιπολάρχου ε
 θμὸν Τούρκων. Ἐ
 Ἐλήφθησαν, ἐν γέν
 ἀληθῆ τὰ ὑπὸ τοῦ
 ὅτι καὶ ἂν τὰ πνε
 δυνατὸν νὰ προβοῦ
 da offesa), ἀφ' ἑτέ
 πρόθεσιν νὰ καθηστ
 ρὰν εἰς τὸν Γαληνό
 τὸν περαιτέρω διακ
 ρευσεν εἰς τὸν Βεζύρ
 πάρα πολὺ, διότι εἶ
 Μὲ τὴν ἀπόφασιν

του¹. Ἀλλὰ τὴν ἐπομένην ἀπο-
λησμονήσας τὰ διατρέξαντες
καὶ ἀμαθῆ, μὴ γνωρίζοντες
τὰ σχετικὰ διάσημα (inseparabilis
θρόνου ὁ προγενέστερος . . .
κάτα περισσότερον ἀπὸ ὅσων
ὁ Μ. Αὐθέντης, τὸ ἀπόγειον
σίαι τῶν Χριστιανῶν ποιεῖται
καὶ δοθοῦν εἰς τοὺς Τούρκους
μένους ὥστε, ἂν ὑπῆρχεν ἀπο-
κινεῖς σοβαρὰς ταραχάς.
Γενιτσάραγα· ὅλαι αἱ ὁδοὶ
τὸν εἰρημένον Ἀγᾶν, καθὼς
εἶναι ἀκόμη ἀγνωστον καὶ
κάθε ἐνδεχόμενον κίνημα,
καθ' ἣν ὅλοι οἱ Χριστιανοὶ
προσευχὴν τοῦ Μουεζίνη ἤ
εὐρεθῆ κυκλοφορῶν μετὰ
χρεωθῆ νὰ κωπηλατῆ ἐφ'
τὰ κινήματα ταῦτα ἀλλὰ δὲ
Αὐθέντη. Ὑπάρχει φόβος
ὅλους τοὺς Χριστιανούς, καὶ

20 Μαρτίου 1584 «

δὲν ἐπραγματοποίησε τὴν ἀπο-
στάσιν ἧς ἐσεβάσθησαν
Πατριάρχην εἰς τὸν θρόνον
χρήματα, διότι ὁ λαὸς ἤθελε
τὸ παρελθὸν Σάββατον νὰ
τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι μερικὸν
ἐντὸς ἑξ μηνῶν. Οὗτος ἀφῆκε

¹ Εἶναι ὄντως περιέργων
τινος τοῦ Γάλλου Πρέσβεως ὑπὸ
ἀποδίδει τὴν ἀποφυλάκισιν μετὰ
τὰ ὑπὸ τὸν Σάθα γραφέντα εἰς
στασίας τῶν Γάλλων κ.λ.π., ἐλέγξαι

² Ὁ Βάυλος συμφωνεῖ
αὐτῆς ἡμερομηνίας πρὸς τὸν Β

τάτας κολώνας¹ ἐκ
 τὰ ἔστειλεν ὅλα ὡς
 οὗτος ἦτο ὁ πρωτὸς
 Πατριάρχης ἀφῆρε
 ἀγοραστήν θὰ ἐπά
 ἐν τῷ Ναῶ καὶ οὐ
 ἐν τῷ μεταξὺ ἑξακ
 χρεωθοῦν νὰ τὸν
 μεταχειριζόμενος π
 προηγουμένου Πατ
 Ἐν τοσοῦτῳ ὁ προ
 καὶ ὑπάρχει φόβος

1 Ἰουλίου 14

χου ὡς πρὸς τὰ ἀγ
 Γαληνότητα, ὡς ἔξ
 τὸν ἐκδιώξουν, δι
 ποσόν, διότι ὁ λαὸς
 σίας καὶ δὲν θέλει

12 Φεβρουαρίου

ἢ ἐπάνοδος εἰς τὸν
 Ἰερεμίου, ὁ ὁποῖος
 βάσιμος ἐλπίς περὶ
 κυνήγιον, συνηνώθ
 ἄλλου πλήθους ὁμο
 καὶ ζητήσουν τὴν ἐπ
 μακροσκελῆ ἀναφο
 ἀρεστὸς ὁ νῦν Πατ
 Ὁ Μ. Αὐθέντης ἦκ
 μπεην τῆς Ἑλλάδο
 ἱκανοποίησις εἰς τ
 ὑπερευχαριστημένοι

¹ Περὶ τούτων
 ἐν σελ. 451· (ἔκδ. Βενετ

² Ἡ Γερουσία
 ἤθελον ἐκτεθῆ εἰς πώ

³ Φάκελλος ἀρ.

⁴ Ἑλλάδα ὠνόμ

τὸν Μ. Αὐθέντην, εἰς τὸν
ἡμέρας εἰς ἡμέραν νὰ ἐκδ
μίας, ὅπου κατὰ διαταγή
πὺ ἐξῆλθε καὶ πάλιν ἡ
κατὰ τοῦ Ἱερεμίου λέγον
τὸν λαὸν καὶ ὅτι συνεννο
Μητροπολίται καλύτεροί
Μητροπολίτην Φιλιππουπ
σαν νὰ πληρώσουν μεγα
Πατριάρχης παρουσίασε τ
ὀμίλους καὶ διαβάλλων τὸ
τοῦ Ἱερεμίου μίαν ἀδαμ
κατεδίωκε καὶ ὅτι ὁ λαὸς
κάλει, τέλος, τὴν Α.Μ. νὰ
βάλῃ τὸ ποσὸν πὺ οἱ ἄλλ

Συνεπεία τῶν ἄνω
μπεης τῆς Ἑλλάδος ἐθεωρ
τασις τῆς ὑποθέσεως ὡς
ὁ λαὸς μένη εὐχαριστημέν
Ἐπειδὴ ὅμως ὁ Μπεϊλέρι
δωροδοκίας, ἐξελιπάρησε τ
καὶ ἂν ἀποδειχθῆ ὅτι ἐδέχ
εἶδ' ἄλλως νὰ διατάξῃ τὴν
νῦν Πατριάρχου καὶ ὁ ἴδι
δὲν τῷ ἐπέβαλον καμμίαν
(pastorali), τὰς ὁποίας συ
ἐξέπεσε τοῦ βαθμοῦ καὶ τ
μαὶ τὸ ἐναντίον, διότι χθὲρ
τῆς μητρὸς του εἶχε μεσολ
νὰ ἀκούῃ νὰ γίνηται λόγος

26 Φεβρουαρίου 15
κατάστασιν εἰς τὸ Πατρια
τοῦ προηγουμένου Πατριάρ
προὔτιμα κάθε ἄλλον, ὡς
τερον ποσὸν χρημάτων πο

¹ Πρόκειται περὶ Παχά

² Ἦτο εἰς ἐκ τῶν διερμ

δώση ἱκανοποιήσιν
 ὄντα ἀμαθῆ καὶ μ
 κισεν, ἀναδείξας, ε
 λεως, περὶ τοῦ ὅπο
 νουν ὅτι εἶναι πρό
 λησε τὴν χεῖρα τοῦ
 ἱκανοποιήση, διορ
 ἐνόχλησιν διὰ τὸ ζ
 ὁ νεοδιορισθεῖς θὰ

29 Ἀπριλίου

καὶ ἀντ' αὐτοῦ ἐπα
 εἰς Ρόδον. Αἱ διαπ
 νίστε, συνεννοηθέν
 την καὶ δι' ἄλλων δ
 ἔλαβον μέρος εἰς τ
 τοῦ Ἰερεμίου καὶ θ
 δυστυχῆ αὐτὸν λαό
 Ἑλληνας καὶ εἶναι
 di buona mente)
 Μπογδανία καὶ τοῦ
 κατηγοριῶν, τῶν δ
 τσιχαούσης παρὰ το

13 Μαΐου 15

Αὐθέντην εἰς τὸν Ἰ
 ἀντικαθιστᾷ ἓνας κα
 περὶ ἐπαναφορᾶς το
 ἔδω ὅτι θὰ ἠδύνατο
 στησε πολὺ τὸν μπε
 μίαν εἰς τὸν θρόνο
 Πασσᾶ, δὲν κρύπτει
 τος εἰς ταύτην τὴν

2 Σεπτεμβρίου

τὴν ἀπαγόρευσιν τῆ

¹ Ἦτοι τὴν 16/
 χικοὶ πίνακες Γεδεῶν.

² Φάκελος ἀρ. 2

³ Ὡστε ὁ Θεόλη

θύρας, ἢ ὁποῖα διὰ τοῦ
σᾶς καὶ φοβηθεῖς μὴ δι
διέταξε νὰ μείνη κλειστὴ
καπηλεῖον πρὸς πώλησιν
ὑπεσχέθησαν πλέον τῶν 4
φόβος μὴ οἱ Τοῦρκοι, ἔξ
τοὺς Χριστιανούς, ὡς ἀφ

¹ Ἴδου τί λέγει σχετικῶς
τὸν Δόγην: «... ὁ Καισαρικὸς
Καθολικὸς ἐπρόκειτο νὰ ἔλθῃ
ὁ Γάλλος Πρέσβυς μετέβη εἰς
δείαν ἔξ ἐνόπλων ὁμοεθνῶν τῶν
διακεκριμένην θέσιν πού κατ
τὸν ἑκάστοτε Καισαρικὸν πρέ
ἀπειλήσας νὰ μεταχειρισθῇ β
διέταξε νὰ ληφθοῦν τὰ κατάλ
φρον τῆς 20 Αὐγούστου 1587
ρικὸς εἰς τὴν Ἐκκλησίαν, ἐπὶ τῆ
σίαν κλειστήν, κατόπιν εἰση
σκηνῶν... ἐν τῷ μεταξύ, κατ
τούτου πρὸς τὸν Μέγαν Αὐτοκ
ρεθῆ ἡ ἐκκλησία ἀπὸ τοὺς γ
τῆς 19 Νοεμβρίου 1587 μᾶς π
χαιρετίση τὸν Πρῶτον Βεζύργη
εἰς τοὺς νομίμους κατόχους,
ἂν ἐξηρτᾶτο ἀπ' αὐτόν, θὰ δι
δύο βαῦλους (τὸν ἀναχωροῦν
Αὐτοῦ Μεγαλειότητα καὶ ὁ Β
Βάυλος ἔγραφεν «... ἡ Ἐκκλ
της, ἀφοῦ παρέμεινεν ἐπὶ μακ
συγγενῆς τοῦ Γάλλου πρέσβεω
κοντα Τούρκους αἰχμαλώτους

² Ἐχομεν ἐπὶ τέλος ὄ
παγῆς (Ἰούλιον ἢ Αὐγουστον τ
χεῖα. Σημειωτέον ὅτι ὑπάρχει
συγγραφέων ἐν γένει, περὶ τοῦ
γιος Μακρᾶϊος καὶ Ζ. Μαθᾶς ο
1603-1608. Ὁ Σκαρλάτος Βυζ

* Τὰ ἐπεισόδια τὰ ἀνα
J. VAN GAVER, ἀλλὰ μᾶς δ
τῆς 2 Αὐγούστου 1587 καὶ τὸ
Ἀγίου Γεωργίου εἰς Γαλατᾶ

(come hanno lev
 γματι ἐγεννήθη αἱ
 ἔκκλησίας ἐν τῇ πα
 τῆς παρεχώρησεν
 προσωπικῶς εἰς αἱ
 ἐπειδὴ λέγουν ὅτι
 κτησία νομίμως πε
 Ναὸν καὶ ἐτέλεσαν
 μονοὶ διαδόσεις ὅ
 ἀρκετὰ ὑψηλόν, τὸ
 καθολικοὺς τοῦ Πα
 πρέσβεως, τοῦ μον

28 Ἀπριλίου

σταντινουπόλεως π
 σήμερον τὸ Πατρι
 Μοσκοβίαν, καὶ πρ
 τὸν Νικηφόρον, νῶ
 Πατριάρχης. Ὁ Π
 Νικηφόρου, ἀλλὰ
 ὅστις ἐπηρέασε τ
 του... καὶ τὸ πᾶν
 θέρωσιν τοῦ Ἀρχιε
 παραχωρηθεῖσαν π
 Μελέτιος ἔμεινε τ
 κρατήση τὰ δάκρυ
 Ὑμετέραν Γαληνοτά
 πρὸς τὴν Γαληνοτά
 πὸν ἔκαμε τὴν παρ
 Ἐκκλησίαν του, πα

θεοῦ ἀναφέρει τὸ ὄ
 σημειώνει τὸ 1595. Ὁ
 Βουλισμᾶς ὡς καὶ ὁ Ἀ
 τινούπολις». Περισσότ
 πόλεως Γεννάδιος, ὅσ
 χειὸν γράφει ὅτι τοῦτο
 HAMMER ἀναφέρει ἄλ

¹ Πρόκειται περ

² Μελετίου τοῦ
 ξανδρείας. ³ Γαβρ

μεγάλην εὐμένειαν τῆς Γ
δεικνύει αὕτη πρὸς σύμπ
μονίαν. Αἱ λέξεις του ἐπε
τησαν ὁμοθύμως τὸν ὁμ

28 Ἀπριλίου 1590

ὁ Πατριάρχης Ἱερεμίας,
Μοσκοβίαν καὶ τὴν ἐπο
χεῖρα τοῦ Μ. Αὐθέντου,
σκοῦδα εἰς ἐκπλήρωσιν
Πατριαρχείου. Αἱ ὑποσχ
τησαν μεταξύ των τόσον
τὸ Πατριαρχεῖον ἐπιβαρῦ
οἰκονομικῆς καταστάσεώς
ἀνάγκας, νὰ πωλήσουν
Πατριαρχικὸν Ναόν, ἦτοι
καὶ τὴν κολόναν ἐπὶ τῆς
περίπου δύο βραχιόνων
50.000 σκοῦδα, διότι τόσον
εἶναι τόσον μέγα ὥστε δ
Ἐν τούτοις δὲν παραλεί
ᾶς διατάξη αὕτη ὡς ἤθελε
καλὸν νὰ τοὺς ὑποχρεώσα

12 Μαΐου 1590 «

ἔδωκε τέσσαρὰ φορτώματα

¹ Ὁ Χρονογράφος τοῦ
μακάριστον εἰκόνας, βιβλία, ὁ
χείου περιγραφὴν του, ἀναφέρεται
Ἁγίας Εὐφημίας ὡς καὶ τὴν
ὑπῆρχαν τότε τρία λειψάνα ἢ
ἀπὸ τὴν ἀλληλογραφίαν τοῦ Ι
ψανον τῆς Ἁγ. Εὐφημίας ἀνα
σελ. 44) εἰς τὴν Ἐκκλησίαν το
πτεῖ ἀπὸ ἔγγραφα ὑπάρχοντα
στατο εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
τῆς κολόνας τῆς μαστιγώσεως
ἄλλοτε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Σ
ὅτι ἡ πώλησις τῶν λειψάνων

² Τὸ φορτίον ἀντεπροσ

21 Ἰουλίου

πόλεως τὴν ἐπέδωκε
 δειξε ποιάν τινά δι
 τῆς ἐνώσεως τῶν ἐ
 καὶ κατηγόρησε το
 δόγμα καὶ ἀκόμη
 νὰ τῷ ζητήσουν τὴ
 εὐάρεστος εἰς τὴν
 ζήτημα εἰς τὴν Ἱερ
 Προσεπάθησα νὰ
 σεων, ἀλλὰ προβλέ

Τὴν διαφορο
 τία ὡς γνωστὸν δι
 ἐπέσυρε τὴν ἐπιτίμ
 τὸν Δόγην, τὴν ὅπ
 τὴν παραθέτομεν ἐ

«Ἐπηυξήθη
 χουν μερικοὶ ἐξ αὐτ
 δυσανασχετοῦν καὶ
 μενοι δὲ ἀπὸ τὴν κ
 νους ποὺ ζοῦν ἕνα
 ὅπως ἕναργῶς ἀντε
 συκοφαντίας ποὺ ἀ
 δελφείας καὶ θερά
 οἱ ὅποιοι πράγματι
 καὶ διαβολικάς. Οὗ
 ἐνεπιστεύθη ἡ Χρι
 νικὴν ἀγάπην καὶ ὁ
 δι' ἔγκλημα τόσον
 τῆς ἐγνωσμένης εὐφ
 ἐγὼ θὰ ἔχανον τὴν
 συκοφαντίαι των δ
 Δημοκρατίας, ἥτις
 μᾶλλον παρὰ νὰ τιμ

¹ Σβιρὸς ἐπων
 Σβιρὸς, χάριν εὐφωνίας

ἐκτίμησιν πού ἔχει πρὸς ἐ
δι' ἄλλης ὁδοῦ καὶ δι' ἄλλ
κακοβούλους σκέψεις μερι
νά μὲ διαδεχθούν εἰς τὴν
Τοιουτοτρόπως ὄχι μόνον
αὐταὶ δὲν εἶναι ἀρκεταὶ
κρατῶ ταύτας ὅσον τὸ δι
ἀφορμῆς δυναμένης νὰ ἀ
Οἱ Κύριοι οὗτοι προσπα
Ἐθνότητος καὶ τοῦ Πανα
πατρός, λέγοντες καὶ γράφ
πράγματα, τὰ ὅποια θὰ ἀ
τινα εἰς τὴν Ἑμετέραν Γ
διάγη ἡσύχως ἐν τῇ πόλ
Ἱεροκήρυκας. Ἐπέτυχον δ
δι' ἐπιστολῶν του, ὅπως
περιπτώσει ἀρνήσεώς μου
μέτρον τοῦτο, ὅπως μὲ
ὑποστῶ ἀπὸ τοὺς Τούρκου
ἐπιτύχουν ὑπὸ τὴν φιλόχο
ἐκτεθέντα, ἐμφανιζόμενος
νότητος, τὴν ἐκλιπαρῶ ὅπ
μεσολαβήση παρὰ τῷ Πα
ὑπηρετῶ Κύριον τὸν Θεὸν
καὶ πίστιν, τὰς ὁποίας ἐπέ
μηχανορραφίας τῶν κακοβ
ψεις τῶν ἐνταῦθα, πού εἶν
σουν νὰ φανῶ ἀπειθάρχητ
μέρος, ἀκόμη δὲ ὀλιγώτερο
γνωρίζει ἢ Ἑμετέρα Γαλη
εἰς τὰς χώρας ἐκεῖνας ὅτι
σιῶν, πράγμα τὸ ὅποϊον ἀ
εἰς τι Τουρκικὸν μέρος, ἀ
ἀπὸ τοὺς ἐδῶ, ὑποκινούμεν
τὴν ἄδειαν ὅπως λειτουργο
ἠρνήθη νὰ τοῖς ἐπιτρέψη
θίσταντο εἰς ἄλλην Ἐκκλη
νώση εἰς τὸ Πατριαρχεῖον

λειτουργία ἀλλαχού
ματαιώση τὰς σκα

Μετὰ τοῦ π

Ἡ ἔκκλησις
ἦτοι 1591, οἱ ὅπο
Γερουσίαν. Αὕτη ὁ
τῷ Πατριάρχῃ καὶ
Βάϋλον ἐστάλη ἀν
μὴ δείξη τὸ ἀντίγο

19 Ἀπριλίου

λαβὼν ὑπ' ὄψει τῆ
Ἀρχιεπίσκοπον Φ
τῶν λεπτομερειῶν,
κατετέθη νὰ ἀφίση
νην ἄδειαν, ὅπως
ἄλλας ἐν Βενετία
ὅτι κατανοεῖ πλήρ
δὲν θὰ ἐπιτρέψη
Γαληνότης, μὲ τὸ
λιωθῆ ὁ ρηθεὶς Ἀ
αὐτόθι, ὡς γράφε
ἐπιστολήν... »

Ἴδου πῶς ἔχ

« Ἱερεμίας ἐλ
μενικὸς Πατριάρχῃ

Ἐκλαμπρότο

Σὲ καὶ αἰδήμῳ Σε
πνεῦμα ποθεινοὶ τί
παια εὐχόμεθα χορ
καὶ δις ἐγράψαμεν
κῶς ἢ ἐλθεῖν πρὸς
γενέσθαι, αὐτῷ μὲν
πρότερον ἐν οἷς εἶ
παρ' ἡμῶν, καθαρὸ
διαλλαγῆναι, ἐλθέτ
ὁ ὑπαίτιος φαινόμε
Χριστοῦ εἶη μεθ'

Ἐν μ

22 Ὀκτωβρίου 1596

τάξη καὶ κατεδαφισθῆ μ
γιον, διότι εἶναι πλησίον
σθη κατ' ὄναρ εἰς τὴν Α
ἀνεκάλεσε τὴν διαταγὴν τ
μίαν μικρὰν ἀργυρᾶν κα
ἀγορὰν τοῦ ἐλαίου καὶ τ
τηρεῖται εἰς μεγάλην εὐλο
ζῶα ἵνα γίνουν κουρμπάτ

20 Ἰουλίου 1596.

θούσας ἡμέρας δύο Ἑλλ
πλίου, ἀνὴρ εὐφυῆς καὶ
χου ἵνα, ἀν ἐγκρίνω, τοῖς
λογὴν ἐράνων, ὑπὲρ το
χρηματικὰς δυσκολίας, λα
καταφθάνουσαι ἐλεημοσύ
ἀλλ' ἐπειδὴ εἶναι ἱερομέ
νην ἄδειαν...»

20 Ἀπριλίου 1598

Πατριάρχου ὑποκινηθεῖσ
στημένοι ἀπὸ τὴν διοίκησ
τούτων αἴτησιν, ὅπως δι
κάμνουν οἱ προκάτοχοί
ὀφέλη. Οὗτοι προσκαλέσα
παιδείας καὶ πείρας, κατώ
τήσουν εἰς τὴν Πατριαρχ
ὅστις τὸν ἀπεδέχθη καὶ τε
θὰ εἶναι ἡ τελευταία ἐπιβε
ξένησε βαθεῖαν λύπην εἰ
Γαληνότητα, ἦτο ἀποφασ
τῆς τουρκικῆς τυραννίας
νων τῆς χώρας ταύτης, οἱ
εἶναι χειρότεροι ἀπὸ τοὺς
νεωστὶ διορισθέντος δικαιο
τίτλον τοῦ Πατριάρχου
Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας
τινουπόλεως. Φρονοῦν δη

ἔδραι χωρὶς τακτικῶς
δειξιν νέου Πατρι

Ἐκ τῶν δύο
λου προκύπτουν τ
βωθῆ ἢ ἀκριβῆς χ
νὰ τὴν λύσουν τὰ
Ὁ Ἱερεμίας πάντο
πὺ δημοσιεύει ὁ
γίαν ζοδ'. μηνὶ Σε
μηνὸς Σεπτεμβρίου
καὶ ὄχι 5508 ὡς κ

Τὸν Ἱερεμίου
Ματθαίου δὲν ἀπο
ματίσει καὶ προγε
τὸν Ματθαῖον, Ἐ
διότι ἤδη τὴν 20 ἔ
καὶ τοιοῦτος εἶναι
γράμμα ἐπιτίμιον
θητο καὶ ὁ Ἀλεξο
θρόνου τὸν Ἀπρίλ
Καὶ συνεπῶς καὶ ὁ
τὸ αὐτὸ ἔτος (1598)

Ἴδου τώρα τὸ
Codici Brera, φάκ

«† Θεοφάνης
Οἰκουμενικὸς Πατρι

Ἐντιμότητα
εἶη σοι καὶ εἰρήνη κ
ἡμῶν μετὰ τοῦ μα
μεγάλης πόλεως Ἀλ
μένης κυρίου Μελετ
συμπαρόντων καὶ
ἐδηλώθη ὅτι μετὰ τ
ἔχουσιν εἰς πάκτος,¹
Βουθρεντῶ² βιβάρ

¹ Πάκτωσις, ἐν

² Βουθρωτόν (

κύρ Λουρέντσος ὁ Τροΐλος
ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν του, καὶ
τῶν προτέρων καὶ συνήθως
συντροφίας κλέπτων καὶ
βλάβην δὲ καὶ ζημίαν τῶν
καταφυγεῖν ἔγνω πρὸς ἡμέραν
δόλον καὶ τὴν κλοπὴν ποιῶντες
γράφοντες ἀποφαινόμεθα
ἄρχοντες ἢ καὶ ὑπηρέται καὶ
ἔκλεψαν ἢ ἠδίκησαν ἢ ἐπι-
ώοτάριχα, σολδία, μετρη-
τους, οἱ τοιοῦτοι εἰ μὲν ἐπι-
παρὸν Πατριαρχικὸν καὶ
ὅσα ἔλαβεν ἕκαστος ὡς ὁ
οὗ ἂν ἔχοι. Εἰ δέ γε μείναντες
ψαντες καὶ ὅσοι ἂν ἀπὸ τῶν
παντοιοτρόπως εὐρεθῶσιν
ἐλέγχοντες αὐτοὺς προφαν-
ραμένοι καὶ ἄλυτοι μετὰ τῶν
τιῆ θεοφόρων Πατέρων τῶν
καὶ ζητήσωσι συγχώρησιν
ποιήσεως εἰς ἐπήκοον πά-
σιν. Ἴνα καὶ ἡ τοῦ θεοῦ
ἔτει ἀπὸ Χριστοῦ ἀφῆσθαι

15 Μαΐου 1598 « .

σως· ἡ διαταγὴ αὕτη προσε-
Πατριάρχου, οἱ ὅποιοι ὑπῆρ-
σαν κατὰ τοιοῦτον τρόπον

¹ Τὸ Πατριαρχικὸν ἔγγρα-
μμάτιον ἐστὶν ἐκ τῆς
σταυροπόλεως Βενετικῆς Πρω-
τεύου ἐκ Λίνδου, διάκονος τοῦ Σεβασ-
τοῦ Ἰωάννου ὁμοίως ἐκ Λίνδου
γράμματα ἐγράφησαν ἰδιοχείρως
ἐπικυρώσεως ταύτης καταφαίν-
οντες τὸν Πατριάρχου μόνον τὰ τελευ-
ταία κεφαλὴς «... ἐλέω Θεοῦ Ἀρχιε-
πικροῦ Πατριάρχου» ἐγράφησαν παρὰ τῶν
κεφαλίδων ἐγγράφου ὡς αὐτόγε-
γραμμάτιον.

ἐγκατασταθῆ εἰς τὴν
παρόντος νὰ μετα
Τὸν ἐπεσκέφθην κα
μένος πρὸς τὴν Ἑ
διέλθῃ τὸν ὑπόλοι
ἐγὼ τὸν ἔπεισα, δι

5 Ἰανουαρίου

ὁ Πατριάρχης τῶν
κίαν του διὰ τῆς β
τὸν ὠδήγησαν ἀμέ
λέμβου καὶ τοὺς με
Ἐκεῖ εἰς τὴν νῆσο
ὀρισθεῖσαν ὡς τόπ
ἀρχήν,¹ καὶ ἀφορμ
καὶ τὴν ἐπέτυχον δ
ματικόν τι ποσὸν ἵ
νὰ ἐπαναφέρουν τ
καὶ ὅστις εὐρίσκειτα
προταθέντος ἄλλου
χειροτερεύει ἀπὸ τῆ
Μωαμεθανισμὸν . .

21 Μαρτίου

σταντινουπόλεως, ὁ
Πατριάρχην τὸν Ἄ
ἀπὸ τοὺς ἱεράρχας .
ἀξιοθρηνήτῳ βλάβῃ

15 Μαΐου 16

ἐν ἔξορίᾳ Πατριάρχ
ἔφθασεν εἰς μικρὰν
ταγὴν ἀνακαλοῦσαν
ἐπέστρεψε μετ' αὐτο

¹ Πρόκειται περὶ
ὡς ἀναφέρει τὸ Πρὸς
Γεδεὼν ἐν σελ. 542.

² Ὡστε τὰ περὶ
λίας, ἀποκλείονται τελ

³ Ὁ Γεδεὼν τὸν

διότι οἱ Ἕλληνες ἐδῶ εἶναι
συχνὰς αὐτὰς καὶ ἀξιοκατα

16 Νοεμβρίου 1607
μετ' ἄλλων κληρικῶν, ἵνα
διαβιβάζω ἐσωκλείστως².
Πατριαρχείου, ἔνεκα τῶν
παρελθούσας ἡμέρας, ἵνα
Τώρα θέλει νὰ στείλῃ ἀντι
Κέρκυραν καὶ Ζάκυνθον.
ὅλας τὰς παρουσιαζομένας
πηρετήσῃ τὴν Ἑμετέραν

4 Αὐγούστου 1607
νὰ ἐπιτύχω τὴν ἀθώωσιν
θέσει εἰς ἀργίαν... ὁ Πατριάρχης
10.000 σκουῖδα. Τὸ Πατριαρχεῖον
ρειῶν, εἰς ἃς τὸ ὑποβάλλω

4 Ὀκτωβρίου 1607
αὐτῆς ὁ υἱὸς τοῦ Μουφτή
τριαρχῆς Κωνσταντινουπόλεως

30 Μαΐου 1609
Πατριάρχου πρὸς τὴν Ἑμετέραν
ὁ ὁποῖος μοὶ ἐξεδήλωσε τὴν
ἐξοχωτάτην Γερουσίαν ».

12 Νοεμβρίου 1611
του διορίσθη ὁ τῆς Ἀλεξάνδρου

2 Μαρτίου 1619 (αὐτὸς ὁ

15 Ἀπριλίου 1619

¹ Ραφαήλ ὁ Β΄.

² Δὲν ἀνευρέθη εἰς τὸν

³ Ὡστε ἡ Πατριαρχία
ὁ ΓΕΔΕΩΝ εἰς τοὺς Πίνακας (

⁴ Δὲν ἀνευρέθη ἢ ἐπισ

⁵ Νεόφυτος ὁ Β΄.

⁶ Κύριλλος ὁ Λούκαρις
τινουπόλεως περὶ τὰ μέσα τοῦ

⁷ Τιμόθεος ὁ Β΄.

αὐτόθι Ἀρχιεπίσκοπος
δόξων Βενετίας ἔρω

27 Δεκεμβρ

του πρὸς ἐμὲ κατα
Κυπριώτισσα, ἀπὸν
ἐξηναγκάσθη νὰ ἀ
τὸν ἴδιον Μητροπ
παράνομα, γράφει
Μητροπολίτου εἶνο
τέρας Δημοκρατίας
τὸν ὁποῖον ἔχω ὑπ
Πρίγκηπα τῆς Ἐνα
πιστεύω ὅτι ἡ Γε
ὅστις δὲν ἐνήργησε
τὴν ἐπιστολὴν καὶ
ἵνα τὸν παρακαλέσ

15 Ὀκτωβρ

τινουπόλεως μὲ τὴν
χης Κύριλλος, φθά
μὲ τὰς διαταγὰς τῆ
σβεως τῆς Γαλλίας
κακῶς διατεθειμένο

3 Μαρτίου

διὰ τὴν στρατολογί
ἐπιστολῶν τὰς ὁποί
τοὺς Μητροπολίτας
ἐπιστολαὶ γραφεῖσα
ἀφωσιωμένου πρὸ
ἡ Ἑμετέρα Γαλην
Ἀρχιεπίσκοπον ἔμ
ὅστις ἔχων μεγάλην
προσώπως καὶ ὑπε
λογήση ἱκανὸν ἀρι
συνάπτει ὁ Βάυλος

¹ Ὁ ΓΕΔΕΩΝ ὁ
ἤδη ἀνακριβές.

«Κύριλλος Ἀρχιεπίσκοπος
Πατριάρχης.

«Καθιστῶμεν γνωστὸν
γνωρίζων καλῶς τὴν εἰλικρίνην
καὶ τὴν Αὐτοκρατορίαν τοῦ
καὶ Ἐκλαμπροτάτη Ἐνετιανή
νὰ ἀνταποδώσῃ τὰ ἴσα καὶ
του, ὡς ἀκριβῶς βλέπομεν
τίς εἶναι περιπελεγμένη
ἄλλο τι παρὰ νὰ ἐνοχλοῦν
τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ νὰ
ξος Βασιλεὺς Σουλτὰν Μωῦζ
τοὺς τόπους τῆς Αὐτοκρατορίας
Ἀλβανίαν καὶ Βοσνίαν ἢ
ἢ Τοῦρκος ἤθελε μεταβῆναι
τίας, θὰ ἔχη τὴν ἄδειαν νὰ
τῆς Ἐνετίας ἵνα πολεμήσῃ
ἐχθροὶ τῆς Αὐτοκρατορίας
Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον
Ἐκλαμπροτάτων Βεζυρῶν
ἔχη τὴν ἄδειαν νὰ πηγαίῃ
ἐπειδὴ καὶ ἡμεῖς παρηγγέλ-
τέραν Σεβασμιότητα καὶ πρὸς
καταβάλητε πᾶσαν προσπά-
γίας, τὸ εὐνοούμενον καὶ
νοντες ὅλους τοὺς Χριστιανούς
μετ' ἐγκαρδιότητος τὸ ἔργον
ἡμεῖς οἱ Ἑλληνορθόδοξοι,
τητά μας ὅσον εἶναι ἢ ἔνδον
ὡς εὐσπλαγχνός μήτηρ ἀνθρώπων
ὡς καὶ σύμπαν τὸ ἔθνος με-
στασιν, νὰ ὑπηρετῶμεν τόσον
μεν καὶ τὴν ζωὴν μας. Ὅσοι
δείξατε μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους
βήσεις, πράττοντες ἐν προκοπῇ
καὶ ἕνα ἕκαστον. Καὶ ὅσοι
νοτάτην Δημοκρατίαν τῆς
τὰ πλησιέστερα τῆς Ἐνετικῆς

προθυμίαν· Ὑμεῖς
 θειαν πρὸς ἐπίτευξιν
 κτήσητε θέσιν εἰς
 Προίγκηπος τῆς Ἐπι-
 τητα παρ' ἧς ἀνο-
 ῆμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ

15 Μαΐου 1871

ρίστησα διὰ τὴν σπουδὴν
 τὸν Ἐπίσκοπον ἐκ-
 τευξιν — ὡς ἔγραψα
 τὸν ἐκράτησα ἐν ἐπι-
 ὁ Ἐπίσκοπος ἐκεῖν-
 τερον — εἶπον εἰς τὴν
 καὶ πάλιν τὴν ὑπὸ
 Ὁ Πατριάρχης καὶ
 χορηγήσῃ ἱππικὸν

17 Ἰουλίου 1871

Πατριάρχου ἔχουσα
 » ὁ ὁποῖος ἦτο ἐδὸς
 » βους ἀπὸ τὴν Φλωρεντίας
 » μείνη ἐδῶ καὶ φαίνεται
 » τὸ Κολλέγιον τῆς Ἐπι-
 » σκοπὸν ἦλθεν ἐδὸς
 » σεν ἐντεῦθεν διὰ
 » Ἰσπανοῦ, μετέβη
 » Barili, ἄλλον καὶ
 » πρέσβυν τοῦ Αὐτοκράτορος
 » εἰς πρέσβυς, τὸν
 » ἐγκρίνη, θὰ ἔλθῃ
 » κομιστῆς καὶ μιᾶς
 » ρας λεπτομερείας,
 » ἀκόμη τὰ ροῦχά
 » εἶπε καὶ ἐγὼ ἔκ

¹ Γαβριήλ ἡ Γ

² Τῆς ἐν Βιέννῃ

» σκοπὸν τοῦτον προσεκά
» τὴν παροῦσαν εἰς Ὑμᾶς

19 Ὀκτωβρίου 1622

συνοδεύει καὶ ὁ Montalb
κωχῆς μεταξὺ Ἰσπανίας κ
στηρεύσεις, μοὶ ἀνεκοίνωσ
ἔδειξε τὴν ἐπιστολὴν τὴν
ἢ ἐπιστολὴ καὶ τὴν σφρο
πρότασιν γενομένην πρὸς
ἦτο ὁ κατάλληλος καιρὸς
Ἐκκλησίας καὶ τοῦτο, ὡς
Ἀγιότητα καὶ εἰς τὴν Sa
ἐνεργείας πρὸς ἐπίτευξιν τῆ
» νῦν Πατριάρχης τῶν Ἑλ
» καλὰς πληροφορίας καὶ ὁ
» Ἀγγλίας καὶ Γερμανίας,
» τηρεῖ νέους εἰς τὰ μέρη ἑ
» ἂν τὰ καταγγελλόμενα δε
» Ἀγιότητος θὰ περιέβαλλ
» καθ' ἣν οἱ πρεσβευταὶ το
» ἐπιστοποιοῦν τὴν καλὴν
» ἀνέθετε καὶ θὰ τῷ ἐνεπι
ὅτι ὁ Κανάκης τῷ ἐδήλωσε
λαμβάνετο ποιάν τινα καλ
ἐνώσεως, δὲν θὰ παρέλειπ
εὐγνωμοσύνην τῆς καὶ τὴν
μονῆς ἐν Καλαβρία. Τὰ ἄν
σεις καὶ εἰσηγήσεις τοῦ ἐδ
συνήθεις τῶν σκοποῦς ὑπο
καὶ μὲ τὰ ὁποῖα ἀδυνατοῦν

10 Νοεμβρίου 1625

¹ Πρόκειται περὶ τῆς
22 Ἰουνίου 1622 διὰ βούλλας τ
τὸν κόσμον, Ἡ λέξις propaga
ται χρῆσις ἢ μᾶλλον κατάχρησ
σιν. Τὸ ἐν λόγῳ ἐκκλησιαστικῶ
Ρώμη καὶ προΐσταται τῶν ἀνά

τὴν ὁποῖαν ἀπέστει-
 γίας περὶ τῶν καθ' ἡμέραν
 λατινιστῶν ὑπὸ τοῦ
 περιεχόμενον ὁ Βασιλεὺς
 κατὰ τοῦ Πατριάρχου
 ἀποστείλῃ χρήματα
 ἑξ ἑαυτοῦ ὡς ἔστιν
 ἑδῶ τὸν πρωτόθρονον
 καὶ εἰδοποίησα περὶ

7 Φεβρουαρίου

ὅχι μόνον ἀπὸ τὸν
 Ἑλληνας, οἱ ὅποιοι
 μόνον καθαιρέσεως
 φερόμενον πρὸς ὑμᾶς
 Ἔθνος. Δι' αὐτὸν
 Πρέσβεως τῶν Καθολικῶν
 νὰ τὸν βοηθῶ. Ἄλλοι
 βολάς, ὑποχρεωμένον

16 7/βρίου

« Τὰ συνημμένα
 ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1
 ἰδέαν τόσον ὡς πρὸς
 καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων
 τελείαν πίστιν εἰς ὅσον
 ἐπηρεασθοῦν ἀπὸ
 Ἐπίσης ἀπὸ τὴν Ρωμαιο-
 Congregazione συνημμένα
 τοῦ Καρδινάλιου Νικολάου
 Κωνσταντινουπόλεως
 κους, ἔξωσιν τοῦ νῦν
 νούπολιν 3 - 4000 ἀπὸ
 ἄδειαν γάμου, καὶ
 ἐκείνων ποὺ ἀνέλαβον
 ἄξιον πάσης προσοχῆς
 γματα, ἀναφερόμενα
 θὰ ὑφίσταντο ἄμεσως

ὁ νῦν Πατριάρχης, ὅστις
χρήσιμος εἰς πᾶσαν περί-
ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ ἀπὸ
ἐπιβλαβεῖς εἰς τὰ συμφέ-
ἐπιδιώξετε μίαν ἐμπιστευ-
θὰ ἀνακοινώσητε, ὑπὸ μ-
ἐν γνώσει τῶν τεκταινομ-
θὰ κρίνη ὡς τὰ προσφο-
ἀντίθετος ἐνέργεια, ἐπιβλ-
καὶ νὰ τὸν διαβεβαιώση
προσφιλῆς υἱὸς πολὺ ἀγα-
τὰς καλὰς του ὑπὲρ ταύτ-

» Καὶ ἐπειδὴ ἡ ὑπ-
ζετε, Σᾶς παραγγέλλομεν
καὶ λίαν ἐμπιστευτικὴν ε-
εἰρημένου Πατριάρχου, τ-
τέραν σύνεσιν καὶ δραστη-
ὁποίας θὰ κρίνητε ἀναγκ-

» Νὰ συνεννοηθῆτε
νητε εὐλόγον ὑμεῖς καὶ ὁ
τεκταινόμενα, παριστῶντε
διὰ τῆς βίας ἐξεδιώκετο
θέσιν του. Ἄλλ' ἂν δὲν
μυστικὴν μόνον δι' ὑμᾶς
ἀνακοινώσητε οὔτε εἰς τὸ
ἐξουσιοδότησιν ἵνα διὰ δ-
τοῦ ἀνωτάτου ποσοῦ τῶν
Πατριάρχης.» Ἐψήφισαν

14 Δεκεμβρίου 162
μηχανορραφιῶν τοῦ Γάλλ-
τῶν Ἑλλήνων, οὗτος ἀπέ-
μοὶ γνωστοποιήσῃ ὅτι ὁ
ποτὲ συνομιλίαν τινὰ μετὰ
Πατριαρχεῖον, ἐπιζητῶν μ-
σπουδαιοτάτης ὑποθέσεως
Ἔθνος. Ὁ Δραγομάνος ἔ-

¹ Ἦτοι ἐπαμφοτερίζου

πάσης τῆς χριστιαν
 λην ἐχεμύθειαν κα
 ἰδίας ὑποθέσεως ἀ
 σιν, μέχρι τῆς συν
 τοῦ Καβάκου, ἵνα
 σίου Ντελιπόλα ἀπ
 τὸ ζήτημα τῶν ἱερ
 τοῦτον, οἱ ἐν Ρώμῃ
 Πατριαρχῶν εἰς τῆ
 ξουν μίαν κατήχησ
 τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότη
 Ἐκκλησίας ἀπὸ τὰ
 στασίαν τῶν χριστι
 τοῦ Γάλλου πρέσβ
 καὶ τὴν Congrega
 των θὰ εἶναι εὐκολ

4 Σεπτεμβρίου

μηνὸς μὲ γαλλικὸ
 ὁ ὁποῖος μοῦ ἔφερε
 ἄλλων σημαινόντων
 κοος τῆς Ἑμετέρας
 μεγάλην ἐπιρροὴν ἐ
 τῆς Πρεσβείας, ἀλλ
 Ἁγγλικῆς Πρεσβείας
 ἔδω χάριν περιεργεῖ
 ἔτη εἰς Ἀθήνας κα
 ἐγνώρισε τοὺς Ἐξ
 φανερῶνεται πάντο
 κρατίαν. Ἐξεδηλώθ
 τος καὶ ἐξέφρασε τῆ
 Κολλέγιον, οἱ ὁποῖο
 ἀπὸ τὴν ὀφειλομένη
 πρὸς με τὴν λύπην
 ἄλλοτε ἀπήλαυε γεν
 κνύοντο ἐκεῖ καὶ ἐξέ
 λέγιον ἐν Κεφαλλην
 ρεθῆ ἢ ἀφορμὴ κα

ὁ Μεταξᾶς ἐσύχναζε καὶ
διότι ἔχω ὑπ' ὄψιν μου,
λειον ἐκεῖνο, καὶ γνωρίζω
τῆς Κεφαλληνίας¹. Ἐν
τοτε νὰ κάμνη — καὶ προ-
φθάσαντος τότε πλοίου,
κτῆρας, μαζὶ μὲ ἓνα εἶς
αὐτὴν ἐδῶ τὴν πόλιν. Ὁ
μὲ τὰ ἀνωτέρω καὶ μοὶ ἔ-
λεν εἰς Λονδῖνον εἰς ἓνα
ἐνὸς Ἀγίου Ἰσιδώρου, ἄ-
νος περιφήμου, ποὺ ἔχρη-
της ὑπὸ τοῦ Μωάμεθ καὶ
πραγματεύονται περὶ τοῦ
ἀμφισβήτησιν μεταξὺ Ὁ
ὁ ὁποῖος ἐπὶ μακρὸν ἐστὶ
Πατριάρχου κατὰ τῶν ἑ-
ἀρκετὰ καὶ τὰ ἔφερεν εἰς
ὁποίων ἐπετεύχθη χαρὶ
ἐξαγωγὴν — ἔφερε δὲ μα-
ἔγιναν κατόπιν ἐντολῆς
καιροῦ εἰς καιρὸν βιβλίου
καὶ ἄλλα παρόμοια, μὲ τὴν
τωπίση τὰς ἀποπείρας τῶν
ἐπιβουλεύονται.

» Τῷ ἔκαμα παρα-
των δὲν μοῦ ἀνέφερε τί-
εἶχεν ὡς ὑπήκοος καὶ ὅτι
ἂν ἢ προᾶξις τὴν ὁποῖαν
δυνηθῶ νὰ τὴν ἐπιδοκιμα-
τήσω καὶ τὸν διαφωτίσω
πάθειαν μετὰ τῆς ὁποίας
πάντοτε προστατεύεται τὸ
σφάλμα του καὶ μοὶ ὠρκεῖ

¹ Ἐννοεῖ τὴν ἐξαγωγὴν

² Ἐννοεῖ πιθανῶς τὸν

³ Γεννάδιος ὁ Σχολάριος

⁴ Πιθανώτατα ὁ Μάξιμος

νοτάτην Δημοκρατίαν, ἡ
 γνωσθῆ, μάλιστα ἀπο-
 ρηθέντων βιβλίων. Ἡ
 λικὴν θρησκείαν, ἀπὸ
 Δημοκρατίας, γνωρὶς
 σχετικὴν εἰς ἐμέ. Ὡς
 τὴν ἀπόκτησιν τυπο-
 τος καὶ οὗτος μοι ἀπο-
 τευχθῆ ἄδεια ἐκτυποῦ
 καὶ ἄλλας νήσους, ἵνα
 χωρήσει εἰς τὴν γνω-
 φέρη ἀπὸ τὴν Ἁγίας
 Ἁγγλίας μοι ἐπεβεβαί-
 ὑπὸ τοῦ ἱερομονάχου
 σημαντικὸς καὶ ὅτι
 δι' 7-8000 ρεάλια κο-
 μεγάλην δυσκολίαν—
 καὶ διστάζει νὰ υἱοῦ-
 ὅστις εὐρίσκεται εἰς
 ἐνδιαφεροθῆ νὰ ἀνα-
 τὸ τυπογραφεῖον εἰς
 δὲν ἀνεμίχθην ποτὲ
 σεις μεταξὺ Πατριάρχου
 ταύτην· οὔτε ἐπαινώ-
 συμβαίνοντα καὶ τοῦ
 καμμίαν ἐντολὴν κα-
 Ὑμῶν τὰ σχετικὰ με-
 θησαν· ὁ ἱερομόναχος
 ἐκλίπησαν ὀλίγα βί-
 Ρώμην, ὅπου θὰ ἔπι-
 νὰ ἐπιτύχουν τὴν ἐν-
 χίαι πρὸς τὸ ποθοῦμ-
 ται ἢ ἀποστολὴ καλο-
 ὑποτεθῆ ὅτι θὰ κατε-
 Πατριάρχου, καθὼς
 ἀπὸ τὴν πραγματοποι-
 τοὺς τρέφουν μὲ ἀπο-
 φανὲς ἐξ ἄλλου εἰς τ-

τυφλωμένος οὗτος ἀπὸ
Πατριάρχης ἢ Μητροπο
Ρωμαϊκῆς Αὐλῆς, διότι
χόντων του καὶ τὴν θα
δὲν πιστεύει ὅτι οὗτοι—
ἐξαρτῶνται τώρα μόνον
ἔνωσιν, καθόσον ὁ Πά
Ἰσπανικὸν Στέμμα καὶ
ἀδυσώπητοι ἐχθροὶ των.
γισις μὲ τοὺς Ἄγγλους κ
τικῆ ζηλοτυπία . . . ἀποσ
ἔφερεν ἐξ Ἀγγλίας ὁ ἱε
μοῦ συγχωρήσῃ τὴν μακ
ἐθεώρησα, ὅτι ἤμπορεῖ ν
περὶ ἐνώσεως διαβήματα

13 Νοεμβρίου 162
νεταὶ ὅτι δι' αὐτὴν ἐνδι
τοῦτον ἐνοικίασεν ἓνα μα
λίας, ἀλλ' ὁ τῆς Ἀγγλίας
Φαίνεται ὅτι τώρα ἐκτυπ
μοῦν πάρα πολύ. Οἱ Ἰη
που τοῦ Spalato καὶ ἐπε
καὶ ὅλον τὸ ἔθνος. Διότι
ἐπιδιώκουν νὰ εἰσαγάγου
σκορακίσουν τὴν τόσῃν ὁ
κατὰ τῶν Ἰησουϊτῶν, ὅ
κάθε Κυριακὴν εἰς τὴν ἐ
ἀναφυῇ καμμία καλὴ εὐκ
θεωρεῖται ἐπεῖγον καὶ πο

8 Ἰανουαρίου 162
σιν τῆς Ὑμετέρας Γαλην
ἔθνος καὶ ἐξεδήλωσεν ὑψί
ταλειφθῆ διὰ παντὸς ἢ
ἢ σκέψις τοῦ νὰ ἀποστέλλ
ται εὐμενῶς δεκτοί. Ἐπὶ
φαίνεται ὅτι ἔχει ληφθῆ
χείου διὰ τὸν φόβον μή

Κολλεγίου θὰ τὴν δὲ
κατὰ τὴν προσεχῆ μ
ἔκαμα καὶ ἄλλας φο
πρόσωπόν Του, καὶ
Ἐλλ' ἐπειδὴ αἱ Ὑμ
ὅπως καταπείσω τὸν
ἄλλην τινὰ ἀπὸ τῆ
καθόλου λόγον, ἐν τ
μὴ τὸν ἐκφοβίσω ἢ
ἀνάγκην ἐξ αἰτίας τ
οὔτοι ἀπομακρυνθοῦ
τότε θὰ ἔχω ὅλην τῆ
πρὸς καινοτομίαν κα
κατάστασιν καὶ θὰ ε

22 Ἰανουαρίου

θεσις, κατόπιν διατα
ἦτο τὸ τυπογραφεῖο
γμάτων. Συνελήφθη
τὸ τυπογραφεῖον ὡς
τησαν νὰ ὁμολογήσ
βαίνων εἰς τὴν οἰκία
ἐγκατασταθῆ μονίμα
τῶν ἐπιδρομέων, ἀλλ
νὰ ἴδῃ τοιαῦτα ἀτο
κίβδηλα νομίσματα,
πῶνε περιείχοντο ὕβ
Ἐλλην ὡς ἐλέγετο ὅ
ἀνέφεραν ὁμοῦ μὲ τ
τὸ οἶκημα ἐκεῖνο δὲν
στείλω τὸν Δραγομά
μὴν ἀποκομίσουν τὸ
τόπου, ἵνα ἐπίσης ἐξ
εὐλογον. Εἶμαι ἄλλω
ρον δι' αὐτὸν θὰ ἦτ
μείνη καμμία γωνία
μεταξὺ ὁ Καβάκος ἢ

¹ Ἦτοι τὴν 6/16

εἰς τὸν Καϊμακάμην τὴν
ὑπηρέτας ποὺ εἶχον συλλογῶν
ἐπέτρεψεν, ἵνα τὴν Δευτέραν
φερόμενος εἰς τὸ τυπογραφεῖον
διὰ τὴν ἰδίαν ὑπόθεσιν καὶ
χωρὶς νὰ πληροφορηθῆ καὶ
τὴν ἄδειαν, ἵνα φέρῃ ὁ Πάππος
του καὶ ἐδικαιολογήθῃ ἐναντίον
ἐναντίον τοῦ ὑποκειμένου
οἱ αὐταὶ ὀφείλονται εἰς
βαίωσεν ἀνεπιφυλάκτως,
πρὸς ἐξέτασιν τὰ βιβλία,

» Τέλος ἐσκέφθη ὁ
τέρας Γαληνότητος, ἀνήκοι
οἰκογένειαν, ἀθῶον ἀκόμη
παρέμβω, καὶ ἂν ἀκόμη ἐπι
περίπτωσιν· διὸ καὶ ἔστειλε
ὅτι οὗτος ἦτο ὑπήκοος τῆς
ἀναμφιβόλως δὲν ἦλθεν ἐδῶ
περιπτώσει, ὅχι μόνον δὲ
αὐστηρότατα. Ὡς πρὸς τὸ
εἶχον ὁμιλήσει σχετικῶς, ὅτι
καὶ ὅτι τὰ βιβλία ταῦτα ἦσαν
ἄνθρωπος συκοφαντεῖται καὶ
τησε νὰ ἔχω ὀλίγην ὑπομονήν
ἔκαμνε τώρα ἀμέσως ὑπὲρ
εἶπε, τὸ περὶ οὗ πρόκειται
τὰς ἐξῆς λέξεις: «Σεῖς οἱ παπῶν
βαίως». Τὸ τί ἤθελε νὰ εἴπῃ
τίση μὲ ὅ,τι εἶπεν εἰς τὸν
οὔτε καλὰ, οὔτε κακὰ διὰ τὴν

«Γενικὴ ἐπικρατεῖ ἡ
τὸν πρέσβυν τῆς Γαλλίας καὶ
οἱ Ἕλληνες, οἱ ὅποιοι ἤθελον
θοῦν εἰς τὸν Καϊμακάμην,

¹ Ὡστε τὸ λεχθὲν ὑπὸ τῆς
— 2-4-939) ὅτι ὁ Κύριλλος συνε

γμὸς στρέφεται κυ-
 φέρων τὰς ὑπηρεσίας
 συμφώνως μὲ τὴν
 ἀπὴντησεν εὐχαριστίας
 ἀμύνης του, ἂν εἰς
 ὑπηκόους τῆς Ἑμε-
 του, χωρὶς νὰ κατέ-
 θὰ ἐγκαταλείψω χα-
 ζόμενον καὶ διωκό-
 οὔτε ἐπῆγα νὰ τὸ ἐ-
 συχνὰ ὑποχρεωμένον

» Εἶναι τέλος
 τοῦ λαοῦ καὶ ὑπὸ τῆς
 εἰς τὸ Λατινικὸν δό-

Κωνσταντινούπολις

την τὸ βράδυ διέτα-
 σοδέτων, ἐπὶ ἐνὸς κ-
 οἱ ὅποιοι θὰ τοὺς
 ταχύτερον, εἰς τὰ μ-
 ξᾶν καὶ θὰ ἐνεργήσ-
 ἤδη σχετικὴν ὑπόσχ-
 προστασίαν τῶν ὑπ-
 σότερον ἢ ἀφοσίω-
 Ταῦτοχρόνως θὰ π-
 τηδείως, νὰ ἐμποδίσ-
 ἄμα ἐκλείψῃ ἢ πέτρ-
 χαί. Ὁ Μεταξᾶς λυ-
 τοῦ αἵρετικοῦ καὶ
 ποτὲ νὰ προσχωρήσ-
 ποτὲ προέφερον ἀπὸ
 κάτι παρόμοιον, μόν-
 τῆς ψυχῆς του, οὐδε

Κωνσταντινούπολις

Ἐκκλησίαν τοῦ Γαλ-
 τῆς καθ' ἣν παρίστα-
 εἶχεν ὑπομείνει πολ-
 ἦλθον ἐνταῦθα, καὶ

ἀτυχοῦς Ἑλληνικοῦ κλήρο
των, προσέθηκεν ὅτι δὲν
νὰ ἀπελαθοῦν, ἀφοῦ προη
ἐπεκρέματο ἐπὶ τὰς κεφαλ
ἠδύνατο νὰ προβάλη τὸ
κακά. Ἦσαν οὗτοι, εἶπεν,
ρῶν προστατῶν, προτιθεμ
σιν εἰς τὸν λαὸν νὰ εἶναι
διαβεβαιώσας αὐτοὺς ὅτι
λέα καὶ τὸν Καϊμακάμην,
ὁ ἴδιος δὲν εἶχεν οὔτε ἔχε
Ἑλληνες Πατέρες τῆς Ἰ
αὐτὴ καὶ μόνη ἡ δοξασία
ποῦ ἔστελλον τὰ παιδιὰ τ
κας των νὰ ἐξομολογῶντα

Κωνσταντινούπολις,
τὰ πράγματά του ἀποδειχ
πράγματα ἐχάθησαν ἀλλ'
εἶναι ἀναπόφευκτοι τοιαῖ
ὅτι θὰ πεισθῆ νὰ μὴ κάμ
εἶναι καὶ ἡ θέλησις τῆς Ὑ
ἐκ Ρώμης ἐνέργειαι καὶ εἶ
τέρας Ἀγίας Θρησκείας. Θ
ροντα τοῦ Μεταξᾶ, ἀρκετὰ
μὲ τὸν νῦν Πατριάρχην ὦ

Κωνσταντινούπολις,
σκονταὶ ἀκόμη εἰς Χίον ἀλ
τῶν Δραγομάνων του, ἕκα
λακισθοῦν οὗτοι, ἀλλὰ κα
παρεχώρησε τὸ πρῶτον, ἀλ
εἰς Σμύρνην καὶ ἐκεῖ θὰ ἐ
ἄλλοτε ἀνέφερα εἰς τὴν Ὑ
τῆς λειτουργίας τοῦ τυπογ
σκοποῦ, ἐνεργήσας μὲ πολλ
τατον Πατριάρχην τῶν Ἑλ
ξᾶς εἰς τὴν περίστασιν ταύ
του, τὰς ἀλόψεις μου. Ὁ Ι

νάχου, τὴν μεγάλην
 ἔξετέθη, τὸν ἐτίμησεν
 κάμη καὶ κάτι ἄλλο
 ἀποδεχθῆ εὐχαρίστα
 θεσὶν τῆς ἡ Ἐκλα
 πάντοτε πειθήνιος .

Κωνσταντινο
 λοντῶν, θὰ προσπ
 δ' ἀφ' ἑτέρου πόση
 χῶν ἐπὶ τοῦ Ἑλλη
 Πατριάρχου, ἡ ὅπο
 φέροντα τῆς Γαλη
 ἡ Σύνοδος καὶ θὰ
 καλέσω, δι' ἐπιδεξί
 ρεύουν μὲ τὰς κτήσ
 ἐθελοντῶν εἰς τὰ μέ

8 Ἰουλίου 16
 ὅτι, λαβὼν ὑπ' ὄψει
 νους ποὺ διέτρεξεν,
 καὶ δὲν τοῦ ἀπέφερο
 πον Κεφαλληνίας κα
 ἐπεθύμει ποσῶς νὰ
 πίσκοπον, οὔτε νὰ π
 θυμεῖ τοῦναντίον, ἵν
 ἴδει εἰς τὴν ἐσώκλει
 τοῦτο δὲν ἐξαορτᾶται
 βέβαιος ὅτι ἡ Ἐκλα
 μοῦ ἔδιδε τὴν ἀπάν
 ληνίαν καὶ ἐκεῖθεν ε
 καί, παρουσιάζων τὸ
 νὰ ἐπιδιώξη παρόμο
 σιασθησομένην δυσ
 μὲ μίαν συστατικὴν
 πιστοποιήσω τὰς ἀρ
 ὅτι τρέφει πρὸς τὴν

Ἰδοὺ τῶρα τὸ
 ὁ Πατριάρχης Κύριλ

«Dovendo la m
gratia del Signor Ido
habbino il debito gov
diamo da quelle il v
pastore, vescovo dell
conveniente successio
rando noi, come siam
decrepito, per il che o
sona degna della succ
huomo di virtù ornat
gion monacale, questo
delle sopradette isole
nità che suol eleggere
restasse Vescovo, non
onde, rimanendo Ves
di Arcivescovo, che in
vescovato, se pur prin
Rep^{ca} di Venetia, alle
pre sottoposto in spir
suno a contraddire a
habbiamo fatto scrive
demo Metaxà eletto A
Μετάφρασις:

«Ἐχουσα καθῆκο
αί ὁποῖαι, χάριτι Κυρίου
καὶ ἐκεῖναι τὴν ἀρμόζου
δὲν ἀποκλείομεν ἀπὸ ἐκ
φροντίζομεν ὥστε καὶ ὁ
καὶ ἐμπρέπουσαν διαδο
ταῦτα, λαμβάνοντες ἡμεῖ
προβεβηκυίας ἡλικίας κα
ἀξιώμά του, ἀνευρόντες
νικῆς του ἡλικίας ἐνεδύθ
καθ' ἡμᾶς—ὡς Ἐπίσκοπ
ἐπιφύλαξιν τῆς διὰ κλήρο
Ἐπίσκοπον συμφώνως
ἐννοοῦμεν νὰ θίξωμεν τ
παραχωροῦμεν αὐτῷ τὸ

Ζακύνθου καὶ Κεφαλονίδων
 ποίησιν τῶν ἀνωτέρω, ἰσχυρο-
 τάτης καὶ Γαληνοτάτης, ἡ
 ὁποίας δέον ἐπαξίως νὰ τιμηθῶσι.
 Διὰ ταῦτα ἡμεῖς παρακαλοῦμεν
 ἐντολὴν νὰ γραφῆ ὁ Ἱερομόναχος
 Νικόδημον Μεταξᾶν, ἐπὶ τῆς

Εἰς τὸ αὐτὸ ἔγγραφον ἡμε-
 κῆς ἀποφάσεως ἀφορᾶ τὴν
 αὕτη εἰς ἑλληνικὴν μετὰ τὴν

« Κύριλλος Ἐλεουθέρου
 Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης

» Εἶναι ὀρθὸν νὰ ἐπισημανθῶσι
 μεγάλα ὑποκείμενα, ἢ ἰσχυρο-
 ὠφέλειαν τῆς Χριστιανικῆς Ἐκ-
 κλησίας, ἡμεῖς ἀπὸ ἀξιοπιστίας
 ὑπάρχει νὰ ὀνομασθῶσι τιμώμενοι
 τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ἐπισκόπου
 νικία μεταξὺ τῶν δύο Ἐκκλησιῶν
 Λατίνου καὶ ὅτι διὰ καὶ τῶν
 τέρων τῶν ἀντιδίκων νὰ ἐπιση-
 νὰ ὑπαχθῆ νομίμως ὑπὸ τὴν
 νουπόλει Ἐκκλησίας τῆς Ἐκ-
 τοῦ Ναοῦ καὶ τοιούτῳ ἔχει
 πληροφορηθεῖσα ὅτι οἱ Ἱερομόναχοι
 τῆς Μήλου, ἔχουν ἀνάγκη
 τατος τῆς Χριστιανικῆς Ἐκκλησίας
 τὴν ὑποχρέωσιν, ἀπεφοβούμενοι
 ἀποτελούντων τὴν Ἱερωσύνην
 χωρήσῃ τὸν ἐν λόγῳ Ἱερομόναχον
 τάτου Βαύλου τῆς Ἐκκλησίας
 ἀπόλυτον κυριότητα καὶ ἰσχυ-
 τὸν Ναόν, συμφώνως μετὰ τὴν
 τίας, ὁ δὲ ἐκεῖ Ἀρχιεπίσκοπος
 ται εἰς ὅ,τι δὴποτε ἀφορᾶ
 πᾶσαν ἐπὶ τοῦ Ναοῦ ἐπιτελού-
 κατοικοῦντας τὴν νῆσον

Ἁγίων Ἀναργύρων εἶνε
καὶ πάντες οἱ διάδοχοί τε
ἱερωμένος εἶτε λαϊκός, ὑπὸ
ἢ παροῦσα ἀπόφασις (Β)

Ἡρακλείας

Ἀδριανουπόλεως

Παλαιῶν Πατρῶν

Σερρῶν Ἀχαιοῦ

Κυζίκου Πατρῶν

Χαλκηδόνος

Αἰγίνης Δωδεκανήσου

Ἀγαθουπόλεως

Σίφνου Δαβιανῶν

Δαυλείας καὶ

22 Ἰουλίου 1628.

τῆς Μήλου Ἱερομόναχος
εἰς τὴν Γαληνοτάτην Διημέριον
τὸν Γάλλον πρέσβυν καὶ
γεροσιν μιᾶς ἐκκλησίας εἰς
ῥας Γαληνότητος, διότι εἰς
μὴν ἔχη ἐκκλησίαν καίτοι
χην διὰ τὴν Ἐκκλησίαν
σίαν δὲν τὴν παραχωρεῖ
Δημοκρατίαν . . . »

19 Αὐγούστου 1628

καὶ οὕτως ἀποφεύγεται
προκύψη ἀπὸ τὴν λειτουργίαν
ζήτημα τοῦτο ἄριστα, διότι
ρήση, ἀλλ' οὕτως ἠρνήθη
σθητῶς τὰ συμφέροντά τε

9 Δεκεμβρίου 1628

εἰς τὸν ὅποιον κατὰ πρόωπον
καὶ τῶν Ἐξοχωτάτων Γερουσιαστικῶν
πρόσωπόν μου ὡς ἀντιπροσώπου
δίου ἀφοσιώσεως τὴν ὅπου

πρόθυμος να δώση
 εἶχον τὴν εἰδικὴν προ
 τὰς Ὑμετέρας Ἐξοχόν
 διατεθειμένος να κάμ
 αἷμά του εἰς τὴν ὑπη
 τὴν μεγαλυτέραν του

23 Δεκεμβρίου

διορισμοῦ τοῦ Νικοδή

Cyrillus Dei

La provvidenza e
 nelli negocii eccles
 regole della giustiti
 se per caso si comm
 come accade molte
 ricercar di rasarcirlo
 chè le leggi politic
 non admettendo a m
 che non è giusto, c
 tiamo che quello ch
 di nuovo ridurre al
 massime essendo in
 ogni occorrenza, non
 l'autorità nostra oltre
 nè preterire questi te
 care animo nè appro
 che nostro non è, on
 rore e lapso puoco
 avvertito con equità
 revochi e si retrati.

Perciò facciamo r
 per le presenti signi
 voglia condition e
 posttermini, qualmen
 gio p. p. della XI^a in
 cesso un breve over
 nostra Patriarcal Can
 signor Arcivescovo c

mo Metaxà nel quale si
esso Monsignor Metaxà
Vescovato di Cefalonia
che il Vescovato per l'avenire
di Arcivescovato, come an
secrato sub titulo di Arciv
sibene noi habbiamo scri
caution e rispetto in ogn
vandosi di non pregiudica
sime leggi et ordini del
Ser^{ma} Rep^{ca} di Venetia c
sto non vogli, nondimeno
havuto informatione da c
che quel nostro breve po
pregiudicio alle antique c
scovato e della Comunità
e turba l'antiqua pace e q
se, il che anco non admette
il Prudentissimo e discreti
no della Christ^{ma} et Ser^{ma}
netia, habbiamo deliberat
ver maturamente consider
custanza del negocio po
inconvenienti et in virtù c
nostre lettere Patriarcali
come sententiamo e dec
quel nostro breve Patriarca
gio concesso al sopradetto
Arcivescovo di Neapoli N
taxà per l'avenire sia revoc
e nullo nè habbia virtù c
sopradetto Monsignor Arc
taxà, rimettendo il tutto
simo et discretissimo giu
verno del Christ^{mo} et Seren
cipe di Venezia et de tutt
Rep^{ca} come di propri e leg
del paese et delli sudditi,

alla presente nos-
stro nostro breve
altro che preter
sura, cosi chieder
gione.

Data¹ nel Pa
stantinopoli mes
tione XII—1628

6 Ἰανουαρίου
διὰ τοὺς Μητροπο
ζομένου διὰ τὴν Κ
εἰς τὸν δραγομάνο
μέρος πὺ θὰ διέλ
ἰδιοχείρως, ἵνα ἔχο
χώρησε περισσότερ
τον ἀφοσίωσιν πρό

(Ἰδοὺ ἡ ἐγκυ
ἡμεῖς εἰς τὴν Ἑλλ

Κύριλλ

Σεβασμιώτα
Μορέαν καὶ Ἀλβα
Θεοῦ εἶη μεθ' ὑμῶ
καὶ Ὑμεῖς εἴσθε εἰ
ὅτι ὑπῆρξε πάντοτε
τῆς Κωνσταντινουπ

¹ Τὸ ἔγγραφον
τὸ ἔγραψεν ἰδιοχείρως
λον, παρακαλῶν αὐτό
ἂν τὴν κρίνη ἀναγκαί

Ἐνετίας ὡς καὶ τῶρα φα-
νην μὲ τὸν μέγαν Βασιλέα
μίαν εὐκαιρίαν νὰ μὴ ἐκ-
ταύτην, ὡς μαρτυρεῖ ἡ πε-
νὰ εἶναι εὐάρεστος εἰς τὴν
καλοὺς φίλους καὶ μάλιστα
ἰσχυροὺς ἐχθροὺς τῆς Αὐτο-
καὶ καταστροφὰς εἰς ἄλλα
της. Ἐπὶ τοῦ σημείου τοῦ
ταύτης, οἱ ὁποῖοι εἰς κάθε
Βασιλεὺς Σουλτὰν Μουρό
καλὰ αἰσθήματα πρὸς τὴν
γκιπα τῆς Ἐνετίας καὶ τὴν
τὴν χώραν του. Διὰ ταῦτα
ὅτι τὸ ἡμέτερον Ἑλληνικὸν
εὖνουν, ὅσον εἶναι ὁ Χριστὸς
ἢ Χριστιανικωτάτη Δημοκ-
νες, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρ-
μει τῶν παρόντων πατρια-
ῖνα, ἐρχομένων αὐτόθι ἀπε-
μὲ κάθε ἐκδήλωσιν ἀφοσιώ-
ὅπως πραγματοποιήσουν ὅ-
νὰ ὑπηρετήσῃ παρομοίαν
Γαληνοτάτην Δημοκρατίαν
καὶ πᾶσαν τὴν Αὐτοκρατο-
ῆμῶν παραγγελλίαν καὶ θά-

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου

Ἐδόθη ἐν τῷ

6 Ἰανουαρίου 1629

τὴν Φιλιπούπολιν ἤκουσεν
κρατορικοῦ πρέσβεως, ἔδειξ-
νὰ ἐπιχειρήσουν κάτι τι εἰς
ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης
θέσιν νὰ ἐπιφέρω τὴν ἀρμ-
πληροφορίαν ποὺ μοῦ ἔδω-
σεις τῶν Ἰησουϊτῶν καὶ θά-
Αὐτοῦ Σεβασμιότητος συμ-
Γερουσίαν. Μοὶ ἔστειλε δὲ

Illmo et Ecc^{mo}
 ho tardato eseguir
 damento di V. E.
 il tempo porta, co
 del nuovo Visir; h
 tatione della rev
 Legga la V. E. Illmo
 rer suo. Io ho per
 mi piace se non q
 comanda la Ser^{ma}
 dirò humilmente
 mandati di Sua Se
 presentanti, così p
 e la consciencia et
 tuto replicato quan
 litere puoi anco q
 ma voglio prima i
 mi saprà dar qual
 gocio che mi scrivo

Io haveva scrit
 che già si siamo
 ogni differenza et lu
 forma et nissuno m
 loro animi e tenta
 e desterità di V. E.
 cose pensano ma
 d'Idio non li agiuta

Baccio le mani

8/18 Dice

affezionatiss

il Patriarca di

¹ Παραπλεύρως τ
 ἄνωθεν τρεῖς ἀστέρας κ
 αὐτῆ — Ἰταλιστὶ — εἶνα

Κωνσταντινού
ἐμὲ ὁ Γενικὸς Διοικ
καὶ περὶ τῆς συνετ
τὴν πώλησιν καὶ ὅτ
φωνοῦντος καὶ τοῦ
Πρέσβεως. Γράφει
Ἐγγλίαν ὁ Νικόδημ
Γαληνότητα. Ἐκ τῶ
δωκεν ὁ Μεταξᾶς κ
dra), ἵνα φροντίση
σταλοῦν εἰς Κρήτην
φθῆ νὰ διασπείρη ὅ
ἐπιφυλακτικὸς καὶ ὁ
Γαληνότητα. Ὅπως
νὰ ξεκαθαρίσω τὸ ζ

31 Μαρτίου
παρελθούσας ἡμέρας
σκεψιν ὁ Πατριάρχης
κωνσταντινουπόλεως εὐρ
ἄλλους πρέσβεις ἐν Κ
τοῦ Πρέσβεως ἀπὴν
τὴν ὁποίαν οὗτος ἵ
περιστάσεις εἰς ὑποθ
τὴν μεταμέλειάν του
ἐπῆλθον πολλάι συμ
ῶφείλοντο εἰς τὰς ὑ
σολύμων, ἵνα μεσολα
νοήσεως μεταξύ των
νων μοι τὰνωτέρω ὅ
ὅτι καίτοι ἐθεώρει κ
ἠθέλησε νὰ μοῦ ἐμπ
καὶ μὲ παρεκάλεσε
Πρέσβεως. Τῷ ἀπὴν
ἀναθέτω τὰ περαιτέρω

Μετά τινας ἡμ
Ἱεροσολύμων, ἀλλ' ὅ
ἀπρόοπτον ἀδιαθεσί

12 Μαΐου 1622

ἐπιστολήν :

«L'inclusa legg
tinenza è molto s
perchè è necessar
negocio dimani cl
ma hora, aspetter
di casa sua per
V. E. Illma non po
la mia presenza,
conto del capital
littera havendo di
mi scrive. La s
Quanto poi per la
accade che lei di
Vescovo insieme
ciarò a V. E. pe
quell'huomo di t
dico il Vescovo gr

Baccio le

affezionatis

Il Patriarca di
a S.E. Illma Sebast
Bailo di Venetia.

14 Μαΐου 1622

τὴν ἐπιστολήν του, ε
χην νὰ διορίση νέο
ὑπάρχουν τοιοῦτοι .

(Ὁ Βάϋλος πο

τὴν ὁποίαν ἀ

Κράτους καὶ τ

θέντης, Κόμη

σμιώτατον ἐν

κατὰ Θείαν ἐπ

Διὰ τῆς

νέους Ἐπισκό

26 Μαΐου 1629 (φάσκει
τὸν Πατριάρχην νὰ γράψῃ
τινας ἐπαρχίας τῆς Πολωνίας
δοξὸν δόγμα . . . »

30 Μαΐου 1629 « . . .
χάριν σπουδῶν εἰς τὴν Ρώμην
ἦλθε πρὸς ἐπίσκεψιν
Ἑλληνας ἀνατραφεῖς εἰς Ρώμην
γίνῃ Πατριάρχης, ὅτι ἐπῆγε
ματοδοτεῖται ἀπὸ τῆν Ἑταρῶν
ὅτι ἐπανῆλθεν ἔπειτα εἰς Ρώμην
ἔργου, μὲ τὴν ὑποστήριξιν τῆς
κῆν Ἑδραν. Ταῦτα ἀνεκοίνωσεν
εὐχαριστημένος καὶ μοὶ ἀπέπεμψε
ἔλαβε καὶ αὐτὸς γνῶσιν ἐξ ἑσέως
γειαὶ αὐταὶ δὲν θὰ τοῦ προσηγορευθῶν
ταὶ τὴν πραγματοποιήσιν τῶν

7 Ἰουλίου 1629 « . . .
του· καὶ ἐπειδὴ ἤθελε χορηγήσῃ
ταβολὴν ἔναντι τῆς καταθέσεως
μοῦ προσήγαγε τὸ ἐσώκλειστον

[Ὁ Βάυλος παραθέτει τὸ
ἀνεύρομεν εἰς τὸ Ἄρθρον
ἀριθ. 281 τοῦ 1632, καὶ

Κύριλλος Ἑλένης

† διὰ τῶν παρόντων ἐπισημασθέντων
ἐνώπιον ἡμῶν ἦλθον οἱ κατά τὴν ἀκριβῶς,
εἰ γινώσκουσιν πόσον ἐπιβουλεύσας ὅς ἦν
αὐθέντης ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν οὐ κατέλιπεν ἢ
δύο, ἓνα μὲν ἐτῶν ὄντα δέκα καὶ ὀκτώ,
καὶ ἄλλο ἓξ, οὗσάν πεντε καὶ δέκα, ἅτινα
προνομήσαν πάντα τὰ ὑποστηρίξασθαι
βόνδα παραυτίκα μετὰ τὸν ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν
μηδενὸς ἐναντιουμένου αὐτοῦ καὶ
καὶ Αἰκατερίνην πάντες κοινῶς

ρίζουσιν ἀναμφιβόλως
ἢ θῆλυ τοῦ ἄνωθεν πο
ῶμομόκασι οἱ κάτωθεν
ἐκάστου παρακληθέντες
ρονόμων, ἐγράψαμεν το

Ἐγράφη τὸ παρ
κόσμου ζολζ'². Μάρτυρ
Ἐκκλησίας Κύρ Μιχα
οῦ εἰς πίστωσιν καὶ τὰ

21 Ἰουλίου 1629

τὰ γραφέντα ὑπὸ τοῦ π
ρεώση τὴν Ἐκκλησίαν
μὲ τοὺς Λατίνους. . . »

27 Ὀκτωβρίου 1

τριαρχου σταλεῖς ἐκεῖσε
σίαν εἰς τὸν Πρόξενον
τοῦ πληθυσμοῦ. . . »

24 Νοεμβρίου 1

ιδιόγραφον:

«Illustrissimo
il capichiagassi del
che è Amet Agà, mi
supplica e mi pregò
tar a V. E. essendo c
nome di Alessandro
Voivoda che al pres
nia; per me la suppli
conforme la continent
nè altro occorrendo, I
di V. E. I

affezionatissimo

il Patriarca di Co

¹ 1629 ² 7137

³ Ὁ Βάϋλος ὅστις δι
τὴν κυριότητα τῶν 18900
θανόντος Radul, εἰς τοὺς κ
ἐγράφησαν διὰ χειρὸς τοῦ I

[Ἡ ἔκκλησις ἀνα-
φυλάκιον ἐφάπαξ χρυσῶ
θουν εἰς τοὺς υἱούς του,
τὰ ἀποσύρουν.

Τὴν ἔκκλησιν ὑπο

12 Ἰανουαρίου 1630

Πατριάρχην τοῦ ὁποίου
τῆς Δημοκρατίας καὶ ἐμ
προτάσεις, ἐπιθυμοῦντες
νοήσεως καὶ μετὰ τοῦ
ὁποῖαν ὡς ἐλεημοσύνην
ἐλευθέρως ἐκ Κρήτης . .

[Ἀπαντῶν εἰς τὸ

« . . . εἰς τὸν Κ^{ον}
Γερουσίας καὶ εἶμαι βέβ
τρέφει ἡ Γερουσία πρὸς

24 Μαρτίου 1630

σίας διαβιβασθὲν εἰς τὴν

« . . . εἰς τὸν αὐτό
στρατολογίαν ἐθελοντῶν
καὶ δεικνύει οὕτω φανερ
ποὺ τρέφει πρὸς ἡμᾶς, ο
τες νὰ διαδηλώσωμεν τῆ
καὶ λαμβάνοντες ὑπ' ὄψ
εἰς ἃς ὑποβάλλεται, ὅπω
καταβάλητε, ὡς δῶρον, ο

8 Μαρτίου 1631

ταύτη εἰς ἑλλήν ὀνόμα
περιουσίαν διαχειρισθεῖς
κυκλοφορεῖ ἡ φήμη ὅτι,
καὶ ἄλλα μετρητά, ἥτοι π
πρόσχημα τὸ ὅτι ἡ διαχ
μεγάλο ποσὸν τῆς περιου
λαόν. Ἡ σύζυγος καὶ αἱ

¹ Κατάστιχον περιέχ
νουπόλει Πρεσβείαν.

τὸν Δεφτερδάρην διὰ
γμῆς ἢ ὑπόθεσις παρ
14000 νομίσματα χρυσ
ξουν τὸ ποσὸν τοῦτο. Ὁ
τικὰ τοῦ Πατριάρχου .

Ἰδοὺ τὴν τῶρα τὰ π
Ἑλληνιστὶ καὶ Ἰταλιστ

Κύριλλος Ἐλέω

«Ἡ μετριότης ἡμῶν
αὐτῆς βεβαιωτηρίου κα
τος δῆλον καθίστησι π
μωτάτου καὶ εὐγενοῦς ἄ
λάτου, τὸ ζῆν ἀποβαλόν
θυγατέρες αὐτοῦ γνήσιο
ρονόμοι πάντων τῶν
καὶ πραγμάτων, ὧν ἡ
ται Ζαφείρα, ἡ δὲ δευτ
τρίτη Ρωξάνδρα δόμνα
γατέρες αὐτοῦ εἰσὶ καὶ
καθολικὰ τέκνα αὐτοῦ
θανόντος ἄρχοντος κυρ
σαντο δὲ ἅπασαι αἱ τε
Ζαφείρα, ἡ Ἀσανίνα κα
ἡ μήτηρ αὐτῶν Κοκῶν
τοῖς δηλώσωμεν τοῖς εἰδέ
εἰς τὴν περὶ τούτου ἄλ
πίστιν τῆς ἡμῶν μετρι
παροῦσα ἔγγραφος καὶ
τὴν βεβαίωσιν τῆς ἀληθ
ἀνήκει . . ἐν ἔτει α^ϥχ^ϥλ

ἐν μηνὶ Ἰου

6 Μαΐου 1631 «

τῆς ἐπιστολῆς καὶ τοῦ
ὁποίων θὰ ἐξακολουθήσ
ἔχη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπο
σίαν τῶν Ἀγ. Ἀναργύρ

Ἴδου τὰ Πατριαρχία
ἡμεῖς τὰ μετεφράσαμεν :

« Κύριλλος Ι

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε
ἐπίλοιποι Χριστιανοί, ἡ

Ἐγράψαμεν καὶ πρὸς τοὺς
Ἀναργύρων, τὴν ὁποίαν
τὴν καὶ Χριστιανικωτάτην
Σεβασμιότητα καὶ τοὺς ὁμοίως
φανῆ πρόσφορον καὶ ἀνεπιβουλεύ-
ρον γράφομεν Ὑμῖν καὶ τοῖς
τῶν Ἀγ. Ἀναργύρων ἐπιβουλεύ-
νοῦ Τάγματος, ὅστις ἀπεβύθη
Γεν. Διοικητοῦ τῆς Κρήτης
τῶν Ἀγίων Ἀναργύρων
καὶ Χριστιανικωτάτην Διοική-
σιν ἢ ἄλλῳ ἕνδεκα ἢ ἄλλῳ
δήποτε τρόπον, οὔτε ὁ ἴδιος
ἐκεῖνο πού διατάσσομεν ὡς
κληρικὸς εἶναι οὗτος, θὰ ἴδῃ
τῶν παρόντων γραμμάτων

Ἐν

β' γράμμα

Πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον

Σεβασμιώτατε Ἐπίσκοπε
ὁ αὐτόθι διαμένων ἐπὶ τῆς
σκοπῆς ἔχει καὶ αὐτὸς τὴν
Ὑμετέραν Σεβασμιότητα,
γέλλομεν καὶ διατάσσομεν
ἐν λόγῳ Φράγγον Ἐπίσκοπον
κῶς καὶ οὕτως ὑπάρξῃ μαρτυρία
ἡμῶν εἶναι νὰ γνωρισθῆται
διότι κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην
τίας εἶναι ἐκείνη πού ἀγαθὸν
οἶονδήποτε ἄλλον Πρίγκιπα
Ἑλληνας ἔχομεν καθῆκον
κρατίαν. Ἀλλά, ὅπως τὸ ἐπιβουλεύ-
δὲν δεικνύει σημεῖον τι ἀγαθόν

συμπεριφορὰ Ἑμῶν, π
τὴν διαταγὴν μας, προκ
τώρα σᾶς παραγγέλλομα
νὰ δώσητε ἡμῖν ἱκανοπ
Γαληνοτάτην Δημοκρα
ρων, νὰ λάβητε τὴν ἄμα
φανον Γκρίτι, Αὐγουστ
Ἐξοχωτάτου Διοικητοῦ
νὰ φέρεσθε συνετῶς κα
μεθ' Ἑμῶν.

γ' γράμμα

Τοῦ Κυρίλλου

«Κατέστησα γνωστὸν
κατὰ τὴν εἰς Μῆλον ἄφ
εἶχον γράψει σχετικῶς,
κατ' ἐπανάληψιν σχετικῶ
ρήσω τὴν Ἑμετ. Σεβασ
Ἐπίσκοπον Κύρ Μέλετι
λουν, τὴν Ἐκκλησίαν τ
παραχωρηθεῖσαν εἰς τὴν
νὰ τὴν παραδώσουν ἐν
φανον Γκρίτι μοναχὸν
νοτάτης Δημοκρατίας ὑ
Ἐκκλησίαν, ὑμεῖς δὲν θ
τᾶται ἀπὸ τὴν Ἑμετ. Ἐ
τὴν ὁποίαν ἡμεῖς ἐδωρή
ὑμῶν ἐπιστολὰς ὑπάρχει
ἡμην καλῶς πληροφορη
σμιότητος, ὑπὲρ τῆς ὁπο

Ἐν

Κύρ

Ἴδου καὶ τὸ Ἰταλ
τοῦ Κυρίλλου :

Reverendo Mons
habbi pigliato perchè
hebbe la soddisfazione

proposito eome anco
 Signor Vescovo Greco
 di S. Anargiri da noi
 sima Rep^{ca} di Venetia
 Gritti Augustiniano
 Ser^{ma} Rep^{ca} dall' Ecc^{ca}
 dirà niente V. S. R^{ma} c
 Rep^{ca} alla quale essa
 se nelle prime nostre
 fù perchè non ero ben
 al quale per fine preg

al

Ἰδου καὶ ἄλλο γρο
 σκοπον τὸ ὁποῖον ὁ Βάι

«Σεβασμιώτ

«Μολονότι ἐγράψο

Ἀναργύρων, ὅπως τὴν π
 λουθεῖς ἀνθιστάμενος μὲ
 τελεστίαν καὶ θὰ εἶσαι
 αὐτὴν συμπεριφορὰν. Νό
 μόδια αὐτὰ φερσίματά σ
 καὶ διαλυτὸς ἐν τῇ ζωῇ, σ

Ἰ

17 Σεπτεμβρίου 16

πρέσβεως καὶ τὰ ἐκεῖ τεκ
 πιστοῦ καὶ ἀφωσιωμένου
 ἀπὸ τὰ καλλίτερα αἰσθήμ
 τεύη τὰ τοῦ Δημοσίου σ
 ἢ ἔξωσίς του ἀπὸ τὸν Π
 ὁποῖα προσπορίζει ἢ προ
 ἦτο ἀκόμη περισσότερον
 τία. Θὰ ἐπεθύμουν, ὡς ἔ
 Πατριάρχην, διότι ὁ Ἱερ

στοσύνης, ἀλλ' ἐπειδὴ β
μενα εἶναι ἀποκλειστικῶ
μέχρι νεωτέρας διαταγῆς
κατὰ τοὺς παρελθόντας
κατάκοπος ἀπὸ τὰς συ
εἶχε προβῆ εἰς διαβήμα
μοὶ ἔστειλεν εἰς ἀπάντη
ὅποιον ἔχω μαζί μου —
σιωμένος τῆς Γαληνοτά
τυχὸν ἐσκέπτετο νὰ ἀρχί
μερον τῶν πάντων. Μὲ δ
διαβήματα, ἀλλ' οὔτε κ

24 Νοεμβρίου 16

νήσεως, ἐκτὸς μεγάλων
μὲ τὴν καταβολὴν μισθο
μίαν δαπάνην ἐκ 10.000

7 Δεκεμβρίου 16

κοινώση τὴν ἐκ Ρώμης
εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Γάλλ
Καπουτσίνων μοναχῶν,
τητι, ἵνα τὸν διαβεβαιώ
διαθέσεων καὶ ὅτι ὁ Γά
Ὁ ἀνεψιὸς του ἐξέφρασε
ται ὅτι αἱ ἐνέργειαι τοῦ
ρίστησα θερμῶς διὰ τὰς
ἐπιφυλακτικὸς ἐπὶ τῶν ζ

22 Δεκεμβρίου 16

ἤδη ἀναφορικῶς μὲ τὰ τῆ
πρέσβει, μοὶ ἀνεκοίνωσε
κατόπιν μεσολαβήσεως τ
συνέντευξις τοῦ πατριάρχ
ρωμένον χειροφίλημα το
ποίησιν περὶ τῆς σχεδιασ
τὰς προηγουμένας μου σ
τέλος ἀνέθετον τὰ πάντα
σημείωμα, τὸ ὅποιον μο
τὰ ὅσα τῷ εἶχον προείπε

τει δὲ εἰς τὸ αὐτὸ σημ
λαθεῖς ἐντεῦθεν μετὰ
λὴν τῆς Ρώμης κατὰ
παθεῖ νὰ ρίψη τὸν νέ
ποθουμένου, δὲν θὰ
ὁ ἔμπιστος τοῦ Πατρ
εἰς τὰς ὑμετέρας Ἐξο
σκοπὸν ἵνα, ἂν τὸ κρύ
ληφθοῦν τὰ παρασκευ

4 Ἰανουαρίου 1
Γάλλου πρέσβεως καὶ
ἐπίδρασιν τοῦ προκατ
μην καὶ ὅτι ὁ πρέσβυ
δύο Ἑλληνας τοὺς ἐλ
πρεσβείας, καὶ εἶπεν ὁ
μόνον καὶ ὅτι περιμέν

» Περὶ τῆς συνο
εἰς τινὰ συνέντευξίν μο
τοῦ Πατριάρχου καὶ τ
μένων καινοτομιῶν κα
δὲ ὅτι δὲν θὰ ἀποβοῦ
τοῦ Γάλλου πρέσβεως

21 Ἰανουαρίου
Γάλλου πρέσβεως καὶ
νοχωρίαν, ὡς μοὶ ἀνέφ
καὶ τοὺς ἄλλους Ὑπου
ἄλλο τόσον ποσὸν καὶ
καὶ τινὰς ἄλλους μεγα
μου πρὸς ἀνακούφισίν
ἐπιδεικνύουν πολλὰς φ
ἄλλ' αὐταὶ εἶναι παγί
ὁ Πατριάρχης. Ἐὰν
ἄτοπα . . . »

18 Ἰανουαρίου 1
τὰς ὁποίας εἶχον μετ'
εἰς τὴν Ἐπικράτειάν μ
θὸν διαμένει ἤδη εἰς ἴ

Σερβία καὶ εἰς ἄλλοις
Ἐπειδὴ πολὺ τὸν ἦν
παρακαλεῖ νὰ μὴ ἐπι

2 Αὐγούστου 1
Πατριάρχην, ἀφοῦ ἐ
του καὶ δὲν τὸ κατώ
Ἐβραίου «σκόνι ἀπὸ
χου ἀπεπειράθη νὰ ἀ
πάντα, ἀλλ' ὁ Πατρι
γίνῃ Τοῦρκος, τὸν ἀ
συγχαρῶ τὸν Πατριά
τόσον μέγαν κίνδυνον

16 Ὀκτωβρίου
λύπης ὅτι καθηρέθη
Ἀρχιεπίσκοπος, ὅστις
προηγουμένως ἔξησα
Τσιαούσμπαση Μουστ
εἰς τὸν Πατριαρχικὸν
λος ἀπεσύρθη εἰς τὴν
δὸν οἱ ἱεράρχαι τοῦ
νὰ τὸν συντρέξουν, δ
παρὰ εἰς αὐτὸν καὶ μ
καὶ τῆς Φλάνδρας, ὡ
θέσιν του, προᾶγμα τ
νὰ διαβιβάσω εἰς αὐτ
εἰς ὅ,τι ὁ ἴδιος ἤθελε
τὴν ὁποίαν θὰ αἰσθαν
ἀπήντησεν ἐκφράζων
τος, δὲν ἔχει καμμίαν
νισθῆ τοιαύτη περίστο
τάς δυνάμεις πρὸς ἀν
Ἐμετέρας Γαληνότητος

6 Νοεμβρίου 1
16^{ης} μέχρι τῆς 22^{ας} ὁ
βλήθησαν ἐν τῷ συνόλ
18 % . Δὲν ἠδυνήθη δὲ
ἐγκατελείφθη ὑπὸ τῶν

τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γαλλίας
του, οἱ ὅποιοι ἀσμέν-
ποσόν. Ἐν τῷ μεταξὺ (Νοεμβρι-
βρίου) πού ἀνῆλθεν εἰς ἡμᾶς
ὡς συντάκτην τῶν 18
Χριστιανικῆς θρησκείας.

Κατόπιν τούτου
παρελθοῦσαν Κυριακῆν
λαϊκῶν ὁπαδῶν του.

Πρὶν ἢ ἀνέλθῃ
ἐπιδοθείσης μοι διὰ τὴν
τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι θὰ
ἐγγυήσεις. Ἐγὼ γνωρίζω
ποσόν καὶ ἔχων ἀφ' ἐπι-
τὸς εἰς τὴν Ὑμετέραν
φροντίζω νὰ ἔρχωμαι
σισα νὰ τῷ δώσω χίλις
τὴν ἐνέργειάν μου ταύτην
τοῦ Γαλατᾶ δὲν κατώρ-
εἰς μεγάλην δυσκολίαν
δὲν κατώρθωσα νὰ φα-

6 Νοεμβρίου 16

μεγαλείτερον ὑποστηροῦν
ὑπερασπίσῃ τὰ συμφέροντα
σπίτι ἐνὸς Ἑβραίου· ἀπὸ
τῆς Γαλλίας, ὁ ὅποιος ἐπέ-
τὸν Μέγαν Αὐθέντην ἐπὶ τὴν
γένειάν μου. Λόγου γενομένου
νὰ δαπανήσῃ ποσόν τι, ἐπὶ
προσωπικῶς τὸν Πατέρα μου
ὅτι ἀγνοῶ, ὁ Πρόεδρος ἐπέ-
χου καὶ ὅτι καθ' ὃν χρόνον
φιλοφροσύνην, τιμήσασθε
περὶ τῶν 18 ἄρθρων, ἐπὶ τῶν
καὶ ὅταν τὸν παρεκάλεσαν
ἐκ 10.000 σκούδων, ἀπὸ τῆς
που του, ἐξ ὀνόματος τῆς

ἦτο διατεθειμένος νὰ
ἐνώπιον οἰουδήποτε
Ἐπίσκοπος ἐξώγκω-
νος ἀπὸ τοὺς ἐν Ρώμῃ
ἰδίᾳ ἐξέφρασε παρά-
σβείας τὸ τίμιον Σῶ-
ταύτης εἰς τὰς κακοβ-
δοῦσιν μετεχειρίσθη
τὴν Ἑμετέραν Γαλην

11 Δεκεμβρίου

τῆς Κωνσταντινουπό-
λως πρόσωπον μεγάλης ἐ-
ἵνα συγχωρήσῃ τὸν Ἐ-
τινούπολιν καὶ ἐπειδὴ
ὡς καὶ τὴν Ἐπισκοπὴν
πολιν ἐπάνοδον, ἐξωρ-
τοῦ τῆς Βερροίας, τοῦ
εἰς Κωνσταντινούπολιν
δεχθῆ ὅλας τὰς ἀπαι-
ἀνεμένετο ἀπὸ στιγμῆ
ζόμενος ἀπὸ ἕνα τόσον
οἰονδήποτε ἐκ τῶν πρὸ
δικαιοσύνην τοῦ Μ. Α.
τὸ καλλίτερον. Παρ' ὅ-
καὶ εἰς τι δῶρον ὅχι ὅ-
θὰ ἔλθῃ ἐδῶ μὲ τὸν π-
εἰς Κωνσταντινούπολιν
Καὶ ἐπειδὴ ὁ ἐν λόγῳ
τῶν 18 ἄρθρων, δὲν
παρ' αὐτῆς ἀκόμη τῆς

16 Μαρτίου 16

γῆς τῆς Ἑμετ. Γαλην

¹ Τοποτηρητοῦ τοῦ

² Ἐννοεῖ πιθανώτε-
ρήσαντος τὴν ἀποκρυπτο-
ψαμεν, τὰ ἔγγραφα ἔφθα

ἔδημοσιεύθησαν εἰς ἴσως
καθὼς ἐπληροφορήθη

Τὸ ἀντίγραφον
τοῦ Ἰταλιστί—ὡς τὸ
εἰς τὴν Γερουσίαν τῆς
ἀπὸ 16 Μαρτίου 1633
εὑρίσκεται, ὡς προείπε
Baylo di Costantinopoli

Τὰ ἐν τῷ ἀντιγραφῷ
τοῦ 14^{ου} συμπεριλαμβανόμενον
σύγγραμμα «LETTRES
ἰταλιστί καὶ Γαλλιστί. Ἰταλ.

¹ Τὸ ψήφισμα τῆς 14^{ης}
καὶ εἶναι τῆς 28 Δεκεμβρίου

« . . . caro ci è stato
riservato con che a
Greco Cirillo havete
nella di lui restituzioni
prima senza divenire a
denaro et tuttavia lo ass
secondo le nostre comm
rimostranze della bene
porta pur senza altro
massime, nella contro
gli opponghi l'ambassa
sostenti 18 articoli di nu
questi si avvicinano alla
ministri² di Principi che
proteghino, inviandoci
che ricercherete di have
che se ne risappia da al
vedere et trasmettere al

² Ἐψήφισαν Ναύ

¹ Διὰ προηγουμένου
ἵνα συντρέχη εἰς τὰς ἀνάγκ
σβυς, ἵνα ἐκφράσῃ τὴν συμ

² Ἐννοεῖ τοὺς πρέσ

ραί. Οὕτω τὸ 15^{ον} τῆς
μυστήρια ἐν τῇ Ἐκκλη-
δύο εἶναι, τοσαῦτα γὰρ
δὲ συνίστασθαι ἐκ ρῆ-
καὶ χάριτος πρόξενα,
δέον συντρέχειν, τὴν
ματος ἐκείνου χρήσε-
ῆνωμένης μετὰ πίστει
ἢ ὀλοκληρία τοῦ μυ-
ἐκδόσεως δὲν ὑπάρχει
τῆς ρηθείσης ἐκδόσεως
17^{ον} ἐμφανίζεται τὸ 1
φου, ἀντιστοιχεῖ μὲ τ
ἢ ὁποία καταδικάζει¹
Ἐκκλησία. Καὶ παρε-
παρεξηγηθῆ ὁ Κύριλλ
εἶδομεν, ἐξέφρασε τὴν
μέρους τῆς Ἐνετικῆς

Ἐρχόμεθα τέλος
φου. Τὸ ἄρθρον τοῦτο
την ἐρώτησιν: «περὶ

Ἐπειδὴ ὁμως τ
γὰς τινὰς, κρίνομεν σα
πρὸς τὰς εἰκόνας πιστε
ρήδην: Οὐ ποιήσεις σα
ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω κ
Διότι ἡμεῖς ὄχι τὸ δη
καὶ τῆς γῆς ὀφείλομεν
κύπτει ὅτι τὴν ἱστορίο
σημείωτον δὲν τὴν κα
τρέπομεν μάλιστα, εἰς
τὴν λατρείαν καὶ τὴν
Ἁγίου Πνεύματος, ἐ
ἐκλαμβάνονται αὐταί,
δεχόμενον τὰ χρώματα
στηρίζει διαφοροτρόπο

¹ «Ἐξ οὗ δῆλον τὸ

τὸν νοῦν ἡμαυρωμένο
προτιμότερον νὰ ὑποβ
πιστεύῃ εἰς τὴν ἀφρο
φόβον Θεοῦ καὶ ἀγαθ
κατήφορον τούτων, ὁμ

Καὶ τώρα ἐρχόμ
ὡς καὶ τοὺς πολυαρί
ῶποιων, καὶ δὴ οἱ εἰς
«Ὁμολογίαν» ὄχι ὡς εἰ
πρὸς αὐτόν.

Ἄν περὶ τοιούτου
τὸν Πατριάρχην καὶ
τῆς «Ὁμολογίας», προ
θὰ ἔσπευδε νὰ τὸ δια
τὴν τοιαύτην ἀποστολή
ὅτι ὑπέβαλεν ἀντίγραφ
λογίας». Ἄλλως τε, ὡ
ἀδιαφορίαν εἰς τὸ ζήτη
ἐξακολουθήσῃ ὑποστηρ
ποῦ τὸν ἔθειεν ἀντιμέτ
νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ π
γενικῶς ἐπικρατεῖ ἡ γ
ἐκείνου Πατριάρχου, ὅγ
ἦν ἡ Αὐλὴ τῆς Ρώμης
καὶ ἀπηνῆ κατὰ τοῦ Κ
ταιρισθῆ καὶ τὴν Ἐνετ

Εἰς προγενέστερο
Ἐνετίας συνάδελφόν το
δὲν θὰ ἐδίσταζε νὰ φ
ἐχθρικῆς στάσεως εὐρεθ
Πρέσβεως καὶ ἐξουδετε
ἄλλων ξένων Ἀντιπροσ
χθησαν, ὡς εἶδομεν, οἱ
δημοσίευσιν τὴν ἐν λόγ
τὴν ὑποστήριξιν τούτων

Ἴδοὺ τὴν ἄρᾳ ἐν π
Προσβευτικὸν ἔγγραφο

In nome del Pa
Constantinopolitano
gione dei Greci overo
cattolica et Ortodossa
fessione in testimonio
conscienza senza ness

Capitolo

Crediamo in un
spirito Santo, padre
ziale, spirito Santo
figliuolo eguale e con
Trinità appeliamo da

Capitolo S

Crediamo la Sa
Spirito Santo è oper
dovemo credere quan
più certa, alla quale f
oscuro et angusto.
essere superiore a qu
maestrati dallo Spiti
possibile peccare, gab
nè vien burlata, nè è
firmata.

Capitolo t

Crediamo l'infin
haver predestinati a
alcuno alle opere loro
compiacimento et la s
l'eternità, haver presc
refutatione eterna, se
nia d'Iddio, troverà se
di nuovo voltato alle
buon ordine nel gover
perchè misericorde è

Capitolo

Crediano Dio

tutte le creature visibili
invisibili le angeliche
operò tutte molto bene
qualche male vi è ne
rochè si è regola certa
del male nè con giust

Capitolo

Crediamo tutte

la quale dobbiamo a
prehensione per non
sue ragioni; perciò
che straparlare invar

Capitolo s

Crediamo il pri

et haver peccato qua
del serpente et di più
che nessuno secondo
non senti e provi li s

Capitolo s

Crediamo in Ge

persona et hipostasi
ventre della Vergine
scitato in gloria Patri
anco aspettiamo vent

Capitolo o

Crediamo Gesù

mezano et intercedere
et mediatore. Là onde
dola con la varietà de
mabili.

Capitolo n

Crediamo nissun

Giesù Cristo la qual
nell'Evangelio et, senza

Capitolo

Crediamo la C
cioè li morti et quei
viatori, della quale
Signor Giesù Cristo
un buon timoniero e
visibili e secondo l'o
propriamente capo d
parte precedente.

Capitolo

Crediamo li m
eterna dal clero de
criti ancorchè vediar
mento esser mescola

Capitolo

Crediamo in qu
chiesa perchè esso è
segnare la verità et
et sicuro è in via p
falsità et da questa f
dello Spirito Santo c
farsi con ministerio c

Capitolo

Crediamo con
quando diciamo il re
quale a guisa di m
eterna; la qual cosa i
perchè ancora intenc
mezi necessarii in te
nostra vocatione ins
stesse non esser suffi
cercar digna rimuner
si testifica l'humana
tenti et approssimata

Copitolo q

Crediamo negli
potendo essi in mod

peccato. Ma nelli rig
 diamo vivificarsi libe
 gratia. L'huomo dun
 et prevenire la gratia
 piaghe quante dalli
 Gerico di modo che

Capitolo c

Crediamo il bat
 non piglia non ha co
 retione, scaturisce og
 battezzati siccome si
 li peccati et l'origina
 che li lavati in nome
 rati et purgati e gius
 precetto di reduplica

Capitolo s

Crediamo l'altro
 chiamiamo Eucaristia
 medesimo il Signore
 Pigliate e mangiate,
 diceva ringraziando:
 spargere per voi ques
 aggone: quante vol
 tiate et ricordatevi d
 è la vera et legittima
 esibitione e ministerio
 nostro Signore Gesù
 non quella che vana
 credano quelli che fid
 Christo non sensitiva
 comunicarlo perchè
 occhi si vede et si pi
 la fede a noi fideli e
 partecipare e comun
 essenti da ogni frutto
 misterio essere bevere
 risapere e stracciare
 intera la traditione. P

comunicheremo nel
fessiamo essere noi
stabile speranza di

Capitolo

Crediamo le
ogni uno operò, pe
vanno le anime, pe
talento, non essend
secolo, perciò li gi
saranno soggetti al
risultano in eterna
di bisogno ogni uno
mezzo di Gesù Chr

Capitolo

Crediamo per
scrittura dicente ma
di cosa alcuna simi
non gli adorerai nè
et fattore del cielo e
manifesta come l'ist
arte, non la deponia
vorrà haver imagin
religiosa, come pro
e danniamo acciò :
Tenere et accettare
et oscurità nella me
cere al comandamen
la qual cosa con tim
il corso e precipitio

Così in scritto
havemo aggiunte al
mente credere et ha

La presente no
contradicente a que
i nostri, ma noi conf
rerà li suoi proprii
il clero dei giusti.

La soprascritta
l'havemo traslata nel
primitivo nel quale h
tratato, secondo che i
ogni uno intenda con
ci diede et gli Aposto
chiesa cattolica et un

Ma perchè certi
circa alcuni articoli
aggiungiamo come ve

Dimanda : Se s
i Christiani ?

Risposta : Dever
Scrittura Sacra se no
et credere et confessa
non da altrimenti, che
da altri fideli huomen
imparando, perchè, sic
bito a nessun Christian
nella bocca e nel cuor
ingiuriato e in torto
audienza della Sacra S
privare e tentare d'im

Dimanda : Se è

Risposta : La Sac
le dottrine in letera e
fede continuti in essa,
simo dallo spirito Sar
molte volte cascare in
Scrittura, analogicame
lution et con quella in
perciò lucerna e lume
le tenebre.

Dimanda : Sacra

Risposta : Sacra S
della fede nostra et sal
si propongono dottrina
illuminare e perfetiona

questi canonici libri
ceno determini ven
Spirito Santo illum
apocriefi, perciò han
hanno dallo Spirit
libri, nei quali si a
li quali comandò le

Et della nova
stoli, l'epistola di S
dell' amato discep
Questi dunque ten
confessiamo.

(Συνέχεια τῆς α

2 Μαΐου 1634

Πατριαρχικήν Ἐδρα
ἐνεργειῶν τοῦ Πρέσβ
ἐπέτυχεν, ὡς λέγεται,
ὅστις ἐξασκεῖ ἐπιρροῇ
ὁ γηραιὸς Καϊμακάμ
περισσότερον τὸ χρέο
ὅποια τελικῶς θὰ ἐλ
λυψαν καὶ ἐκμεταλλεύ
τὸ ὅποϊον τοῖς προσπ

15 Ἰουλίου 1634

ὑφίσταται μεταξὺ τῶ
ἡμέρας μετὰ τοὺς Ἐλ
ἐορτάζουν μαζὶ τὸ Π
Ναοῦ τῆς Ἱερουσαλή
τοῦ προνομίου τοῦ κα
διότι ἐφέτος τὸ προνό
ὁποίων, ἔφερεν ἐντὸ
βροντάς, ἵνα τὸ φῶς
δηλώνουν μέγαν σεβα
δὲν ἐνεφανίσθη εἰς το
διὰ χρημάτων νὰ ἀπο

Ἰσχυρομένους γεννηθεὶς ἐκ
Ἑλλήνων νὰ ἀκολουθήσῃ
τικὴν δήλωσιν, ὁ πατήρ
Τουρκοῦ, ὅπως καὶ ἐγένετο.

Λαβὼν ἀφορμὴν ἀπὸ
τελευταίων ἡμερῶν, εἰς ἃς
ἔχουν σχέσεις ἢ νὰ συν
ἐκείνους ποὺ θὰ παρέβαινε
βλέποντες ὅτι μένουσιν ἐστὶ
βίον, συνῆλθον εἰς ἐπανει
τόσας ὑβρεῖς, ἐπρότειναν
ποσόν, ἀνερχόμενον, ὡς λ
ἔδραν ἀπὸ τοὺς Ἑλλήνας
τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ῥῆξις, ο

Ρέθυμνος, 23 Ἰουλίου
Πατελάρου Νεόφυτος Π
Κονταρίνι:

« . . . ἤκουσα ὅτι ὁ
Θεσσαλονίκης, ἡσυχος, ὑπὸ
συστήσῃτε τὴν ὑπεράσπισιν
Ἐξοχώτατον Τρεβιζάν . . .
τὶ ποσὸν ἐδαπάνησεν ὁ Ἄ
σμιώτατος θεῖός μου δὲν π
θώσῃ τὰ πάντα. Ἐγὼ περ

Κων/πολις 8 Αὐγούστου
ἐνεκλείσθη, κατόπιν διαταγῆς
νὰ καταβάλλῃ τὸ ζητηθὲν ἐκ
ζωὴν ἀκόμη. Οὗτος εἶχε καὶ
δῶρα. ὁ Βεζύρης ἐξωργίσθη
μερικαὶ ἡμέραι ἕως ὅτου
ἔστειλεν ὁ Βεζύρης ἓνα Τ
διότι ὁ Πατριάρχης δὲν ἤθελε
ὅτι τοῦ ὀφείλει τὸ Πατριαρχεῖον
φυλακὰς τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων
στησε γνωστὸν τὸ συμβάν

¹ Κῶδιξ Μαρκιανῆς Βι

² Φάκελλος, ἀριθ. 140

λαγῆ ἀπὸ τὰ βάσανο
δὲν διέθετον χρήματ

10 Αὐγούστου

Μεγ. Βεζύρη, ὁ ὁποῖ
τριαρχης, ἀδυνατῶν
τεῖται τοῦ θρόνου κα
ὑπεχρεώθη νὰ κατα
ὁ προκάτοχός του ἔσ
τόσον πολὺ ἕνας τόσ
μένος εἰς τὴν Γαλην

1 Ἀπριλίον 16

αὐτόθι ἀντιπρόσωπο
θεσις καὶ ἤδη μικρὰ
Τῶν συνεννοήσεων το
ἐκρεμάσθη εἰς τὸ κεν
σθησαν μερικοὶ ἐκ
φυγῆς. Ἀφοῦ ἔμεινε
Ἑλληνικὸν Ἔθνος ἐξ
προσέφερε καὶ 5000
νὰ συρθῆ τὸ πτώμα
εἰς τὸν ὁ ὁποῖον εἶχε
1000 ῥεαλίων, νὰ μ

Ἐπὶ τοῦ κρεμα
τὸ γραφεῖόν του, ἡ ὁ
ἂν εἶναι αὕτη ἀληθ
γραπτος . . . »

ΜΙΑ ΣΥΝΩ

Ὁ νεοεκλεγείς τ
Τζιάκομος Κουϊρίνι, π
τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Νο
σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὁ
Εἰς τὸ προγενέστερον
τοῦ πάπα ἦτο ὅτι ἡ
ζητήματα. — Ἴδου ἡ ἔ

¹ Miscellanea Co

« . . . εἰς τὸ Πατριαρχικόν
 ὑποψήφιοι Πατριάρχαι
 Ἐξ ἄλλου, ὁκτιῶ Ἑλληνικῆς
 ἐνώσεως τῶν δύο Ἐκκλησιαστικῶν
 σταζον, ἐκ φόβου μήπως
 ἐπῆλθεν ἡ κατάλληλος ὡς
 καταλάβη τὸν Πατριαρχικόν
 « μισσιοναρίους » τῆς Ρωμικῆς
 πείρας οὔτοι γνωρίζουν ὅτι
 στήριξις πρεσβευτοῦ τινος
 ὁ Κύριλλος Λούκαρις, καὶ
 ἀλλὰ καὶ παρέμεινε Πατριαρχικὴ
 στασίαν τοῦ Ὀλλανδοῦ. Ἰστορικὸν
 θάνατον τοῦ ἐν λόγῳ παρέμεινε
 μείνει ἐπὶ 21 περίπου ἔτη
 παρέμενε καὶ περισσότερον
 στήριον τῆς Ἁγίας Μονῆς
 φερὸν ὅτι δύναται διὰ πλειοψηφίαν
 λικὸς Πατριάρχης, ἂν οἱ Πατριάρχαι
 Γαλλίας καὶ ὁ τῆς Γαληνίας Πατριάρχης
 λόγῳ Μητροπολίται εἶνε :
 σκοπος τῆς Σάμου, ὁ Πατριάρχης
 Μεθύμνης, Ζαχαρίας μητροπολίτης
 νοήθησαν νὰ ἐπιτύχουν τὸν σκοπὸν
 ρίζουν, καὶ ἂν ἡ Αὐτοῦ Ἐκκλησία
 ἔχουν γνῶσιν περὶ ὑπάρξεως τῆς
 οἱ εἰρημένοι, οἱ ὅποιοι διακρίνουσιν
 χεῖρας ἑνὸς Καθολικοῦ.

Οἱ ἐν λόγῳ Μητροπολίται
 Νάξου εἰς Ρώμην, ἵνα
 Προπαγάνδας καὶ διαβιβασθῶσι
 πρὸς τὸν Βασιλέα τῆς Γαλλίας
 ἱερὸν τοῦτο σχέδιον καὶ
 Πρεσβευτὰς ὠρισμέναι ἔγινον.

Ἐκ τῆς ἱστορίας εἶναι μὴ

¹ Εἶναι περιέργον πῶς

² Νέαν Μονὴν τὴν ὀνομαζομένην
 κρατίαν, σελ. 180.

μόνον θὰ ματαιωθῆ
θέντες ἱεράρχαι καὶ ὁ

Πρὸ τοιούτου
λόγω Ἱεράρχαι δὲν
τυχὸν πέσῃ τὸ ἔγγρα
περιπτώσει ἢ ζωὴ τα

Τὸ ἴδιον συνέβη
ἀπηγχονίσθη, διότι τ
ἀπηγχονίσθη δημοσί

Ὁ Πατριάρχης
στολῆς του, εἰς τρόπο
ταῦτα, ἔκριναν προτι
εἰς τὴν Ρώμην δι' ἀπ

Ὁ ῥηθεὶς Ἱερο
σίνοους καὶ εἰς τὸν Λ
τῆς Καθολικῆς πίστε
αὐτῶν, ὡς γίνεται το
τατον Γραμματέα Μ
Σωματεῖον τῆς Προπ
προσβευτὰς μετὰ πάσ
ταῦτα, δὲν ὑπάρχει οἱ
μόνον τὴν δόξαν τοῦ
μεταξύ των νὰ μὴ γί
τῆς Ἀγίας Ἀποστολι
θετήσῃ εἰς τὰς διαφο
διώκων τοὺς σχισματι
τὰς Μητροπόλεις, Ἀπ
τῆς Ἀγίας Καθολικῆς
παγάνδας. Τοιοῦτος Γ
βαίνῃ εἰς ἐνέργειάν τι
προσώπου τοῦ Χριστ
τείου Προπαγάνδας. Τ
θερμῶς εἰς τοὺς Προε
Χριστιανοὺς τὴν ὑπόθ
ρωθοῦν τὰ ὑπισχνούμ
Βεβαίως οὐδέπο

¹ Παρθένιος ὁ Γ'

Ὁ Θεὸς ἔβαλε τὸ χέρι τοῦ
 πρὸς τὸν Ἅγιον Πατέρα
 σοβαρὸν τοῦτο ζήτημα, τὸ
 τὸ δυστυχὲς ἐκεῖνο Ἔθνος
 τῶν Μητροπολιτῶν καὶ
 δηλητηριώδη ὕπνον τοῦ
 ἀλάνθαστον κρίσιν τῆς Α

Despotiaillassi (Στ
 ἔνταῦθα διάφοροι Μητρο
 τὴν Ὑψηλὴν Πύλιν ἕναν
 πάνησε πολλὰ χρήματα, ἔ
 ρουνε τὴν Ἐκκλησίαν μὲ δ
 ρίζουν καὶ λέγουν ὅτι ὅλ
 Ὁ Μέγας Βεζύρης ἐδέχθη
 διέταξε νὰ γίνουν ἀνακρί
 ἢ ἀναφορὰ ἔχει βάσιν τιν
 ροφορηθεῖς τὰ διαβήματα
 λεως, ἵνα ἔλθῃ ἐδῶ καὶ ὕ
 ριῶν. Ἀλλὰ λέγεται ὅτι κ
 ἐδῶ. Πιστεύεται ὅμως γεν
 θὰ φροντίσῃ νὰ διορθώσῃ
 ἀπὸ τὰς Μητροπόλεις καὶ
 τὴν ἐξόντωσιν ὅλων τῶν

Κωνσταντινούπολις,
 θήκης) « . . . ὁ Μ. Βεζύρη
 Μητροπολίτην Λαρίσσης⁴
 τὴν Πρεσβείαν καὶ μοῦ τ

1^ο Ἀπριλίου 1684 (Ο
 ὁ Πατριάρχης⁵ καὶ ἔτοπο
 ἔδαπάνησε μεγάλα χρηματ
 νὰ ἀποζημιωθῇ ἀπὸ τὸν
 κλησίαν, οἰκειοποιηθεῖς ὁ
 πτόμενος, καὶ ἐλπίζει προσ
 τὸν ἀντίπαλόν του . . . »

¹ Miscellanea Codici

³ Ἀθανάσιον τὸν Δ'.

Κωνσταντινούπο
θανεν ὑπέρογῆως ὁ Π
Πατριάρχης. Ἡ Πατρ
τὴν ἔδραν ὁ Διονύσιος
ἔτων πού ἀποθνήσκει
διαχείρισις τῶν ἐκκλησ
τὰ ἄλλοτε δυσβάστακτο

Ἐποψήφιοι διά
ἐπευφημούμενος ὡς ἄ
ἐπεζήτει νὰ ἀνέλθῃ εἰς
σχνοῦντο νὰ δώσουν ο
πάσῃ ὁμοφωνία καὶ ἡ
ὑποψηφιότητά του ὁ
χρέη τῆς Μητροπόλεως
προσετέθη εἰς τὴν δικ
Τοιουτοτρόπως, ἀφοῦ
κλείας, ὁ ἐπὶ κεφαλῆς
ψήφῳ καὶ βοῇ ὁ Χαλκ

Κωνσταντινούπο
Ἰερεμίας ὁ Γ' ἔγραψε
χικοῦ ναοῦ ἐχρειάσθησ
πρὸς συλλογὴν ἐράνων
Νήσων κατεκράτησεν

Αὗται ἦσαν :

ὡς καὶ ἀπὸ κληροδοτή

καὶ παρακαλεῖ τὸν Βάτ
τὰ προσφερθέντα εἶδη

